د پوهنې وزارت
د تعلیمي نصاب د پراختیا او د ښوونکو د روزنې معینیت
د تعلیمي نصاب د پراختیا او درسي کتابونو د تالیف لوی ریاست

تفسیر شریف

لسم ټولګی

Ketabton.com

د چاپ کال: ۱۳۹۶ هـ . ش

تفسیر شریف - لسم ټولګی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملي سرود

دا وطن افغانستان دی
دا عزت د هر افغان دی
کور د سولې کور د تورې
هر بچی یې قهرمان دی
دا وطن د ټولو کور دی
د بلوڅو د ازبکو
د پښتون او هزاره وو
د ترکمنو د تاجکو
ورسره عرب، گوجر دي
پامیریان، نورستانیان
براهوي دي، قزلباش دي
هم ایماق، هم پشه یان
دا هیواد به تل ځلیږي
لکه لمر پر شنه آسمان
په سینه کې د آسیا به
لکه زړه وي جاویدان
نوم د حق مو دی رهبر
وایو الله اکبر وایو الله اکبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

جمهوری اسلامی افغانستان
د پوهنې وزارت
۱۳۸۱

د پوهنې وزارت

تفسیر شریف

لسم ټولګی

د چاپ کال: ۱۳۹۸ هـ .ش.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانګړتیاوې

مضمون: تفسیر شریف

مؤلفین: د تعلیمي نصاب د اسلامي زده کړو برخې د درسي کتابونو مؤلفین

اډیټ کوونکي: د پښتو ژبې د اډیټ دیپارتمنت غړي

ټولګی: لسم

د متن ژبه: پښتو

انکشاف ورکوونکی: د تعلیمي نصاب د پراختیا او درسي کتابونو د تألیف لوی ریاست

خپروونکی: د پوهنې وزارت د اړیکو او عامه پوهاوي ریاست

د چاپ کال: ۱۳۹۸ هجري شمسي

د چاپ ځای: کابل

چاپخونه:

برېښنالیک پته: curriculum@moe.gov.af

د درسي کتابونو د چاپ، وېش او پلورلو حق د افغانستان اسلامي جمهوریت د پوهنې وزارت سره محفوظ دی. په بازار کې یې پلورل او پېرودل منع دي. له سرغړوونکو سره قانوني چلند کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پوهنې د وزير پيغام

اقرأ باسم ربک

د لوی او ښښونکي خدای ﷻ شکر په ځای کوو، چې موږ ته يې ژوند رابښلی، او د لوست او ليک له نعمت څخه يې برخمن کړي يو، او د الله تعالی پر وروستي پيغمبر محمد مصطفی ﷺ چې الهي لومړنی پيغام ورته (لوستل) و، درود وايو.

څرنګه چې ټولو ته ښکاره ده ۱۳۹۷ هجري لمريز کال د پوهنې د کال په نامه ونومول شو، له دې امله به د ګران هېواد ښوونيز نظام، د ژورو بدلونونو شاهد وي. ښوونکی، زده‌کوونکی، کتاب، ښوونځی، اداره او د والدينو شوراګانې د هېواد د پوهنيز نظام شپږګوني بنسټيز عناصر بلل کيږي، چې د هېواد د ښوونې او روزنې په پراختيا او پرمختيا کې مهم رول لري. په داسې مهم وخت کې د افغانستان د پوهنې وزارت د مشرتابه مقام، د هېواد په ښوونيز نظام کې د ودې او پراختيا په لور بنسټيزو بدلونونو ته ژمن دی.

له همدې امله د ښوونيز نصاب اصلاح او پراختيا، د پوهنې وزارت له مهمو لومړيتوبونو څخه دي. همدارنګه په ښوونځيو، مدرسو او ټولو دولتي او خصوصي ښوونيزو تأسيساتو کې، د درسي کتابونو محتوا، کيفيت او توزيع ته پاملرنه د پوهنې وزارت د چارو په سر کې ځای لري. موږ په دې باور يو، چې د باکيفيته درسي کتابونو له شتون پرته، د ښوونې او روزنې اساسي اهدافو ته رسېدلی نشو.

پورتنيو موخو ته د رسېدو او د اغېزناک ښوونيز نظام د رامنځته کولو لپاره، د راتلونکي نسل د روزونکو په توګه، د هېواد له ټولو زړه سواندو ښوونکو، استادانو او مسلکي مديرانو څخه په درناوي هيله کوم، چې د هېواد بچيانو ته دې د درسي کتابونو په تدريس، او د محتوا په لېږدولو کې، هيڅ ډول هڅه او هاند ونه سپموي، او د يوه فعال او په ديني، ملي او انتقادي تفکر سمبال نسل په روزنه کې، زيار او کوښښ وکړي. هره ورځ د ژمنې په نوي کولو او د مسؤوليت په درک سره، په دې نيت لوست پيل کړي، چې د نن ورځې ګران زده‌کوونکي به سبا د يوه پرمختللي افغانستان معماران، او د ټولنې متمدن او ګټور اوسېدونکي وي.

همدا راز له خوږو زده کوونکو څخه، چې د هېواد ارزښتناکه پانګه ده، غوښتنه لرم، څو له هر فرصت څخه ګټه پورته کړي، او د زده کړې په پروسه کې د ځيرکو او فعالو ګډونوالو په توګه، او ښوونکو ته په درناوي سره، له تدريس څخه ښه او اغېزناکه استفاده وکړي.

په پای کې د ښوونې او روزنې له ټولو پوهانو او د ښوونيز نصاب له مسلکي همکارانو څخه، چې د دې کتاب په ليکلو او چمتو کولو کې يې نه ستړې کېدونکې هلې ځلې کړې دي، مننه کوم، او د لوی خدای ﷻ له دربار څخه دوی ته په دې سپېڅلې او انسان جوړوونکې هڅې کې بريا غواړم.

د معياري او پرمختللي ښوونيز نظام او د داسې ودان افغانستان په هيله چې وګړي يې خپلواک، پوه او سوکاله وي.

د پوهنې وزير

دکتور محمد ميرويس بلخي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د موضوعاتو فهرست

سرلیک **مخونه**

لومړی لوست – د تفسیر د علم مفهوم او ارزښت: ۱
دویم لوست – د فاتحې سورت تفسیر ۵
دریم لوست – په علم او قلم سره د وحي پیل ۱۰
څلورم لوست – د اخلاص سورت تفسیر ۱۵
پنځم لوست – یوازې الله ﷻ په هر څه واکمن او پیداکوونکی دی.. ۱۸
شپږم لوست – د الله تعالی ﷻ غوره نومونه ۲۳
اووم لوست – انسان عبث او بې فایدې نه دی پیدا شوی.. ۲۸
اتم لوست – انسان د الهي نعمتونو په سیوري کې.. ۳۲
نهم لوست – د الله ﷻ په لورې بلنه ۳۶
لسم لوست – ایمان او نیک عمل.. ۴۰
یوولسم لوست – امانت او په اسلام کې د هغه ارزښت.. ۴۳
دو لسم لوست – د وینا او کړنې یووالی.. ۴۸
دیارلسم لوست – د الله ﷻ له ذکر څخه د سرغړونې پایله.. ۵۲
څوارلسم لوست – نیکي څه شی ده؟ ۵۵
پنځلسم لوست – په اسلام کې د سولې ارزښت.. ۵۹
شپاړسم لوست – د لقمان حکیم نصیحتونه خپل زوی ته (لومړۍ برخه) ۶۳
اووه لسم لوست – د لقمان حکیم نصیحتونه خپل زوی ته (دویمه برخه).. ۶۸
اته لسم لوست – له بدګمانی ، غیبت او عیب پلټلو څخه ځان ژغورل.. ۷۲
نولسم لوست – کورونو ته د ننوتلو آداب ۷۶
شلم لوست – د شرابو او قمار وهلو حراموالی.. ۸۰
یوویشتم لوست – په عدل او احسان امر کول ۸۴
دوه ویشتم لوست – د مور او پلار حقوق ۸۷
درویشتم لوست – د خپلوانو، مسکینانو او مسافرانو حقوق.. ۹۱
څلور ویشتم لوست – په معاملاتو کې عدالت او مسؤولیت ۹۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تفسير د علم مفهوم او ارزښت

د تفسير تعريف

تفسير په لغت کې بيانولو، څرګندولو او د معنا ظاهرولو ته وايي.

د مفسرينو په اصطلاح کې: تفسير داسې يو علم دی چې د هغه په واسطه د قرآن کريم د الفاظو معناوې، حکمونه او حکمتونه پېژندل کېږي.

د تفسير د علم تاريخ

د قرآن کريم تفسير يو له هغو مهمو او غوره شرعي علومو څخه دی چې دنده يې د قرآن کريم ښوونه او د انسان له توان سره سم د هغه د معنا، احکامو او حکمتونو بيانول دي.

د تفسير علم د اسلام له لومړي پړاو څخه پيل شوی او رسول الله صلی الله عليه وسلم د قرآن کريم لومړنی مفسر و چې له اړتيا سره سم يې صحابه وو ته د قرآن کريم زيات آيتونه تفسير کړي دي.

د صحابه کرامو په دور کې د تفسير علم پراختيا وموندله او د دوی له منځه څلور خليفه ګان، عبدالله بن عباس، عبدالله بن مسعود، ابی بن کعب رضي الله تعالی عنهم او داسې نور د لويو مفسرينو په توګه راښکاره شول.

د تابعينو په دور کې د تفسير علم ته پاملرنه نوره هم زياته شوه، د حسن بصري، قتاده بن دعامه، عکرمه، مجاهد بن جبر او سعيد بن جبير رحمهم الله په څېر لويو علماوو د اسلامي نړۍ په بېلابېلو سيمو کې د شاګردانو په تربيه کولو سره دې علم ته ستر خدمتونه تر سره کړل.

د تابعينو له دور څخه تر دې دمه د تفسير او علوم القرآن په هکله په عربي او نورو ژبو کې په زرګونه ټوکه کتابونه ليکل شوي چې قرآن کريم ته د مسلمانانو د مخلصانه خدمتونو څرګندونه کوي. د نړۍ پوهان په دې خبره په يوه خوله دي چې: څومره قرآن کريم ته پاملرنه شوې، هغومره انسانانو بل کوم کتاب ته پام نه دی اړولی او نه يې په دې کچه د کوم بل کتاب په اړه ليکنې، تحقيق او علمي څېړنې تر سره کړې دي.

د قرآن کريم له مهمو تفسيرونو څخه د امام طبري تفسير، د شاه پور اسفراييني تفسير، د ميبدي کشف الأسرار تفسير، د زمخشري کشاف تفسير، د امام فخرالدين رازي تفسير کبير، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیضاوي تفسیر، د نسفي تفسیر، د ابن کثیر تفسیر او د داسې نورو تفسیرونو نومونه یادولای شو.

د تفسیر علم ته د افغانستان د علماوو خدمت

زموږ ګران هېواد افغانستان چې ځلانده او وياړلی فرهنګي او تمدني تاريخ لري، د لويو قرآن پوهانو او د تفسير د مشهورو علماوو زانګو ده چې له دې جملې څخه د بېلګې په ډول د شيخ الاسلام خواجه عبدالله انصاري هروي د۴۸۱هـ کال متوفی، ابوبکر عتيق سور ابادي هروي د ۴۹۴هـ کال متوفی، امام فخرالدين رازي د ۶۰۶هـ کال متوفی، مولانا حسين واعظ کاشفي د ۹۱۱هـ کال متوفی، مولانا مراد علي کاموي د۱۲۹۴هـ کال متوفی مولانا يعقوب چرخي او معاصر عالم مولانا سلطان عزيز (عزيز) نومونه يادولای شو.

د تفسیر د علم ارزښت

د تفسير د علم ارزښت او اهميت په دې کې دی چې له موږ سره د قرآن کريم په زده کړه او د الله پاک د اوامرو او نواهيو په پوهه کې مرسته کوي، ترڅو د اسلامي نظام او اسلامي قانون د بنسټ (قرآن کريم) په لارښوونو وپوهېږو، عمل پرې وکړو او له دې لارې په دنيا کې نېکمرغه ژوند او په آخرت کې بريالیتوب تر لاسه کړو.

د تفسیر ډولونه

د تفسير د علم پراختيا، د قرآن کريم په معنا او حقايقو کې د علمي څېړنو بېلابېلو لارو چارو او د مفسرينو مختلفو تګلارو ته په کتو سره د تفسير علم په ګڼو ډولونو وېشل شوی چې ځينې ډولونه يې په لاندې توګه تشريح کوو:

۱- د محتوا او مضمون له پلوه: له دې پلوه تفسير په دوو ډولونو وېشل شوی:

الف. نقلي تفسير يا تفسير بالمأثور.

ب. تفسير بالرأی يا پر اجتهاد ولاړ تفسير.

أ: په نقلي تفسير يا تفسير بالمأثور کې په صحيح نقل تکيه کېږي چې په لاندې ډولونو دی:

۱- د قرآن تفسير په قرآن سره.

۲- د قرآن تفسير په سنت سره، ځکه سنت (احاديث) د الله جل جلاله د کتاب بيانوونکي دي.

۳- د قرآن تفسير د صحابه کرامو په روايتونو سره، ځکه صحابه رضي الله عنهم د الله جل جلاله په کتاب تر ټولو خلکو ښه پوهيدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴- د قرآن تفسیر د لویو تابعینو په اقوالو او ویناوو سره، ځکه هغوی اکثره خپله پوهه او علم له صحابه وو څخه زده کاوه.

هغه تفسیر چې پر نقل بنا وي په واقعیت کې د الله ﷻ د کتاب د تفسیر ډېره ښه طریقه ګڼل کېږي، ځکه د قرآن، سنتو، د صحابه وو او تابعینو له ویناوو څخه ګټه اخیستل د قرآن کریم د نصوصو په پوهه کې مرسته کوي او د قرآني معناوو په پوهېدنه کې خلک له غلطۍ او ښوییدنې څخه ژغوري.

ب. تفسیر بالرأی یا پر اجتهاد ولاړ تفسیر:

په رایه بنا شوی تفسیر هغه تفسیر دی چې مفسر د خپلې خوښې کړې معنا د بیانولو په هکله د عربي ژبې او نورو شرعي علومو د قواعدو په رڼا کې په خپله ځانګړې پوهه اعتماد او تکیه کوي او د خپل فهم او نظر په اساس احکام او حکمتونه را وباسي.

په رایې د بنا شوي تفسیر حکم

هغه تفسیر چې په اجتهاد او خالصه رایه بنا شوی وي او پر کوم اصل ولاړ نه وي، د تفسیر بالرأی المذموم په نامه یادېږي. دا ډول تفسیر حرام او عمل ور باندې روا نه دی، خو که چېرته څوک د ژبې د تفسیر د اصولو او د شریعت په دایره کې په دې طریقه قرآن کریم تفسیر کړي پروا نه لري او دې ته تفسیر بالرأی المحمود ویل کېږي.

د تګلارو له پلوه د تفسیر ډولونه

د اسلوب او تګلارو له پلوه تفسیر په څلور ډوله دی: تحلیلي تفسیر، موضوعي تفسیر، اجمالي تفسیر او مقایسوي (پرتله ییز) تفسیر.

په تحلیلي تفسیر کې مفسر د قرآني نص هر اړخیز تحلیل کوي او د آیت ټول اړخونه د څېړنې او تحقیق لاندې نیسي. په موضوعي تفسیر کې مفسر د یوې ټاکلې موضوع په اړه قرآني آیتونه راټولوي او په ځانګړې طریقه یې شرحه او تفسیر کوي. په اجمالي تفسیر کې په آسانه، لنډه، عام فهمه ژبه او ساده ډول، قرآني آیتونه داسې تفسیر کېږي چې ټول خلک ورڅخه ګټه واخیستلای شي، خو په مقایسوي (پرتله ییز) تفسیر کې د ټاکلو قرآني آیتونو په اړه د مفسرینو د ویناوو پلټنه، څېړنه او پرتله تر سره کېږي.

د قرآن کریم د نازلیدو څرنګوالی

د قرآن کریم نازلېدنه په دوو طریقو سره شوې چې په لنډ ډول یې شرحه کوو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱ – قرآن کریم د لومړي ځل لپاره په مجموعي توګه یو ځلي د قدر په شپه بیت العزت ته چې د دنیا په آسمان کې موقعیت لري نازل شوی دی لکه: چې قرآن کریم هم د قدر په سورت کې ورته اشاره کړې ده: ﴿إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ **ژباړه**: بېشکه موږ دا (قرآن کریم) د قدر په شپه کې نازل کړی.

۲ – په تدریجي توګه د زماني او پېښو د اړتیاوو او غوښتنو سره سم د قرآن کریم نازلېدل، لکه د (العلق) سورت لومړني آیتونه چې د حراء په غار کې د لومړي ځل لپاره په پیغمبر ﷺ باندې نازل شول او په درویشتو کلونو کې د پیغمبر ﷺ تر وفاته پورې بشپړ شو.

فعالیت:

ښوونکی دې زده کوونکي په دوو ډلو ووېشي او له هغوی څخه دې وغواړي چې هره ډله دې د دوو تفسیرونو نوم له مفسر سره ولیکي او بیا دې د هغوی په هکله لنډه څېړنه وکړي.

پوښتنې

لاندېنیو پوښتنو ته ځوابونه ووایاست:

۱ – تفسیر په لغت کې څه ته وايي؟.

۲ – په اصطلاح کې د تفسیر اطلاق په کوم علم کېږي؟

۳– تفسیر په څو ډوله دی؟ او هر ډول یې د کومو ځانګړتیاوو لرونکی دی؟

۴– د تفسیر له ډولونو څخه د هریو ډول حکم شرح کړئ؟

۵– قرآن کریم څرنګه نازل شوی دی؟

٦– د ځینو مهمو تفسیرونو نومونه واخلئ.

۷– د تفسیر په برخه کې د افغانستان د علماوو پر خدمتونو رڼا واچوئ.

۸– د قرآن کریم نزول څرنګه و؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فاتحې سورت تفسير

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ

﴿ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلۡعَـٰلَمِينَ ۞ ٱلرَّحۡمَـٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۞ مَـٰلِكِ يَوۡمِ ٱلدِّينِ ۞ إِيَّاكَ نَعۡبُدُ وَإِيَّاكَ نَسۡتَعِينُ ۞ ٱهۡدِنَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلۡمُسۡتَقِيمَ ۞ صِرَٰطَ ٱلَّذِينَ أَنۡعَمۡتَ عَلَيۡهِمۡ غَيۡرِ ٱلۡمَغۡضُوبِ عَلَيۡهِمۡ وَلَا ٱلضَّآلِّينَ﴾ [الفاتحة ١-٧]

د كلمو معناوې

ٱلۡحَمۡدُ: ثنا، ستاينه.

رَب: څښتن، پروردګار – پالونکی او کار جوړوونکی.

ٱلۡعَـٰلَمِينَ: د عالم جمع يعني له الله تعالیﷻ څخه پرته هر موجود.

ٱلدِّينِ: حساب، جزاء او بدله.

ٱهۡدِنَا: راوښيه موږ ته.

ٱلصِّرَٰط: لار.

ٱلۡمُسۡتَقِيم: سمه، سيخه او نيغه.

ٱلۡمَغۡضُوبِ: هغه کسان چې د اللهﷻ د غضب او عذاب مستحق وي.

ٱلضَّآلِّين: لار ورکي، (هغه کسان چې حق يې نه وي پيژندلی).

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه

ټولې ستاينې يوازې الله پاک لره دي چې پالونکی د ټولو عالميانو دی. ډېر زيات مهربان او پوره رحم کوونکی دی، مالک (د ټولو چارو) د ورځې د جزا دی، خاص تاته عبادت کوو او خاص له تا څخه مرسته غواړو. وښيه موږ ته سمه لاره! د هغو کسانو لاره چې انعام کړی تا پر هغو باندې، نه لاره د هغو بدو کسانو چې غضب کړی شوی پر هغو باندې او نه لاره د هغو بدو کسانو چې گمراهان دي.

په فاتحې سره د سورت د نومولو وجه

د فاتحې سورت مکي دی، يعنې له هغو سورتونو څخه دی چې په مکه معظمه کې نازل شوی دی او د فاتحې په نامه ځکه نومول شوی چې قرآن کريم په دې سورت پيل شوی دی. د نبي کريم ﷺ په احاديثو کې هم ددې سورت لپاره دغه نوم ذکر شوی دی، لکه: چې پيغمبر ﷺ فرمايلي دي: «لاَ صَلاَةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ»[1] يعنې څوک چې د فاتحې سورت ونه وايي لمونځ يې نه صحيح کېږي.

د فاتحې سورت نومونه

فاتحه سورت ډېر نومونه لري، يو شمېر مفسرينو د فاتحې سورت لپاره تر شلو زيات نومونه ذکر کړي دي چې ځينې يې دا دي: الفاتحة، أم القرآن، السبع المثاني، الكنز، الوافية، الكافية، سورة الدعاء او داسې نور.

تفسير

الله تعالیﷻ خپل کتاب په ﴿ بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴾ سره پيل کړی دی، تر څو هر مسلمان په دې وپوهېږي چې د پام وړ هر کار بايد د الله تعالیﷻ له نوم سره پيل شي، ځکه هر کار چې د الله له نامه پرته پيل شي، هغه به نيمگړی وي.

الله: د حقيقي معبود لپاره خاص نوم دی، پرته له اللهﷻ يې په بل چا اطلاق نشي کېدای او د دغه نوم بدلول په جمع او تثنيه سره هم روا نه دی.

ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ: رحمان او رحيم دواړه لفظونه د (رحمت) له کلمې څخه اخيستل شوي دي. رحمت د انسانانو په حق کې د زړه د نرمښت په معنا دی چې همدردۍ او احسان ته يې هڅوي، رحمت د الله له صفتونو څخه يو صفت دی چې ځان ته يې غوره کړی دی.

---

(۱) سنن الكبرى للبيهقي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا سورت د الله پاک په حمد او ستاینه پیل شوی او حمد په ژبې سره د نعمت د ښښتن او لوروونکي ستاینه ده، د نعمت ښښتن او لوروونکی الله دی، نو یوازې الله تعالی د دې ستاینې وړ او لایق دی او بس.

ځینې هغه صفتونه چې په دې سورت کې الله تعالی ته ذکر شوي او هغه ذات د دې ثنا او ستاینې لایق ګرځوي دا دي چې هغه ﴿ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴾ دی او معنا یې پاس ذکر شوه.

همدارنګه الله ﴿ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴾ دی. الله ﷻ د دې آیت په ذکر کولو سره بیانوي چې هغه ذات په عین حال کې چې د ټولو مخلوقاتو پالونکی او مالک دی، پر خپل مخلوق باندې (رحمن او رحیم) هم دی په دې معنا سره چې الله تعالی ښښونکی او مهربان دی.

بل دا چې الله تعالی ﴿ مَٰلِكِ يَوۡمِ ٱلدِّينِ ﴾ دی. دا دریم صفت دی چې الله ﷻ د خپل ځان لپاره دلته ذکر کړی دی.

مالک د مِلک څخه اخیستل شوی د میم په کسره، مِلک د یوه شي تر لاس لاندې راوستل دي چې په هغه کې په تصرف هم قادر وي، یعنې الله تعالی د قیامت د ورځې بشپړ مالک او متصرف دی او په هغه ورځ به د حساب حاکمیت او اختیار یوازې له ده سره وي.

دا ځینې هغه صفتونه دي چې الله تعالی د خپل ځان لپاره بیان کړي دي لکه: د ربوبیت، رحمت او د جزا د ورځې مالکیت چې یوازې الله تعالی په دې صفتونو ستایل کېږي.

نو هغه ذات چې د دې صفتونو لرونکی وي هغه د دې لایق او وړ دی چې مورږ عبادت، بنده‌ګي، مرسته، غوښتنه او خپله دعا په ده پورې منحصره کړو، نو ځکه الله تعالی فرمایلي: مؤمن بنده دې الله ﷻ ته مخ واړوي او ودې وایي چې:﴿ إِيَّاكَ نَعۡبُدُ وَإِيَّاكَ نَسۡتَعِينُ ﴾ (ای زمورږ پالونکیه) یوازې ستا عبادت کوو او یوازې له تا څخه مرسته غواړو.

عبادت: د الله ﷻ په وړاندې له قلبي احساس سره د خشوع او عاجزۍ وروستۍ پوړۍ ده او په هره اندازه چې انسان په عـــــبادت او بنـــده‌ګۍ کې الله ﷻ ته توجه واړوي په همغه اندازه شرف او عزت حاصلوي. له الله ﷻ څخه مرسته غوښتل زمورږ د حقیقي بنـــــده‌ګۍ نښه ده، ځکه انسان د الله ﷻ د قوت او عظمت په وړاندې د ضعف او بیوزلۍ احساس کوي او له الله ﷻ څخه غواړي چې له ده سره مرسته وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ﴿ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴾ په جمله کې د مفعول وړاندې والی، الله تعالی ته د عبادت په حصر او ځانګړتیا دلالت کوي او د جملې معنا داسې راځي: یوازې او یوازې ستا عبادت کوو او یوازې او یوازې له تا څخه مرسته غواړو.

حضرت عبدالله بن عباس رضي الله عنه د دې آیت په تفسیر کې فرمایلي: یوازې ستا عبادت کوو او له تا پرته د بل چا عبادت نه کوو[۱].

نو پر دې بنسټ د عبادت ټول ډولونه، لکه: سجده، رکوع، نذر، قرباني (حلاله)، دعا، مرسته غوښتل، ویره، هیله، توکل او داسې نور، یوازې د الله لپاره دي او هېڅوک ورسره باید پکې شریک نه کړای شي.

﴿ ٱهْدِنَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلْمُسْتَقِيمَ ۞ صِرَٰطَ ٱلَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ ٱلْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا ٱلضَّآلِّينَ ﴾ .

هدایت: یوې موخې ته د رسېدلو لپاره لارښوونه هدایت بلل کېږي. د هدایت بله معنا بیانول دي، دا کلمه غالباً د خیر په لور استعمالېږي نو د دې دوو آیتونو بشپړه معنا دا ده چې:

ای پروردګاره! موږ ته د هغې سمې او نیغې لارې لارښوونه وکړه چې موږ د دنیا او آخرت نیکمرغیو ته رسوي، د هغو بنده ګانو لاره چې تا پر هغوی خپل نعمت لورولی دی، نه لاره د هغو کسانو چې د خپلو ناوړه عملونو او د حق د لارې نه د کږېدو له کبله د قهر او غضب وړ ګرځېدلي دي.

د مفسرینو د ویناوو پر بنسټ د ﴿ ٱلَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ﴾ څخه مراد انبیاء – علیهم السلام– صدیقین، شهداء، صالحین او د الله پاک ټول نېک بندګان دي.

مفسرینو ویلي دي چې له ﴿ ٱلْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ ﴾ څخه مراد هغه کسان دي چې حق پېژني او بیا هغه پرېږدي چې په راجحه وینا له دوی څخه یهود مراد دي او له ﴿ ٱلضَّآلِّينَ ﴾ څخه هغه کسان مراد دي چې حق نه پېژني او هغوی نصارا دي.

---

[۱] - تفسیر أبي سعود

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لوست ګټې او لارښوونې

د فاتحې مبارک سورت ډېرې ګټې او لارښوونې رانغاړي چې ځينې يې دا دي.

- ❖ حمد او ستاينه يوازې په الله تعالی پورې منحصره ده، هغه د ټولې نړۍ او نړيوالو پيداکوونکی او پالونکی دی او د قيامت په ورځ يوازې هغه واکدار او متصرف دی.
- ❖ بايد يوازې د الله په دربار او حضور کې بنده‌ګي، عاجزي او خشوع وکړو او يوازې له هغه څخه مرسته وغواړو، لکه: څرنګه چې پيغمبر ﷺ فرمايلي دي: «إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللّٰهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللّٰهِ» يعنې کله چې څه شی غواړې، نو له الله ﷻ څخه يې وغواړه او کله چې دې مرسته غوښتله، نو يوازې له الله ﷻ څخه يې غواړه.
- ❖ نيکو اعمالو ته ترغيب او هڅول، ترڅو انسان د قيامت په ورځ په نيکانو کې حساب شي او له باطل پرستۍ نه وېرول ، ترڅو انسان د قيامت په ورځ له باطل پرستو څخه ونه ګڼل شي.

فعاليت

زده کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي او بيا دې ورڅخه وغوښتل شي چې د دې مبارک سورت څخه دې له درو يادو شويو ګټو سربېره دوې نورې ګټې هم راوباسي.

پوښتنې

۱- ولې د فاتحې سورت په ﴿ بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴾ پيل شوی، حکمت پکې څه دی؟

۲- له ﴿ مَٰلِكِ يَوۡمِ ٱلدِّينِ ﴾ څخه مراد څه دی؟

۳- له ﴿ إِيَّاكَ نَعۡبُدُ وَإِيَّاكَ نَسۡتَعِينُ ﴾ مبارک آيت څخه موږ زده‌کړه ترلاسه کوو؟

۴- له ﴿ ٱلۡمَغۡضُوبِ عَلَيۡهِمۡ وَلَا ٱلضَّآلِّينَ ﴾ څخه کوم خلک مراد دي؟

۵- له هدايت څخه مطلب څه دی؟

۶- د دې سورت له ګټو څخه دوې ګټې چې مسلمانانو ته لارښوونه کوي، بيان کړئ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریم لوست

په علم او قلم سره د وحي پیل

قال تعالی: ﴿ ٱقۡرَأۡ بِٱسۡمِ رَبِّكَ ٱلَّذِي خَلَقَ ۞ خَلَقَ ٱلۡإِنسَٰنَ مِنۡ عَلَقٍ ۞ ٱقۡرَأۡ وَرَبُّكَ ٱلۡأَكۡرَمُ ۞ ٱلَّذِي عَلَّمَ بِٱلۡقَلَمِ ۞ عَلَّمَ ٱلۡإِنسَٰنَ مَا لَمۡ يَعۡلَمۡ ﴾

[العلق: ۱-۵]

د کلمو او جملو معناوې

ٱقۡرَأۡ بِٱسۡمِ رَبِّكَ: ولوله د خپل پالونکي په نامه.

عَلَق: ترړلي (ټینګه) وینه چې د انسان د پیدایښت دویمه مرحله ده.

عَلَّمَ بِٱلۡقَلَمِ: د قلم په واسطه یې انسان ته لیکل او تدوینول وروښودل.

ژباړه

ولوله اې پیغمبره د خپل رب په نوم چې هغه پیدا کړ. د کلکې شوې وینې له یوې ټوټې څخه یې انسان هست کړ. ولوله او ستا رب له هر چا څخه ډېر مهربانه دی چې هغه د قلم په مرسته علم وښود. انسان ته یې هغه علم ورکړ چې هغه پرې نه پوهیده.

د دې آیتونو شان نزول

امام احمد بن حنبل او شیخین (بخاري او مسلم) د حضرت بي بي عایشې رضي الله عنها څخه د دې آیتونو شأن نزول داسې نقلوي: د وحې پیلیدل په رسول الله ﷺ باندې داسې و چې پیغمبرﷺ لومړی رښتیني خوبونه لیدل، هرخوب به یې چې ولید د روڼ سهار په څېر به رښتینی کېده، بیا رسول الله ﷺ ګوښه والي ته مخه کړه او ګوښه والی به یې خوښیده، د حرا غار ته به یې تشریف یوړ او طاقې شپې به یې د حرا په غار کې په یوازې والي او راز او نیاز کې تیرولې، بیا به خپلې کورنۍ ته راستنیده او توښه به یې برابروله او بېرته به هماغه غارته تللو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نبي کريم ﷺ د حرا په غار کې و چې يوه پرښته ورته ښکاره شوه او ورته يې وويل: ولوله، ده وويل: زه لوستونکی نه يم، پيغمبر ﷺ وفرمايل: زه يې ډير ټينګ په غيږ کې ونيولم او بيا يې پريښودم او ويې ويل: ولوله، ما وويل: زه لوستونکی نه يم. بيا يې دويم ځلې سخت ټينګ په غيږ کې ونيولم او بيا يې پريښودم او راته يې وويل: ولوله، ما وويل: زه لوستونکی نه يم، بيا يې دريم ځلې ډير سخت ونيولم او بيا يې پريښودم او ويې ويل: ﴿ ٱقۡرَأۡ بِٱسۡمِ رَبِّكَ ٱلَّذِى خَلَقَ ۞ خَلَقَ ٱلۡإِنسَٰنَ مِنۡ عَلَقٍ ۞ ٱقۡرَأۡ وَرَبُّكَ ٱلۡأَكۡرَمُ ۞ ٱلَّذِى عَلَّمَ بِٱلۡقَلَمِ ۞ عَلَّمَ ٱلۡإِنسَٰنَ مَا لَمۡ يَعۡلَمۡ ﴾. ژباړه يې مخکې تېره شوې ده.

تفسير

د وحې د پيليدو ښکارګوالی

دا د قرآن کريم لومړني آيتونه دي چې نازل شوي او نبوت ورباندې شروع شوی دی. دغه آيتونه جبرائيل عليه السلام په پيغمبر ﷺ باندې په داسې حال کې نازل کړل چې د حرا په غار کې د مناجات او راز او نياز په حالت کې و، الهي وحې د (اقرأ) په امر نازله شوه. حال دا چې پيغمبر ﷺ په ليک او لوست نه پوهيده، خو جبرائيل عليه السلام خپل امر ته د (اقرأ) په وينا سره دوام ورکړ، چې په دې امر ټينګار کول د علم، پوهې او زده کړې اهميت، ارزښت او فضيلت را په ګوته کوي، ځکه د علم د زده کولو تر ټولو ګټوره او ارزښتناکه لاره همدا لوستل دي او د ﴿ ٱقۡرَأۡ بِٱسۡمِ رَبِّكَ ٱلَّذِى ﴾ معنا دا ده چې د خپل پالونکي په نامه او امر ولوله، نو معلومه شوه چې لوستل او ويل يو الهي امر دی.

د دې آيتونو ښکارګند دلايل

دغه قرآني نصوص په دې دلالت کوي چې: زموږ زده کړه بايد د الله ﷻ په نامه وي، نو مسلمانان بايد ټول علوم او فنون د الله ﷻ په نامه او د هغه د رضا لپاره زده کړي.

بل دليل يې دا دی چې الله ﷻ د خپل پيغمبر په ژبه په داسې حال کې چې لوستونکی نه و له اعجاز ځخه ډک قرآن کريم جاري کړ، نو بايد وپوهېږو، هغه ذات چې کاينات يې پيدا کړي په دې هم قادر دی چې د لوستلو او ويلو توان په انسان کې پيدا کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته بیا له علقې (يوې ټوټې پرنډې وينې) څخه، د انسان په پیدایښت کې د الله تعالی عظمت بیان شوی دی، دا د الله ﷻ د قدرت نښه ده چې انسان یې لوړو پوړیو ته رسولی او د علم او پوهې دروازې یې د ده پر مخ پرانستلي دي ځکه هغه کریم، مهربانه او ښښونکی ذات دی.

د الله ﷻ لوريني او نعمتونه

د الله ﷻ تر ټولو ستره لورينه د انسان له پیدایښت څخه وروسته هغه ته د علم ورکړه ده چې د قلم د نعمت په واسطه یې هغه ته ښودنه کړې ده، دا جامده وسیله یې د پوهې او زده کړې وسیله ګرځولې ده او د قلم په واسطه یې دا ټول کتابونه منځ ته راوړي دي چې انساني نسلونه ورڅخه په پرله پسې توګه ګټه ترلاسه کوي.

د قلم، لوستلو او لیکلو د ارزښت او درناوي په هکله همدا بس ده چې په قرآن کریم کې یو بشپړ سورت په (القلم) نومول شوی او په دې سورت کې په قلم او هغه څه چې وربانديې لیکل کېږي، قسم یاد شوی. قلم د زده کړې او د علم د خپرولو وسیله ده او د تمدن او پرمختګ په رامنځته کولو کې ډېر ارزښتناک رول لري. رسول الله ﷺ باندې لومړني نازل شوي آیتونه په دې ښه ګواه دي چې اسلام زده کړې، پوهې، لوست او لیک ته څومره ارزښت ورکړی دی!

د مسلمانانو لومړيو نسلونو د همدې حقیقت په درک کولو او د مبارکو قرآني آیتونو او سپیڅلو نبوي احادیثو څخه په الهام اخیستنه د علم او زده کړې لور ته مخه وکړه او په لږه موده کې یې د ستر اسلامي تمدن بنسټ کېښود. د علم او پوهې په بېلابېلو څانګو کې د مسلمانو پوهانو اکتشافات، اختراعات، کتابونه او علمي آثار دومره ارزښتمن او بې ساري وو چې تر اوسه پورې په ټوله نړۍ او په ځانګړي ډول د لوېدیځو هېوادونو په علمي مرکزونو کې تدریس او ګټه ترې اخیستل کېږي.

په نورو مخلوقاتو باندې د انسان غوره والی

الله تعالی په لومړي پړاو کې خلقت په مطلقه بڼه یاد کړ، ترڅو په دې سره ټول مخلوقات راونغاړي، بیا یې انسان د خپل عجیبه پیدایښت او فطرت له امله خاص او عزتمند وګرځاوه او خپل آیتونه یې پرې نازل کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوستل او لیکل د پوهې او زده کړې دوه مهمې وسیلې

همدارنګه الله ﷻ په دې آیتونو کې لوستل له لیکلو سره یوځای او پیوست بیان کړي دي او فـــــــــرمایلي یې دي ﴿ ٱلَّذِى عَلَّمَ بِٱلۡقَلَمِ ﴾ یعنې انسان ته یې د قلم په واسطه ښوونه وکړه چې دا د الله ﷻ یو لوی نعمت او د انسانانو ترمنځ د تفاهم وسیله ده. که لیکنه نه وای، نو علوم به له منځه تللي وو او د دین هېڅ نښه به پاتې نه وه، نظم او قانون به شتون نه درلود. همدا لیکنه ده چې علوم او د پخوانیو خلکو پېښې ثبتوي، وګړي او ټولنې د دې په مرسته پرمختګ کوي، مدنیتونه جوړوي، په لیکنې سره د بشریت تاریخ محفوظ پاتې کېږي او وروستني خلک د لومړنیو خلکو په هکله معلومات تر لاسه کوي.

د لوست ګټې او لارښوونې

له پورتنیو مبارکو آیتونو څخه لاندینۍ ګټې ترلاسه کولی شو:

- ❖ الله پاک خپل پیغمبر او مسلمانانو ته امر کوي چې قرآن کریم د خپل پالونکي په نامه ولولي.
- ❖ د علم او پوهې مصدر الله تعالی دی او هغه دی چې انسان ته د علم او پوهې د حاصلولو وس او توان ورکوي.
- ❖ لیکنه د علم او پوهې په ساتنه او لیږدونه کې اساسي رول لوبوي او پرته له لیکنې هېڅ علم محفوظه نشي ساتل کېدلی.
- ❖ د اسلام دین د علم دین دی او ستر دلیل یې دا دی: چې د قرآن کریم لومړني آیتونه چې په پیغمبر ﷺ باندې نازل شوي، هغه د علم زده کړې ته دعوت ورکوي.
- ❖ پر انسان د الله ﷻ د رحمت او مهربانۍ نښې دا دي چې هغه ته یې علم ښودلی او له بیسوادۍ څخه یې نجات ورکړی دی.
- ❖ د علم زده کړه او د هر څه لوستل باید د الله ﷻ په نامه او د هغه د رضا د حاصلولو لپاره وي.
- ❖ قلم د الله تعالی نعمت او د بشر په ژوندانه کې د ارزښتناکو اکتشافاتو او اختراعاتو وسیله ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ❖ لوستل، ليکل او د علم زده کړه يو قرآني اصل، د مسلمانانو ديني دنده او د اسلامي تمدن بنسټ ګڼل کېږي.
- ❖ د قلم، کتاب او پوهانو درناوی د اسلامي ټولنې له ځانګړتياوو او د مسلمانانو له شرعي وجيبو څخه ګڼل کېږي.

فعاليت

زده کوونکي دې په دوو ډلو وويشل شي يوه ډله دې د لوستلو ګټې او بله ډله دې د ليکلو ګټې څرګندې کړي او د انساني پرمختګ په ډګر کې دې د دواړو د ونډې په هکله بحث وکړي.

پوښتنې

١- د (علق) سورت ولې په دې نوم نومول شوی دی.

٢- د (علق) معنا او مفهوم روښانه کړئ؟

٣- په الهي وينا کې د (اقرأ) مخاطب څوک دی؟

٤- د دې آيتونو شان نزول څرنګه دی؟

٥- په دې آيتونو کې کومې لارښوونې نغښتې دي؟

٦- د خلقت په اړه د الهي قدرت له رازونو څخه يو راز له دې آيتونو څخه څرګند کړئ؟

٧- له دې آيتونو څخه څه عبرتونه او درسونه اخيستلای شئ؟

٨- ولې په اسلامي ټولنه کې بايد د قلم او پوهې څښتنان د درناوي وړ وي؟

کورنۍ دنده

د لوستل شويو آيتونو په رڼا کې (د تمدنونو په رامنځته کولو کې د قلم، ليک او لوست ونډه) تر سرليک لاندې پنځلس کرښې مقاله وليکئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اخلاص سورت تفسیر

قال تعالی: ﴿ قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ۝ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ۝ لَمۡ يَلِدۡ وَلَمۡ يُولَدۡ ۝ وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدُۢ ﴾ [الإخلاص ١-٤]

د کلمو معناوې

أَحَد: یو دی.

ٱلصَّمَد: هیچا ته اړ نه دی، ټول هغه ته اړ دي.

كُفُوًا: مثل– سیال – ساری.

ژباړه

ووایه چې الله ﷻ یو دی. الله ﷻ هیچا ته اړ نه دی. ټول هغه ته اړ دي. نه یې څوک زیږولي دي او نه دی له چا څخه زیږیدلی دی او هیڅوک له ده سره سیال نه دي او ساری نه لري.

تفسیر: دا سورت د الله تعالی په پېژندنه کې له موږ سره مرسته کوي او د ده د صفتونو په هکله زموږ معلومات او پوهه زیاتوي.

په دې سورت کې الله ﷻ خپل پیغمبرﷺ ته امر کوي چې ووایه: الله ﷻ د ذات او صفتونو له پلوه یو دی. مستغني او بې پروا دی چا ته محتاج او اړ نه دی او څوک د ده لویي او قدرت ته نشي رسیدلای او څوک د ده د حکم او فرمان مقابله نشي کولای. الله ﷻ هغه ذات دی چې بنده گان خپل حاجتونه او ضرورتونه له ده څخه غواړي او د خپلو ستونزو په هکله ده ته رجوع کوي.

الله ﷻ هغه ذات دی چې نه یې څوک زیږولي دي او نه دی له چا څخه زیږیدلی دی، د دې الهي صفتونو په پوهیدو سره باید ووایو چې الله تعالی یوازنی بې سیاله او بې ساری ذات دی.

په [لَمۡ يَلِدۡ] جمله کې د زوی او لور موجودیت له الله ﷻ څخه نفي شوی دی. مشرکانو عقیده درلوده چې پرښتې د الله لوڼې دي او یهودو عزیر ﷺ د ده زوی گڼلو، نصاراوو به ویل چې عیسی علیه السلام د الله ﷻ زوی دی چې دا ټولې بې بنسټه دعواوې دي.

د [وَلَمۡ يُولَدۡ] په جمله کې د الله ﷻ لپاره د پلار شتون نفې او باطل گڼل شوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اخلاص سورت دا اصل هم ثابتوي چې د الله ﷻ له مخلوقاتو څخه هېڅوک له الله ﷻ سره سیالي او برابري نشي کولای او هېڅ شی د الله ﷻ په ذات، صفتونو او کړنو کې له ده سره سیالي نشي کولای. دې وینا له الله تعالی سره د سیال شتون نفې کړ او د عربو مشرکانو وهم او ګمان یې باطل اعلان کړ چې د الله ﷻ لپاره په کړنو کې د شریک او سیال قایل وو او پربنتې او بتان یې له الله ﷻ سره شریکول.

د اخلاص سورت مرتبه او فضیلت

په یو حدیث کې چې حضرت انس ؓ روایت کړی دی، پیغمبر ﷺ فرمایلي دي: «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ تَعْدِلُ ثُلُثَ الْقُرْآنِ»

یعني: (د اخلاص سورت د قرآن له دریمې برخې سره مساوي دی) ځکه دا سورت مورږ د خپل پروردګار او پالونکي سره اشنا کوي. یعني توحید رابنیي او قرآن کریم په ټولیزه توګه درې مرکزي مضامین لري: توحید، رسالت او معاد (آخرت).

په قرآني آیتونو او نبوي احادیثو کې زیات مطالب موجود دي چې د دې سورت له معناګانو سره ورته والی لري او د دې سورت مفاهیم روښانه کوي.

یادونه: ځینې علماء وایي د اخلاص سورت د الله تعالی په حق کې داسې دی، لکه: د کوثر سورت چې د پیغمبر ﷺ په شان کې دی – په دې توګه چې مشرکانو د الله په پیغمبر ﷺ باندې د زوی نه درلودلو له امله عیب لګاوه چې زوی نه لري او د زوی نه لرل د انسان په حق کې عیب ګڼل کېږي – خو ددې پر خلاف د الله ﷻ لپاره د زوی او شریک په لرلو قائل وو حال دا چې د الله ﷻ په حق کې د زوی او شریک لرل عیب او نقص دی، نو الله ﷻ د کوثر په سورت کې له خپل رسول څخه دفاع کوي او ورته داسې فرمایي «إنا أعطیناک الکوثر» یعني مورږ تا ته لوی خیر درکړی او لکه څرنګه چې ستا دښمنان ګمان کوي، ته ناقص او ابتر نه یې.

دلته د اخلاص په سورت کې الله ﷻ خپل پیغمبر ﷺ ته امر کوي چې ته له الله ﷻ څخه دفاع وکړه او ووایه: ﴿ قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ﴾ الله یو دی، تر څو له الله ﷻ څخه د شریک او زوی درلودلو تور هم لرې شي.

د لوست ګټې او لارښوونې

د اخلاص د مبارک سورت له آیتونو څخه ډېرې ګټې حاصلېږي چې ځینو ته یې په لاندې ډول اشاره کوو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- الله ﷻ په ذات، صفتونو او کړنو کې یوازنی ذات دی او هېڅوک ورسره ورته والی نه لري.
- الله ﷻ نه څوک زېږولي دي او نه له چا څخه زېږېدلی دی.
- الله ﷻ له ټولو مخلوقاتو څخه بې نیازه او مستغني دی او ټول مخلوقات ده ته اړ دي.
- د اخلاص په مبارک سورت کې د مشرکانو پر عقیده چې ملایکې یې د الله لوڼې ګڼلې، د یهودو پر عقیده چې عزیر علیه السلام یې د الله زوی ګڼلو او د نصاراوو پر عقیده چې حضرت عیسیٰ علیه السلام یې د الله زوی ګڼلو، د بطلان کرښه راښکل شوې ده. همدا راز په دې سورت کې دا هم په روښانه ډول په ډاګه شوې چې د الله تعالی ذات بې ساری، منزه او له هر عیب او نیمګړتیا څخه پاک دی.
- د اخلاص سورت ته د توحید سورت هم وایي، ځکه چې د دې سورت اساسي موضوع د الله تعالی د توحید اثبات دی.

پوښتنې

۱– د لاندې کلمو او جملو معناوې شرح کړئ:

أ. ٱللَّهُ أَحَدٌ.

ب. ٱلله ٱلصَّمَدُ.

ج. وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدُۢ.

۲– د اخلاص سورت فضیلت او مرتبه د یوه نبوي حدیث په رڼا کې شرح کړئ.

۳– د اخلاص سورت بنسټیزه موضوع څه ده؟ واضح یې کړئ.

۴– د اخلاص په سورت کې د الله پاک په اړه د کومو باطلو ډلو پر عقایدو رد شوی دی؟

کورنۍ دنده

د اخلاص سورت د مقام، مرتبې او ګټو په هکله یوه مقاله ولیکئ او په خپله مقاله کې په آیتونو او احادیثو استدلال وکړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنځم لوست

یوازې الله ﷻ په هر څه واکمن او پیداکوونکی دی

﴿ تَبَارَكَ ٱلَّذِى نَزَّلَ ٱلْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِۦ لِيَكُونَ لِلْعَٰلَمِينَ نَذِيرًا ۝ ٱلَّذِى لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ شَرِيكٌ فِى ٱلْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَىْءٍ فَقَدَّرَهُۥ تَقْدِيرًا ۝ وَٱتَّخَذُوا۟ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً لَّا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَوٰةً وَلَا نُشُورًا ﴾ [الفرقان: ١ـ٣].

د کلمو او جملو معناوې

تَبَارَكَ: ډېر برکتناک، د ډېر خير څښتن، تر ټولو لوړ او پورته دی.

ٱلْفُرْقَانَ: قرآن کريم، د حق او باطل ترمنځ توپير کوونکی.

عَلَىٰ عَبْدِهِۦ: پر خپل بنده (پر خپل پيغمبرﷺ).

ٱلْعَٰلَمِينَ: مخلوقات، انس او جن.

نَذِيرًا: ويرووونکی.

فَقَدَّرَهُۥ تَقْدِيرًا: بيايې اندازه کړ هغه په ځانګړې او بې سارې ډول سره، هرڅه يې بشپړ او ښه پيدا کړل.

نُشُورًا: وروسته له مرګه بيا راژوندي کول، د قيامت ورځ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه

ډېر برکتناک دی هغه ذات چې پر خپل بنده یې فرقان (قرآن کریم) نازل کړ، ترڅو د ټولو نړیوالو لپاره ویروونکی وي.

هغه ذات چې د آسمانونو او ځمکې د پاچاهۍ څښتن دی نه یې څوک زوی نیولی او نه ورسره څوک په واکمنۍ کې برخمن دی. هر شی یې پیدا کړی دی، بیا یې اندازه کړی دی هغه په اندازې سره.

او کافرانو له الله ﷻ نه پرته داسې معبودان ونیول چې هېڅ نشي پیدا کولی، بلکې دوی په خپله پیدا کول کېږي او د خپلو ځانونو لپاره هم د څه گټې یا زیان واک نه لري، نه د وژلو وس لري نه د ژوندي کولو او نه مړه شوي بیا را پاڅولی شي.

تفسیر

د الفرقان مبارک سورت د مکي سورتونو له ډلې څخه دی. د دې سورت اساسي موضوعات د توحید بیان، د مشرکانو د عقیدو بطلان، پر نېکو اخلاقو ټینگار او له بدو کارونو څخه منع کول دي.

پورتني آیتونه چې د سورت په پیل کې راغلي د پاک الله په توحید، د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم د رسالت په اثبات او د مشرکانو د عقیدو او انگېرنو په ردولو راڅرخي.

د پیغمبر ﷺ د رسالت ټولیزوالی (تعمیم)

دا مبارک سورت په دې سره پیل شوی چې الله ﷻ باخبره، با برکته او عالیشان ذات دی.

حسي او معنوي زیاتوالی، ودې او د خیر ډېروالي او دوام ته برکت ویل کېږي. د الله تعالی د خیر او برکت له نښو څخه په پیغمبرﷺ باندې د قرآن کریم رالیږنه ده، چې د حق او باطل ترمنځ بېلوونکی دی.

د (عبده) په جمله کې د پیغمبر ﷺ لپاره یو ډول تکریم او عزت دی چې الله تعالی هغه د خپل فرمانبردار بنده په نامه ستایلی دی. د قرآن کریم په نورو آیتونو کې هم د رسول اللهﷺ درناوی او تکریم په (عبد) یعني د الله بنده سره شوی دی، لکه: د الله پاک دا وینا: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ همدارنگه د کهف سورت په لومړي آیت کې هم داسې راغلي دي: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا﴾.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تفسیر علما وايي چې په (عبده) يعنې د الله بنده سره د رسول الله صلى الله عليه وسلم يادونه دوه ارزښتناک مفاهيم راپه گوته کوي:

۱- حضرت محمدﷺ د الله تعالى مخلوق او بنده دی او الله پاک هغه د رسالت او نبوت د مقام لپاره غوره کړی. دلته د نصاراوو د عقيدې بطلان ته اشاره ده چې دوی د الله تعالى بنده او مخلوق حضرت عيسىؑ د خدای په توگه مني، په داسې حال کې چې بنده او مخلوق هېڅکله هم د عبادت وړ نه دی.

۲- په دې تعبير کې د رسول اللهﷺ لپاره يو ډول درناوی او عزت دی، ځکه چې الله پاک هغه ته د خپل بنده خطاب کړی دی[1].

الله تعالى پر خپل بنده حضرت محمدﷺ باندې قرآن کريم نازل کړ، چې د ټولې نړۍ او نړيوالو لپاره پيغمبر واوسي او هغه کسان چې په الله ﷻ ايمان نه راوړي او د پيغمبرﷺ پيروي نه کوي، د جهنم له سخت عذابه څخه ووېروي.

دا خبره د اسلام د پيغمبر ﷺ د رسالت پر تعميم چې د انس او جن په شمول د ټولو عالميانو لپاره دی، ښکاره او څرگند دليل دی.

په کايناتو کې د الله تعالى د وحدانيت دلايل

الله تعالى د پاچاهۍ او ټولې هستۍ څښتن او خاوند دی او په آسمانونو او ځمکو کې د هر شي متصرف دی. الله تعالى بې نيازه دی د مخلوقاتو د چارو په تدبير او اداره کې د هيچا مرستې او کمک ته اړتيا نه لري.

همدارنگه الله تعالى په ځمکو او آسمانونو کې د ټولو شيانو خالق او پيدا کوونکی دی او څه شی چې له الله ﷻ نه پرته دي هغه ټول مخلوق دی او مخلوق ضعيف او عاجزه وي چې قوي خالق او پيداکوونکي ته ضرورت لري.

الله تعالى د هر شي پيدايښت په ښه او ښايسته بڼه ترسره کړی، هر شي ته يې ښکلی شکل او صورت وربښلی او د هغه لپاره يې هغه څه برابر کړي دي چې اړتيا ورته لري، ترڅو خپله وظيفه او دنده په سمه توگه سرته ورسوي.

---

[1] - تفسير ابى سعود

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشرکانو د الله ﷻ په وحدانيت ايمان را نه وړ او په وحدانيت سره يې د الله تعالی عبادت ونه کړ، بلکې له هغه سره يې شريک او سيال ونيول، حال دا چې پرته له الله څخه بل معبود نشته لکه: څرنګه چې الله تعالی په قرآن کريم کې فرمايي:

﴿ وَٱتَّخَذُواْ مِن دُونِهِۦٓ ءَالِهَةً لَّا يَخۡلُقُونَ شَيۡـًٔا وَهُمۡ يُخۡلَقُونَ وَلَا يَمۡلِكُونَ لِأَنفُسِهِمۡ ضَرًّا وَلَا نَفۡعًا وَلَا يَمۡلِكُونَ مَوۡتًا وَلَا حَيَوٰةً وَلَا نُشُورًا ﴾.

دا معبودان عاجز او اړ مخلوقات دي، څه شی پيدا کولی نشي او نه ګټه او زيان رسولی شي، ځکه ګټه او زيان يوازې د الله تعالی له لوري دی او دا له ځانه جوړ کړي معبودان د چا په مرګ او ژوند قادر نه دي، بلکې دوی په خپله مري او څرنګه چې د الله تعالی خوښه وي هماغسې يې له منځه وړي.

همدا شان دغه معبودان د دې توان نه لري چې د قيامت په ورځ څوک ژوندي کړي، ځکه يوازې الله ﷻ دی چې ژوندي کول او مړه کول کوي، نو يوازې همدا ذات دی چې د عبادت وړتيا لري.

کله چې دغه باطله معبودان دارنګه عاجزه او بيوزلي وي، نو هېڅکله د دې لياقت او وړتيا نه لري چې د معبودانو په توګه ونيول شي، بلکې خدايي او معبوديت يوازې هغه واحد الله ﷻ لره دی چې پرته له هغه بل معبود نشته.

د لوست ګټې او لارښوونې

له يادو شويو مبارکو آيتونو څخه لاندې ګټې او لارښوونې ترلاسه کولی شو:

- د قرآن کريم له نومونو څخه يو نوم فرقان دی، ځکه قرآن کريم حق او باطل، خير او شر سره جلا کړي دي.
- الله ﷻ قرآن کريم پر خپل بنده او پيغمبر ﷺ باندې نازل کړی دی.
- الله تعالی خپل پيغمبر حضرت محمد ﷺ د خاتم النبيين په توګه د قيامت تر ورځې پورې د انسانانو او پېريانو لپاره رالېږلی دی.
- هغه ذات چې د آسمانونو او ځمکو پيداکوونکی دی هغه اولاد او سيال نه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ❖ یوازې الله جل جلاله پیدا کوونکی او جوړوونکی دی، الله جل جلاله هرڅه پیدا کړي او د هغو پیدایښت یې بشپړ او مناسب ګرځولی دی.
- ❖ مشرکانو د یوه، قادر، خالق، مالک خدای سره په الوهیت کې داسې شیان شریک کړي دي چې نه یوازې چاته ګټه او زیان نشي رسولای، بلکې بې حسه بې حرکته موجودات دي چې نوروته اړ او محتاج دي او دغسې عقیده د هوښیارانو نه بلکې د ناپوهانو تګلاره ده.
- ❖ باطل معبودان هېڅکله د څه شي وس او قدرت نه لري، ځکه ټولې چارې د الله جل جلاله په قدرت کې دي.

پوښتنې

١- د فرقان سورت ولې په دې نوم نومول شوی دی؟

٢- ولې قرآن د فرقان په نوم یاد شوی؟

٣- د دې لوست له لومړي آیت څخه د حضرت محمد ﷺ د رسالت په عمومیت دلیل راوړئ؟

٤- د الله جل جلاله د دې وینا ﴿ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُۥ تَقْدِيرًا ﴾ توضیح وکړئ؟

٥- د دې لوست له دریم آیت څخه هغه پنځه شیان راوباسئ چې باطل خدایان د هغو له درلودلو عاجز او بې وسې دي؟

٦- ولې د درناوي او تشریف په ځای کې رسول الله ﷺ د (عبده) په نامه سره یادېږي؟

کورنۍ دنده

څه چې مو په دې لوست کې لوستي دي د هغه لنډیز او مهم ټکي په لسو کرښو کې په خپلو کتابچو کې ولیکئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپږم لوست

د الله تعالی غوره نومونه

قال تعالی: ﴿ هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِي لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَۖ عَٰلِمُ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِۖ هُوَ ٱلرَّحۡمَٰنُ ٱلرَّحِيمُ ۝ هُوَ ٱللَّهُ ٱلَّذِي لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡمَلِكُ ٱلۡقُدُّوسُ ٱلسَّلَٰمُ ٱلۡمُؤۡمِنُ ٱلۡمُهَيۡمِنُ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡجَبَّارُ ٱلۡمُتَكَبِّرُۚ سُبۡحَٰنَ ٱللَّهِ عَمَّا يُشۡرِكُونَ ۝ هُوَ ٱللَّهُ ٱلۡخَٰلِقُ ٱلۡبَارِئُ ٱلۡمُصَوِّرُۖ لَهُ ٱلۡأَسۡمَآءُ ٱلۡحُسۡنَىٰۚ يُسَبِّحُ لَهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِۖ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ﴾ [الحشر:۲۲-۲۴]

د کلمو معنا

ٱلۡغَيۡبِ: په پټه (هغه چې زموږ د احساس او درک څخه پټ وي، لکه: جنت، دوزخ، ملايکې او داسې نور...).

ٱلشَّهَٰدَةِ: په ښکاره (هغه چې د ليدلو او درک کولو وړ وي لکه غرونه، ستوري او نور...).

ٱلۡمَلِكُ: د هر شي مالک او متصرف.

ٱلۡقُدُّوسُ: پاک او سپېڅلی.

ٱلۡمُؤۡمِنُ: تصديق کوونکی، امان ورکوونکی.

ٱلۡمُهَيۡمِنُ: د هر شي ځارونکی او ساتونکی.

ٱلۡعَزِيزُ: قوي او غالب.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ٱلْجَبَّارُ: لوی او قوي چې څوک پرې برلاسی کیدای نشي.

ٱلْمُتَكَبِّرُ: لویي کوونکی.

ٱلْبَارِئُ: د موجوداتو نوی پیداکوونکی.

ٱلْمُصَوِّرُ: صورت جوړونکی (په مناسبې بڼې سره د ټولو شیانو ترکیبوونکی).

ٱلْأَسْمَآءَ ٱلْحُسْنَىٰ: ښه او غوره نومونه.

ژباړه

الله ﷻ هغه ذات دی چې له هغه پرته بل هیڅ معبود برحق نشته. عالم دی پر غیبو او ښکارو باندې، هماغه (الله)ﷻ ډېر مهربان او زیات ښنونکی دی.

الله ﷻ هغه ذات دی چې له هغه پرته کوم معبود برحق نشته، هغه پاچا دی، ډېر پاک دی (له ټولو عیبونو څخه) سالم دی، امان ورکوونکی دی، ساتونکی دی، په ټولو برلاسی دی، په زور د خپل حکم نافذوونکی او د لویۍ څښتن دی، پاک دی الله له هغو شیانو چې (مشرکان یې) ورسره شریکوي.

الله ﷻ هغه ذات دی چې پیدا کوونکی (له نشت نه وجود ته) را ویستونکی، شکل او صورت ورکوونکی دی. د هغه لپاره ډېر غوره نومونه دي. هرڅه چې په آسمانونو او ځمکو کې دي هغه ټول په پاکۍ سره د الله ﷻ ستاینه کوي او هغه برلاسی او حکمت والا دی.

تفسیر

د اللهﷻ غوره نومونه

په دې دروو آیتونو کې د الله تعالی څه نومونه یاد شوي دي، په داسې حال کې چې په بل هیڅ کوم سورت کې د الله تعالی نومونه داسې پرله پسې نه دي ذکر شوي. د دې سورت په دریو آیتونو کې د الله پاک له غوره نومونو څخه اووه لس نومونه بیان شوي دي.

دا مبارک آیتونه د اللهﷻ د وحدانیت په ټینګار، یعني د ﴿ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا ٱللَّهُ ﴾ په شعار سره پیل شوي دي او په تاکید یې فرمایلي دي چې الله تعالی په غایبو، حاضرو، ښکاره او پټو پوهېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله ﷻ ښښونکی او ډېر مهربانه دی. د الله ﷻ رحمت زيات او تل تر تله دی او ټولو شيانو ته شامل دی، الله ﷻ واحد او يوازې دی.

بيا مبارکو آيتونو د الله ﷻ يو شمير غوره نومونه د اصل توحيد سره پيوست کړي او فرمايي: الله ﷻ مالک او پاچا دی له ده پرته بل څوک د ملکيت او پاچاهۍ څښتن نشته، الله ﷻ له هر عيب څخه پاک او له هرې نيمګړتيا څخه چې له ده سره مناسب نه وي، خالي دی.

مفسرينو ويلي دي چې د (ملک) له نوم څخه وروسته د (قدوس) لفظ راوړل، دېته اشاره ده چې که څه هم الله تعالی مالک، پاچا او د ټولو شيانو متصرف دی، خو د الله ﷻ تصرف د ځمکې پرمخ د مغرورو او ظالمو پاچاهانو د تصرف په شان نه دی، بلکې د الله ﷻ تصرف او ملکيت په خپله پاچاهۍ او مخلوقاتو کې له هر ډول ظلم او عيب څخه پاک او خالي دی.

لويي او عظمت د الله ﷻ ځانګړتيا ده

الله تعالی خپلو دوستانو ته سلامتي ورپه برخه کوي، الله ﷻ د خپلو پيغمبرانو تصديق کوونکی او امن ورکوونکی دی.

الله تعالی برلاسی او د شان او شوکت او دبدبې او لويۍ خاوند دی. هغه څه چې د الله ﷻ د جلال او عظمت سره مناسب نه وي له هغه څخه پاک دی.

د الله تعالی دوه صفتونه: (جبار او متکبر) د الله ﷻ له شان سره مناسبه مدح او ستاينه ده، خو د مخلوقاتو لپاره بد او ناوړه صفتونه ګڼل کېږي.

نبی کريم ﷺ په قدسي حديث کې د خپل پالونکي څخه روايت کړی چې الله ﷻ فرمايلي دي: "الْكِبْرِيَاءُ رِدَائِي وَالْعَظَمَةُ إِزَارِي فَمَنْ نَازَعَنِي وَاحِدًا مِنْهُمَا أَلْقَيْتُهُ فِي النَّارِ" يعنې: کبريا زما څادر او لويي زما پرتوګ دی، نو هرڅوک چې په يو له دې دوو صفتونو کې زما سره سيالي کوي، نو هغه به د دوزخ اور ته واچوم.

الله تعالی داسې خالق او پيداکوونکی دی چې ټول کاينات او هستي يې له نشت څخه پيداکړې دي، الله تعالی ټولو شيانو ته صورت او شکل ورکړی او ټول مخلوقات يې په يوه خاص شکل او هيأت سره پيداکړي دي. د الله تعالی لپاره غوره نومونه دي چې په هماغو سره ستايل شوی دی. دا سورت، لکه: څنګه چې د الله ﷻ په حمد او ستاينه پيل شوی همدارنګه د الله ﷻ په حمد او ستاينه پای ته رسېدلی دی. د ځمکو او آسمانونو مخلوقات د الله پاک ستاينه کوي او الله ﷻ ډېر لوی او د حکمت څښتن دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د انسان پر ژوند باندې د الله تعالی د غوره نومونو اغېز

أسماء الله الحسنی یا د الله تعالی نېک نومونه د الله پاک د پېژندو غوره وسیله ده، انسانان په دنیا کې د الله تعالی د ذات د لیدلو توان نه لري، نو ځکه د الله جل جلاله د صفاتو د پېژندلو یوازینۍ او سمه لاره د قرآن کریم هغه آیتونه او د پیغمبر علیه السلام هغه صحیح احادیث دي چې په هغو کې د الله تعالی صفات ذکر شوي دي. له همدې امله ده چې د الله تعالی صفات او اسماء توقیفي دي، یعني د قرآن او سنتو په نصوصو پورې متوقف دي او د اجتهاد او اټکل پر بنسټ په هغو کې زیاتی او کمی جواز نه لري.

د اسماء الله الحسنی زده کړه او په هغو کې فکر کول د انسان پر ژوند ډېرې گټورې اغېزې لري چې ځینې یې په لاندې ډول دي:

۱- د الله تعالی د نومونو په معنا او مفهوم پوهېدل د الله تعالی د پاک ذات په هکله زموږ پوهه او معرفت زیاتوي چې دا کار الله تعالی ته د انسان د تقرب او نژدېوالي او د هغه په زړه کې د الله ﷻ د مینې او محبت د زیاتېدو او د الله تعالی له قهر څخه د وېرې لامل گرځي چې د دې ټولو اغېزې د انسان په وگړیز او ټولنیز ژوند کې د نېکو اعمالو د زیاتېدو او د ناوړه اعمالو او گناهونو څخه د ځان ژغورلو په بڼه څرگندېږي.

۲- الله تعالی په بل آیت کې فرمایلي دي: ﴿ولله الأسماء الحسنی فادعوه بها﴾ [الأعراف: ۱۸۰] ژباړه: الله لره غوره نومونه دي، هغه په هماغه غوره نومونو سره وبلئ. یعني کله چې له الله تعالی څخه څه شی غواړئ د خپل حاجت او اړتیا سره په مناسب نوم دعا وکړئ، د بېلگې په ډول: ای رحمان ذاته! زما گناهونه راوبښه! زما رازقه خدایه! زما رزق پراخه کړه! او داسې نور.

۳- له رسول الله ﷺ څخه په صحیح حدیث کې نقل شوی چې فرمایي: «إن لله تسعة و تسعین اسما، مائة إلا واحدا، من أحصاها دخل الجنة...» [1]

ژباړه: الله پاک نهه نوي نومونه لري، هر چا چې هغه په یادو زده کړل، پر معنا یې ځان پوه کړ او د هغو په مقتضا یې عمل وکړ، الله جل جلاله به یې جنت ته داخل کړي.

فعالیت: هر زده کوونکی دې د الله ﷻ هغه نومونه چې په دې سورت کې ذکر شوي نه دي، ویلټي او بیا دې په خپله کتابچه کې ولیکي.

[1] - حدیث متفق علیه، صحیح البخاری۳/۲۵۹ ، و صحیح مسلم حدیث ۲۶۷۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لوست ګټې او لارښوونې

د دې لوست د مبارکو آيتونو ځينې ګټې دا دي:

- ❖ **دا مبارک آيتونه له سترو قرآني آيتونو څخه دي چې الله تعالی او د هغه صفتونه يې موږ ته معرفي کړي دي.**
- ❖ **دې مبارکو آيتونو د الله ﷻ غوره نومونه او پر هغو باندې يې د ا يمان او يقين اهميت بيان کړی دی.**
- ❖ **پر موږ لازم دي چې اللهﷻ په اسماوو او صفاتو سره وپيژنو او په هماغو نومونو او صفاتو له اللهﷻ څخه غوښتنه وکړو.**
- ❖ **د الله تعالی د نومونو او صفتونو په معنا پوهيدل، په هغو کې فکر او سوچ کول او د هغو له غوښتنې سره سم عمل کول د انسان پر فردي او ټولنيز ژوند باندې سمه او نيغه اغيزه لري او د دې لامل کيږي چې ټولنه د ښيګڼې او بريا په لور ګامونه پورته کړي.**

پوښتنې

۱–د الله ﷻ له غوره نومونو څخه چې د الحشر په سورت کې ياد شوي دي کوم لس نومونه بيان شوي دي.

۲–په مخلوقاتو کې د اللهﷻ پاچاهي او د ځمکې د نورو پاچاهانو ترمنځ توپير بيان کړئ؟

۳– د جبار او متکبر د صفتونو نسبت ورکول اللهﷻ ته او مخلوق ته، څه توپير لري؟

۴– څرنګه کولای شو د الله پاک د نېکو نومونو او صفتونو څخه د اغېزمنتيا په ترڅ کې په خپل وګړيز او ټولنيز ژوند کې رغنده بدلون راولو؟

کورنۍ دنده

د (اسماء الله الحسنی) د يادولو، ثواب او د انسان په ژوند باندې د هغو د اغېزې په هکله يوه وړه مقاله وليکئ او په دې اړه په نبوي احاديثو استدلال وکړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اووم لوست:

انسان عبث او بې فايدې نه دی پیدا شوی

﴿ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ۝ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ۝ وَمَن يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِندَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ۝ وَقُل رَّبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴾ [المؤمنون: ۱۱۸-۱۱۵]

د کلمو او جملو معناوې

عَبَثًا: بابیزه، بې ګټې.

فَتَعَالَى اللَّهُ: الله پاک له هر ډول نقص او نیمګړتیا څخه لوړ او پاک دی.

الْمَلِكُ الْحَقُّ: رښتینی او حق واکمن پاچا دی.

يَدْعُ: رابولي.

بُرْهَانَ: دلیل او حجت.

ژباړه

آیا تاسي انګیرلي وه چې موږ تاسي بابیزه او عبث پیداکړي یاست او تاسي زموږ لور ته بیرته نه راګرځول کیږئ، نو لوړ او پورته دی الله ﷻ رښتینی (حقیقي) پاچا، له هغه پرته بل هیڅ کوم معبود نشته، د عزتمن عرش څښتن دی. او څوک چې له الله ﷻ سره کوم بل معبود چې هیڅ دلیل هم پرې نه لري، راوبلي، نو د هغه حساب د هغه له رب سره دی. بیشکه کافران هیڅ کله بری نه مومي. ای محمده! ووایه زما ربه ښښنه وکړه او رحم وکړه او ته تر ټولو رحم کوونکو ښه رحیم یې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تفسیر

الله تعالی کافرانو ته خطاب کوي او فرمايي: آيا گمان کوئ چې ما تاسو بابيزه او عبث پيداکړي ياست؟ نه داسې نه ده بلکې موږ تاسې د عبادت، تهذيب، زده کړې او الهي اوامرو د سرته رسولو لپاره پيداکړي ياست او آيا گمان کوئ چې وروسته له مرگه دويم ځلې به د حساب او بدلې لپاره راپورته نشئ.

لوړ او پورته دی الله تعالی له دې څخه چې يو شی پرته له حکمته څخه پيدا کړي. الله تعالی يو دی او پرته له هغه بل هيڅ معبود او خالق نشته او هغه د ستر عرش څښتن دی.

په مبارک آيت کې عرش د کريم (عزتمن) په صفت موصوف شوی دی، ځکه چې عرش د عالميانو پروردگار او (اکرم الاکرمين) ذات ته منسوب دی. بيا الله تعالی هغه څوک چې ده ته د زوی يا شريک او سيال په لرلو قايل دي، تهديدوي او فرمايي: هر هغه څوک چې له الله پرته بل معبود رابلي او په خپل دې کار باندې کوم حجت او دليل هم نه لري، نو بيشکه د هغه حساب او کتاب د هغه له رب سره دی او دا ډول خلک هېڅکله هم بريمن کېدلای نشي.

دا د هغو کسانو لپاره ډېر لوی تهديد دی چې له الله تعالی سره شريک نيسي. داسې کسان به هېڅکله کامياب نشي، بلکې ناکام به وي او څوک چې په آخرت کې ناکام شي، نو د هغو لپاره سخت عذاب دی.

د کافرانو ناکامي او د مؤمنانو کاميابي

پورتني مبارک آيتونه چې د المؤمنون د سورت آخرني آيتونه دي په ټينگه د کافرانو په ناکامۍ او د مؤمنانو په کاميابۍ او خلاصون دلالت کوي چې د سورت په پيل کې هم تاکيد پرې شوی دی، تر څو د دواړو ډلو ترمنځ تفاوت او توپير روښانه کړي.

په دې ترتيب الله تعالی خپل پيغمبر او وروسته بيا د هغه امت ته ښوونه کوي چې د مغفرت او رحمت غوښتنې لپاره يوازې همده ته رجوع وکړئ، ځکه الله تعالی ډېر ښه ښښونکی او ډېر زيات رحم کوونکی دی.

بخاري، مسلم، ترمذي او ابن حبان له حضرت ابوبکر صديق رضي الله عنه څخه روايت کړی چې هغه رسول اللهﷺ ته وويل: ای د الله رسوله! ماته داسې دعا راوښيه چې په خپل لمانځه کې يې ووايم، نو رسول اللهﷺ ورته وويل: ووايه: «اللهم إني ظلمت نفسي ظلماً کثيراً، و إنه لا يغفر الذنوب الا أنت، فاغفر لي مغفرةً من عندك، و ارحمني، إنك أنت الغفور الرحيم».

ژباړه: ای الله! ما پر خپل نفس ډېر زيات ظلم کړی دی او يقيناً پرته له تا بل څوک د گناهونو ښښونکی نشته نو ماته ښښنه وکړه او پر ما رحم وکړه همدا ته ښښونکی مهربانه يې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قرآن کریم شفا ده

مفسرينو فرمايلي دي چې دا دوه آخري آيتونه د شفا آيتونه دي. ابن ابي حاتم له عبدالله بن مسعود رضي الله عنه څخه روايت کړی چې عبدالله بن مسعود رضي الله عنه په يو مريض سړی تېريده او د هغه په غوږ کې يې د ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا... ﴾ آيتونه د سورت تر پايه ولوستل، نو هغه مريض شفا ومونده، ما دا خبره د الله ﷻ پيغمبر ته ياده کړه، پيغمبر ﷺ عبدالله بن مسعود ته وفرمايل: (بماذا قراءت في أذنه؟) د هغه سړي په غوږ کې دې څه ولوستل؟ هغه د الله ﷻ پيغمبر ته موضوع بيان کړه، د الله ﷻ پيغمبر وفرمايل: (والذي نفسي بيده، لو ان رجلاً موقناً قرأها علي جبل لزال) قسم په هغه ذات چې زما نفس د هغه په قبضه کې دی که کوم شخص په يقين سره دا آيتونه پر يوه غره باندې ولولي، نو غر به خامخا له منځه ولاړ شي.

هغه څه چې دلته د يادونې وړ او مهم دي، د لوستونکي ايمان، يقين او د زړه صفايي ده او په قرآن کريم سره د تداوی او علاج په اړه د ناروغ استعداد او باور لرل دي، يعني دا چې ناروغ هم د قرآن کريم په وسيله د معالجې او تداوی لپاره تياري او آمادگي ولري.

د لوست گټې او لارښوونې

له پورتنيو آيتونو څخه چې کومې گټې ترلاسه کېږي په لاندې ډول دي:

❖ د الله ﷻ بندگان او مخلوقات په دنيوي ژوندانه کې ډېر لوړ او لوی مسؤوليت او وظيفه لري چې هغه د عبوديت څرگندونه او د الهي قانون او نظام په سيوري کې ژوند کول دي، الله پاک په دې اړه فرمايي: ﴿ وَمَا خَلَقْتُ ٱلْجِنَّ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾ ژباړه: ما انسانان او پېريان يوازې د خپل عبادت لپاره پيدا کړي دي.

مفسرينو د عبادت تعريف داسې کړی: (کل ما يحبه الله من الأقوال و الأفعال) يعنې هر هغه وينا او کړنه چې الله پاک يې خوښوي او پر هغې راضي کېږي عبادت دی. پر دې بنسټ ويلای شو چې د عبادت دايره ډېره پراخه ده او ټولو نيکو اعمالو ته داخلېږي، او يوازې د اسلام د مشهورو ارکانو، لکه: لمونځ، روژه، زکات اوحج نوم نه دی.

پر مسلمانانو لازم دي چې خپل ټول ژوند د الله تعالی په عبادت يعنې د هغه د قانون او نظام په پيروی کې تېر کړي او مرگ يې هم د هغه په لار کې وي. همدا مطلب د قرآن کريم په بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

آیت کې په خورا روښانه ډول داسې څرګند شوی دی: ﴿ قل إن صلاتي ونسكي و محياي ومماتي لله رب العالمين ..﴾ ژباړه: ووایه ای پیغمبره! بېشکه زما لمونځ، زما قرباني، زما ژوند او زما مرګ د کایناتو د رب لپاره دی.

امام ابو عبدالله بن علي ترمذي ویلي دي: الله تعالی مخلوقات د خپلو بندګانو په حیث پیدا کړي دي چې د ده عبادت وکړي او دوی ته د عبادت په مقابل کې بدله ورکړي او یا د عبادت په پرېښودلو دوی مجازات کړي، نو کله چې انسانان د الله ﷻ عبادت وکړي، نو دوی د آزادو او با کرامته بندګانو په توګه د دنیا له غلامۍ څخه آزاد دي او د آخرت له امن څخه په ډک کور کې به پاچاهان وي، خو که د الله تعالی له بنده ګۍ او غلامۍ څخه سرغړونه وکړي، نو دوی به دنیا کې تښتېدونکي، سرکشه او بدخویه غلامان وي او سبا (د قیامت په ورځ) به د زنداني دښمنانو په څېر د اور په طبقو کې راځوړند وي.

- پرته له شکه دا به د انسان تنګ نظري، جهالت او بې عقلي وي که چېرې د ماده پرستو په څېر ګومان وکړي چې همدا د دنیا کور دی او الله ﷻ او د آخرت کور ته به يې ورګرځېدل نه وي، ترڅو هلته انسانانو ته د هغوی د کړو وړو مطابق بدله ورکړل شي.
- هغه کسان چې له الله سره شریک نیسي او په دې کار کې هېڅ ډول دلیل او حجت نه لري، نو دوی د عذاب مستحق دي.

پوښتنې

د قرآني آیتونو څخه د لاندېنیو موضوعاتو لپاره دلیل راوړئ:

١. الله تعالی مخلوقات عبث او بابېزه نه دي پیدا کړي.
٢. له پروردګار سره د نسبت له امله، عرش د کریم په صفت ستایل شوی دی.
٣. د رحمت او مغفرت لپاره د دعا مستحب والی.
۴. قرآن کریم شفا ورکوونکی دی په دې هکله نبوي حدیث بیان کړئ؟
۵. انسان باید د ژوند په ټولو اړخونو کې د الهي قانون او نظام تابع وي.

کورنۍ دنده

(څرنګه یو هدفمند او مسؤولیت لرونکی ژوند درلودلای شو؟) تر دې سرلیک لاندې یوه مقاله ولیکئ چې له شلو کرښو څخه کمه نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتم لوست

انسان د الهي نعمتونو په سیوري کې

﴿ ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَأَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءً فَأَخْرَجَ بِهِۦ مِنَ ٱلثَّمَرَٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلْفُلْكَ لِتَجْرِىَ فِى ٱلْبَحْرِ بِأَمْرِهِۦ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلْأَنْهَٰرَ ۝ وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ دَآئِبَيْنِ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ وَٱلنَّهَارَ ۝ وَءَاتَىٰكُم مِّن كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ ۚ وَإِن تَعُدُّوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ لَا تُحْصُوهَآ ۗ إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴾ [ابراهیم: ۳۲-۳۴]

د کلمو او جملو معناوې

سَخَّرَ: تابع یې کړل، ایل یې کړل.

دَآئِبَيْنِ: له عادت او قانون سره سم چلېدونکي. تل په یو شان روان.

لَا تُحْصُوهَآ: هغه نشئ شمېرلی؟

ژباړه

الله جل جلاله هغه ذات دی چې آسمانونه او ځمکې یې پیدا کړې دي او له آسمانه یې اوبه راښکته کړې دي. بیا یې د هغو په وسیله ستاسې د خوراک لپاره راز راز مېوې پیداکړې او بېړۍ یې ستاسې لپاره تابع کړې چې په سمندر کې د الله جل جلاله په حکم رواني شي او سیندونه یې هم ستاسې په واک کې درکړل لمر او سپوږمۍ یې ستاسې لپاره تابع (ګټور) کړي دي چې تل په یو شان روان دي او شپه او ورځ یې ستاسې لپاره په کار واچوله او ټول هغه څه یې تاسې ته درکړل چې تاسې غوښتل، که تاسې وغواړئ چې د الله جل جلاله نعمتونه وشمېرئ، نو شمېرلی یې نه شئ. حقیقت دا دی چې انسان ډېر بې انصافه او ناشکره دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تفسیر

د الهي نعمتونو نښې

الله تعالی په دې آیتونو کې خپل نعمتونه پر مخلوقاتو څرګند کړي دي، د خپل وجود او قدرت دلایلو ته اشاره کوي او دا نعمتونه انسان ته ورپېژني.

الله ﷻ آسمانونه او ځمکې له نشت څخه پیدا کړل او د آسمانونو او ځمکو په پیدایښت کې يې د خپل عظمت د قدرت دلایل او نښې څرګندې کړې.

الله تعالی له وریځو څخه بارانونه نازلوي او د هغو په واسطه ډول ډول نباتات له مختلفو رنګونو او خوندونو او ډول ډول ګټو سره راشنه کوي، ترڅو انسانان ورڅخه روزي لاس ته راوړي او په مختلفو طریقو ورڅخه ګټه واخلي.

الله تعالی ستاسې لپاره بېړۍ تابع کړي دي، ترڅو د الله ﷻ په امر په بحر کې حرکت وکړي. په دې معنا چې د کښتۍ جوړېدنه يې تاسوته دروښوده او د هغه کارول يې ستاسو لپاره آسانه کړل او بادونه يې راولېږل چې د الله ﷻ په امر او توفیق د خپل مسیر په لور حرکت وکړي.

الله تعالی هغه ذات دی چې سیندونه يې په ځمکه کې جاري کړي، ترڅو له اوبو څخه يې د څښلو، ځمکو خړوبولو او د نورو اړتیاوو د پوره کولو لپاره ګټه واخلئ.

د دې لوست مبارک آیت د (الله ﷻ) په لفظ پیل شوی چې دا قرآني اسلوب او طریقه د بې نیازه ذات پر وړاندې، په زړونو کې د ویرې او ډار احساس راویښوي او د مشرکانو پام پر الله تعالی باندې د ایمان وجوب ته را اړوي.

د لمر او سپوږمۍ حرکت

دا آیتونه موږ د الله ﷻ معرفت او پیژندنې ته متوجه کوي چې الله تعالی هغه ذات دی چې لمر او سپوږمۍ يې د هغو د حرکت په دوران کې، انسانانو ته د ګټې رسولو او د ځمکې پر مخ د ژوند کولو لپاره مسخر کړي او په خدمت يې لګیا کړي دي. همدارنګه شپه او ورځ يې په خپل پرله پسې تګ او راتګ او د دندو په ترسره کولو کې زموږ لپاره مسخر کړي دي، ترڅو په ورځ کې د الله ﷻ له فضل او برکت څخه روزي وغواړو او د خپل ژوندانه ګټې او ضرورتونه ترلاسه کړو او د شپې له لوري خوب او استراحت وکړو او بېرته خپل قوت حاصل کړو، لکه: څرنګه چې الله تعالی فرمایلي دي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

﴿ وَجَعَلۡنَا ٱلَّيۡلَ لِبَاسٗا ۝ وَجَعَلۡنَا ٱلنَّهَارَ مَعَاشٗا ﴾ [النبا: ١٠- ١١] **یعني**: شپه مو لباس او پرده ګرځولې ده او ورځ مو د ژوندانه او کار وخت ګرځولې ده.

او همدارنګه الله تعالی فرمایلي دي: ﴿ وَءَاتَىٰكُم مِّن كُلِّ مَا سَأَلۡتُمُوهُۚ وَإِن تَعُدُّواْ نِعۡمَتَ ٱللَّهِ لَا تُحۡصُوهَآۗ إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ لَظَلُومٞ كَفَّارٞ ﴾.

ژباړه: او الله تول هغه څه تاسې ته درکړل چې تاسې ورڅخه وغوښتل، که تاسې وغواړئ چې د الله ﷻ نعمتونه وشمېرئ، نو شمېرلی یې نشئ. حقیقت دادی چې انسان ډېر بې انصافه او ناشکره دی.

فعالیت

زده کوونکي دې د شپې او ورځې او د سپوږمۍ او لمر د دوران د ګټو په هکله د څېړنې په ترڅ کې خپل معلومات وړاندې کړي.

د الله ﷻ نه تمامیدونکي نعمتونه او د انسان ناشکري

الله ﷻ په خپل فضل او کرم انسان ته هغه څه وربښلي چې هغه ورته د ژوندانه په چارو کې اړتیا لري او له الله ﷻ څخه یې غوښتي وي او هغه څه چې یې نه دي غوښتي هغه یې هم ورکړي دي، ځکه الله تعالی په هغه څه چې د انسان په خیر وي ښه خبر دی. د الله نعمتونه بې شمېره دي،که چېرې وغواړئ چې د الله ﷻ نعمتونه وشمېرئ او اندازه یې معلومه کړئ، نو هېڅکله دا کار نشئ کولای، خو انسان پر خپل ځان ظلم کوي او د خپل پروردګار د نعمتونو شکر نه اداء کوي او احترام یې نه ساتي، بلکې دغه نعمتونه په ګناهونو کې استعمالوي.

د لوست ګټې او لارښووني

په پورتنیو آیتونو کې ډېرې ګټې نغښتې دي چې په لنډه توګه بیانېږي:

❖ الله تعالی له خپلو کړنو سره خپل بنده ګان آشنا کوي او خپل نعمتونه هغوی ته ورپه ګوته کوي.

❖ د الله تعالی نعمتونه چې پر انسان یې پېرزو کړي دي دومره زیات دي چې انسان یې د شمېرلو وس نه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- پر انسان لازمه ده چې د الهي نعمتونو پر وړاندې ناشکري او غفلت ونه کړي.
- که چېرې انسان د الله ﷻ نعمتونه د الله ﷻ په لار او طاعت کې ونه کاروي، نو په حقيقت کې يې پر خپل ځان ظلم کړی دی.
- بايد وپوهېږو چې د شکر ادا کول يوازې په ژبې پورې منحصر نه دي. ګناه کول او د الله ﷻ له اوامرو څخه سرغړونه د ناشکرۍ روښانې بڼې دي او د الله ﷻ اطاعت او د نېکو اعمالو ترسره کول د منني او شکر ادا کولو غوره لارې دي.

پوښتنې

۱- الله تعالی د څه لپاره شپه او ورځ پيداکړې ده؟

۲- د شپو او ورځو د تحرک او بدلون ګټې بيان کړئ؟

۳- قرآني آيتونه په دغه لوست کې د (الله) په لفظ پيل شوي، په دې کې څه ګټې نغښتې دي؟

۴- د لمر او سپوږمۍ په خوځښت او دوران کې د الله ﷻ د قدرت نښې بيان کړئ؟

۵- په پورتنيو آيتونو کې ياد شوي نعمتونه وشميرئ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د الله ﷻ په لوري بلنه

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّن دَعَآ إِلَى ٱللَّهِ وَعَمِلَ صَٰلِحًا وَقَالَ إِنَّنِى مِنَ ٱلْمُسْلِمِينَ ۝ وَلَا تَسْتَوِى ٱلْحَسَنَةُ وَلَا ٱلسَّيِّئَةُ ٱدْفَعْ بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ فَإِذَا ٱلَّذِى بَيْنَكَ وَبَيْنَهُۥ عَدَٰوَةٌ كَأَنَّهُۥ وَلِىٌّ حَمِيمٌ ۝ وَمَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ٱلَّذِينَ صَبَرُوا۟ وَمَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ [فصلت: آية: ۳۳- ۳۵]

د کلمو او جملو معنا وپې

ٱدْفَعْ بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ: بدۍ ته په نېکۍ ځواب ورکړه (د بدۍ مخنیوی په هغه څه سره وکړه چې هغه ډېر ښه وي).

وَلِىٌّ حَمِيمٌ: نژدې، خوږ او ګران دوست.

مَا يُلَقَّىٰهَآ: دا ښه صفت (مقام) نه ورکول کېږي.

حَظٍّ عَظِيمٍ: لويه برخه.

ژباړه

او د هغه چا له خبرې نه به ښه خبره د چا وي چې هغه د الله خوا ته بلنه ورکړه او نیک عمل یې وکړ او ویې ویل بیشکه زه له مسلمانانو څخه یم او (ای پیغمبره!) نیکي او بدي یو شانته نه دي، ته د بدۍ مخنیوی په هغې نیکۍ سره وکړه چې هغه ډېره ښه وي، ته به وګورې چې له تاسره د چا دښمني وه. هغه به دې خوږ دوست ګرځېدلی وي. دغه صفت نه په برخه کېږي، مګر هغو خلکو ته چې صبر کوي او دغه مقام نه په برخه کېږي، مګر هغو خلکو ته چې د غټې برخې خاوندان دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تفسیر

اجمالي معنا: حضرت عبدالله بن عباس رضي الله عنه ویلي دي چې د دې الهي وینا ﴿وَمَنۡ أَحۡسَنُ قَوۡلٗا مِّمَّن دَعَآ... ﴾ څخه مراد د الله ﷻ پیغمبر دی چې خلک یې د اسلام لوري ته راوبلل او رښتینی عمل یې وکړ او د اسلام سپیڅلی دین یې موږ ته د الهي ډالۍ په توګه پریښود. په یوه بل روایت کې له عبدالله بن عباس رضي الله عنهما څخه نقل شوی دی چې مراد له دې آیت څخه د پیغمبر ﷺ صحابه او یاران دي. او د ﴿فَإِذَا ٱلَّذِي بَيۡنَكَ﴾ آیت په هکله مفسرینو ویلي دي چې دا د ابو سفیان بن حرب په هکله نازل شوی دی چې د پیغمبر ﷺ ډېر سخت دښمن و خو بیا یې دوست او ملاتړی شو.

غوره وینا

پورتنیو آیتونو د یو انسان د غوري وینا لپاره درې صفتونه بیان کړي دي.

- څوک چې د الله ﷻ توحید، طاعت او عبادت ته بلنه ورکوي.
- څوک چې په ښو او نیکو اعمالو چې الله ﷻ پرې امر کړی، التزام او پابندي ولري او د الله ﷻ له محرماتو څخه ځان وژغوري.
- څوک چې له نیکو مسلمانانو سره اړیکې او له هغوی سره دوستي، محبت او همکاري ولري او له هغوی څخه دفاع وکړي.

د الله لوري ته بلنه یوه شرعي وجیبه ده

محمدي شریعت انسانانو ته د الله جل جلاله وروستی رسالت او نظام دی، خلکو ته د دې دین رسول او اسلامي احکامو او لارښوونو ته د خلکو هڅول، یوازې د دعوت له لارې ممکن دي. دالله لور ته بلنه یوه شرعي وجیبه ده او ځانته اصول او قواعد لري چې د قرآن کریم او د رسول علیه السلام له سنتو څخه اخیستل شوي دي.

هر مسلمان (نر او ښځه) په دې مکلف دي چې د خپلې پوهې او وس سره سم د دین د خپرولو په لاره کې زیار وباسي. په قرآن کریم کې د دعوت او د دعوت د لارو چارو په اړه ګڼ شمیر آیتونه راغلي دي، په دې آیتونو کې ټینګار شوی دی چې دعوت باید په نرمه لهجه، نېکو اخلاقو او غوره خبرو اترو سره ترسره شي. د بېلګې په ډول الله جل جلاله د بلونکو امام

(c) ketabton.com: The Digital Library

او لاربنود حضرت محمد صلی الله علیه وسلم ته داسي فرمايي: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ..﴾ [النحل: ۱۲۵] ژباړه: (ای پیغمبره!) د خپل رب لارې ته په حکمت او غوره نصیحت سره بلنه وکړه او له خلکو سره په داسې ډول مباحثه وکړه چې ډېره غوره وي.

د الله په لاره کې د دعوت او بلنې آداب

د الله ﷻ د دين د اصولو او اساساتو له بيانولو او د بنده او الله تعالی ترمنځ د اړيکو له ټينګولو وروسته، الله تعالی د داعيانو او بلونکو آداب او د بندګانو ترمنځ د نيکو اړيکو د استحکام په هکله داسې فرمايي:

﴿ وَلَا تَسْتَوِى ٱلْحَسَنَةُ وَلَا ٱلسَّيِّئَةُ ٱدْفَعْ بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ فَإِذَا ٱلَّذِى بَيْنَكَ وَبَيْنَهُۥ عَدَٰوَةٌ كَأَنَّهُۥ وَلِىٌّ حَمِيمٌ ۝ وَمَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ٱلَّذِينَ صَبَرُواْ وَمَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴾.

د الله تعالی لورې ته بلونکي (داعيان) ډېر غوره خلک دي، نو پر دوی لازم دي چې له خلکو سره خپلې اړيکې نيکې کړي او د ستونزو، کړاوونو او تکاليفو په وړاندې له صبر او زغم څخه کار واخلي او بديو ته په نيکۍ او احسان ځواب ورکړي– الله تعالی فرمايلي دي چې ښه او بده وينا او کړنه برابره نه ده، ځکه الله تعالی له ښې وينا او کړنې څخه راضي او خاوند ته يې نيکه بدله ورکوي، خو له ناوړې او بدې وينا او کړنې څخه ناراضه کېږي او خاوند ته يې سزا ورکوي، نو پر دې اساس مؤمن دعوت کوونکي ته لازمه ده چې د خلکو بدۍ ته په نيکۍ ځواب کړي او د بدۍ په وړاندې له نيکۍ څخه کار واخلي چې دا کار د هغه لپاره وړ او غوره دی او د هغه فضيلت او وړتيا څرګندوي.

کله چې د الله د دين دعوت کوونکی، بدي په احسان او نيکۍ او ګناه په ښښنه او زغم ځواب کړي، نو په حقيقت کې دی د خلکو دوستي حاصلوي، د هغوی کرکه او کينه لرې کوي او دښمن يې په خواخوږي او رښتيني دوست بدلېږي.

دا ستر خصلت د هغه چا په برخه کېږي چې د خپل نفس په وړاندې مجاهده او هلې ځلې کوي او د قهر، غوسې، آزار او ضرر په مقابل کې له صبر، زغم او حوصلې څخه کار اخلي. همدارنګه دا ښه او نيک صفتونه يوازې د هغو کسانو په برخه کېږي چې په دنيا کې د نيکمرغۍ څخه برخمن وي او په آخرت کې د اجر او ثواب د ترلاسه کولو لپاره هلې ځلې کوي.

ابن عباس رضي الله عنه د ﴿ وَمَا يُلَقَّىٰهَآ إِلَّا ٱلَّذِينَ صَبَرُواْ ... ﴾ د آيت په تفسير کې ويلي دي چې الله تعالی مؤمنانو ته امر کړی دی، ترڅو د قهر او غضب پر وړاندې له صبر او

(c) ketabton.com: The Digital Library

حوصلې، د جهل پر وړاندې له حلم او نرمۍ او د بدۍ پر وړاندې له عفوې او ښښنې څخه کار واخلې، نو هرکله چې داسې کارونه ترسره کړي، الله پاک به دی د شیطان له شر څخه ساتي، دښمن به یې ورته تابع ګرځوي او هغه به ورته په خواخوږي او خواږه دوست بدلوي.

فعالیت

زده کوونکي دې په دوو ډلو وویشل شي او له مشورې وروسته دې یو زده کوونکی د خپل ګروپ په استازیتوب د بدۍ په مقابل کې د ځواب ویلو طریقه شرح کړي، بیا دې د دویمې ډلې زده کوونکي د لومړۍ ډلې په خبرو کره کتنه وکړي.

د لوست ګټې او لارښوونې

د دې لوست له آیتونو څخه ډېرې ګټې ترلاسه کېږي چې ځینو ته یې اشاره کوو:

- ❖ په دنیا کې د الله ﷻ لوري ته له داعیانو څخه هېڅوک ښه او غوره نشته، همدوی دي چې د ایمان، عمل او دعوت ترمنځ یې یووالی راوستی دی.
- ❖ پر مؤمن لازم دي چې خپل ایمان ظاهر او هغه اعلان کړي او په مجلسونو، غونډو او ټولنو کې د ایمان په درلودلو د عزت او ویاړ څرګندونه وکړي چې دا په خپله تر ټولو ښه بلنه او دعوت دی.
- ❖ لکه څرنګه چې نیکي او بدي یو شانته نه دي، نو پر مؤمن لازمه ده چې نیکي غوره کړي او بدۍ ته په نیکۍ ځواب ووایي.
- ❖ له نورو سره احسان او نیکي او د هغوی د ناوړو کړو وړو زغمل، په پای کې دښمنان په رېښتینو ملګرو او دوستانو بدلوي.

پوښتنې

۱- هغه درې صفتونه چې په آیت کې د یوه انسان د غوره وینا په هکله ذکر شوي دي، بیان کړئ؟

۲- ولې نېکي او بدي برابر نه دي؟ نېکي پر نیک عمله انسان څه اغیزه لري او بدي پر بدکاره انسان څه اثرات او اغېزې درلودلای شي؟

۳- نیکي او احسان پر دښمنانو څه اغېزه لري؟

۴- له مبارکو آیتونو څخه د بدۍ پر وړاندې د نیکۍ غوره کولو کړنلاره استنباط کړئ؟

کورنۍ دنده

د دعوت د هغو کړنلارو په هکله چې د خلکو په رابللو کې اغېزناکې دي، یوه مقاله ولیکئ چې له لسو کرښو څخه کمه نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسم لوست

ایمان او نیک عمل

﴿ وَٱلۡعَصۡرِ ۞ إِنَّ ٱلۡإِنسَٰنَ لَفِي خُسۡرٍ ۞ إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلۡحَقِّ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلصَّبۡرِ ﴾ [العصر: ١-٣]

د کلمو او جملو معناوې

وَٱلۡعَصۡرِ: قسم په وخت او زمانې، یا د مازدیگر په لمونځ، یا د مازدیگر د لمانځه په وخت.

وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلۡحَقِّ: او یو تر بله یې په حق وصیت کړی وي.

ژباړه

قسم په زمانې (عصر) یقیناً انسان په تاوان کې دی، مگر (په تاوان کې نه دي) هغه کسان چې ایمان یې راوړی، نیک عملونه یې ترسره کړي او یو بل ته په حق ویلو او صبر کولو وصیت کوي.

تفسیر

الله ﷻ په زمانې قسم او لوړه یاده کړې ده او تاکید یې کړی دی چې انسان په تاوان کې دی، مگر هغه کسان له دې تاوان څخه په امن دي چې د پاسني آیت په ترځ کې استثنا شوي دي.

په زمانه باندې د الهي قسم راز او حکمت

دا چې الله ﷻ په زمانه قسم یادوي دا د دې ښکارندوی دی چې زمانه او وخت د الله ﷻ په نزد د لوړ ارزښت او شرف څخه برخمن دی. نبي کریم ﷺ فرمایلي دي: «لَاتَسُبُّوا الدَّهْرَ، فَإِنَّ اللهَ هُوَ الدَّهْرُ» یعنې دهر یا زمانې ته کنځلې مه کوئ ځکه الله ﷻ دهر یا زمانه دی.

په دې معنا چې الله تعالی د زمانې بدلوونکی، گرځوونکی، متصرف او واکدار دی.

د عصر نورې معناوې

ځینو مفسرینو ویلي دي چې له عصر څخه مراد د مازدیگر لمونځ یا د مازدیگر د لمانځه وخت دی.

د دې خبرې له مخې د مازدیگر د لمانځه غوره والی او فضیلت ثابتېږي، او په همدې دلیل ډېرو علماوو ﴿والصَّلاَةِ الْوُسْطَى﴾ یعنې منځنی لمونځ د مازدیگر په لمانځه تفسیر کړی دی.

د ځینو علماوو په نزد په دې آیت کې دې خبرې ته اشاره ده چې د دنیا عمر د مازدیگر او ماښام ترمنځ د مودې په شان لنډ او مختصر دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو پر انسان لازمه ده ترڅو دا لنډه موده چې ډېره زياته ارزښتناکه پانګه ده بايد په داسې تجارت کې ولګوي چې تاوان ونه لري، ځکه وخت او زمانه ډېره لنډه ده او څه چې له منځه ولاړ شي او تېر شي، هغه بيا په لاس نه راځي.

له زيان څخه نجات موندونکي

وروسته له هغه چې انسان د خپل عمر له قيمتي پانګې څخه په ګټې نه اخېستلو سره تاواني وګڼل شو، الله ﷻ مخلص مؤمنان له دې زيان څخه مستثنی کړل او په اړه يې داسې وفرمايـــل:﴿ إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ﴾ يعنې: هغه کسان چې په اللهﷻ ايمان ولري او ښه عملونه ترسره کړي هېڅکله به زيان او تاوان ونه ويني، ځکه هغوی د آخرت د ورځې لپاره کار کوي او د دنيا لپاره زيار د هغوی د آخرت د کار پر وړاندې خنډ نه ګرځي، دا ځکه چې هغوی د ښو عملونو په ترسره کولو سره په حقيقت کې د ايمان په مقتضا عمل کړی دی.

همدارنګه له زيان او تاوان څخه مستثنی شوي کسان هغه دي چې يو بل ته په حق سره توصيه او نصيحت کوي، الله تعالی فرمايي:﴿ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلۡحَقِّ﴾

د يادولو وړ ده چې حق د باطل په مقابل کې ځای لري او حق ټولو نيکيو او ښو عملونو ته شامليږي، لکه: د الله ﷻ توحيد، د الله تعالی د اوامرو فرمانبرداري، د اللهﷻ پر کتابونو او پيغمبرانو ايمان، آخرت ته په دنيا ترجيح ورکول او داسې نور.

همدارنګه ا لله تعالی هغه کسان له زيان او تاوان څخه مستثنی کړي دي چې يو بل ته توصيه کوي ترڅو د عبادتونو په ترسره کولو، له ګناهونو څخه په ځان ژغورلو او د هغو د ستونزو او کړاوونو پر وړاندې چې د دعوت په لار او نورو دنيوي امورو کې انسان ته رسېږي، له صبر او حوصلې څخه کار واخلي چې دا مطلب په ﴿ وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلصَّبۡرِ﴾ جمله کې ادا شوی دی.

نو له زيان څخه نجات ميندونکي کسان په لاندېنيو څلورو صفاتو موصوف دي چې دغه څلور صفات عبارت دي له: ايمان، نيک عمل، په حق او صبر سره توصيه او نصيحت کول.

د سورة العصر مقام او ارزښت

امام شافعي رحمة الله عليه د دې سورت د اهميت په هکله فرمايلي دي که د قرآن کريم نه د العصر سورت څخه پرته بل هېڅ شی نه وای نازل شوی، نو همدا سورت د انسانانو لپاره کافي و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدارنګه له عبیدالله بن حفص څخه ددې سورت د فضیلت په هکله داسې روایت شوی دی: کله به چې د نبي کریمﷺ له ملګرو څخه دوه تنه له یو بل سره مخامخ کیدل، نو ترڅو به یې چې سورة العصر یو بل ته نه و اورولی، نو له یو بل څخه به نه جلا کیدل.

د لوست ګټې او لارښوونې

- ❖ د انسان په ژوندانه کې وخت او زمان ډېر زیات ارزښت لري چې باید یوه لحظه یې هم ضایع نشي.
- ❖ انسانان په عمومي توګه په زیان او تاوان کې دي، پرته له هغو چې ایمان یې راوړی دی او نیکو عملونو ته یې مخه کړې ده.
- ❖ هر مسلمان په حق ویلو او د الله ﷻ د دین په خپرولو مکلف دی، هغه باید د الله ﷻ د دین ساتنه وکړي.
- ❖ مسلمانان مکلف دي چې یو بل ته د الله په طاعتونو، د نفساني غوښتنو او ګناه په پرېښودلو او د مصیبتونو او کړاوونو پر مهال په صبر کولو او د الله ﷻ قضا او قدر ته په تسلیمېدلو نصیحت او سپارښتنه وکړي.

پوښتنې

۱- د (العصر) معنا څه ده؟

۲- انسان ته د تاوان او زیان د رسیدلو لاملونه څه شی دي؟

۳- د لاندېنیو جملو معنا څرګنده کړئ:

(وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلۡحَقِّ)

(وَتَوَاصَوۡاْ بِٱلصَّبۡرِ)

۴- امام شافعي رحمة الله علیه د العصر سورت د فضیلت او غوره والي په هکله څه فرمایلي دي؟

۵- له سورة العصر څخه کومې ګټې او لارښوونې حاصلولی شو؟

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې د انسان د خلاصون او نجات د اسبابو په هکله یوه مقاله ولیکي چې له لسو کرښو څخه کمه نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

امانت او په اسلام کې د هغه ارزښت

﴿إِنَّ ٱللَّهَ يَأۡمُرُكُمۡ أَن تُؤَدُّواْ ٱلۡأَمَٰنَٰتِ إِلَىٰٓ أَهۡلِهَا وَإِذَا حَكَمۡتُم بَيۡنَ ٱلنَّاسِ أَن تَحۡكُمُواْ بِٱلۡعَدۡلِۚ إِنَّ ٱللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُم بِهِۦٓۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ سَمِيعَۢا بَصِيرٗا ۞ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَأُوْلِي ٱلۡأَمۡرِ مِنكُمۡۖ فَإِن تَنَٰزَعۡتُمۡ فِي شَيۡءٖ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمۡ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ وَأَحۡسَنُ تَأۡوِيلًا﴾ [النساء : ۵۸- ۵۹]

د کلمو او جملو معناوي

ٱلۡأَمَٰنَٰتِ: امانتونه (خپل ښتن ته د بېرته ورکولو په نیت د یوه شي ساتل دي).

ٱلۡعَدۡلِۚ: انصاف (د حق رسیدنه خپل خاوند ته).

فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ: نو الله ﷻ او د هغه رسول ﷺ ته یې وسپارئ، د هغه حکم د الله ﷻ په کتاب او د هغه د رسول ﷺ په سنتو کې ولټوئ.

ژباړه

بېشکه الله ﷻ تاسې ته حکم کوي چې امانتونه د هغو خاوندانو ته وسپارئ او کله چې د خلکو په منځ کې فیصله کوئ، نو په عدالت سره یې وکړئ بیشکه الله پاک تاسې ته ډېر ښه نصیحت کوي او الله پاک ښه اوریدونکی او ښه لیدونکی دی.

ای مؤمنانو! د الله ﷻ، د رسول ﷺ او هغو کسانو اطاعت وکړئ چې له تاسې نه د امر خاوندان دي، بیا که ستاسو ترمنځ په کومه خبره شخړه پیښه شي نو هغه د الله ﷻ او رسول ﷺ لوري ته محوله کړئ که تاسې په رښتیا سره پر الله ﷻ او د آخرت په ورځ ایمان لرئ دا کار غوره دی او د پایلي په اعتبار هم ښه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تفسير

الله تعالى خپلو بندګانو ته امر کړی ترڅو امانتونه د هغو خاوندانو ته بېرته وسپاري او د حکم او پريکړې پر مهال په عدل فيصله وکړي. همدارنګه الله تعالى خپل بندګان د خپل ځان او پيغمبر ﷺ په اطاعت او پيروۍ او د چارواکو په پيروۍ مامور کړي دي. الله تعالى د لوست په لومړي آيت کې د نيکو عملونو څخه دوه خصلتونه بيان کړي دي. يو د امانتونو خاوندانو ته بېرته د هغوى امانت سپارل، بل په فيصله او حکم کولو کې له عدل څخه کار اخيستل.

د امانتونو ادا کول

امانت هر هغه شی دی چې انسان يې د ساتنې له کبله د اعتماد وړ ګرځي، که هغه شی مادي وي يا معنوي. کله امانت د الله ﷺ سره ژمنه او وعده وي چې ادا کول يې د الله تعالى د اوامرو عملي کول او له منهياتو څخه يې ډډه کول دي.

که امانت د خلکو پر وړاندې وي، لکه د انسانانو امانتونه او اسرار چې ادايې پرته له درغلۍ او خيانته خپلو خاوندانو ته د هغو امانتونو او رازونو بېرته سپارل دي. عام مسؤوليتونه او دندې په غاړه اخيستل هم يو ډول امانت دی، د امانت غوښتنه دا ده چې دا مسؤوليتونه او دندې بايد په سمه توګه سر ته ورسول شي. که څوک په دولتي، خصوصي يا شخصي ادارو کې په کار وګمارل شي او په خپل کار کې لټي وکړي او هغه په سمه توګه تر سره نه کړي، نو د خيانت مرتکب به شي. همدا راز د عامه شتمنيو څخه ناوړه ګټه اخيستل او د هغو په ساتنه کې بې پروايي کول هم په امانت کې د خيانت يوه بېه ده.

دې مبارک آيت او نورو آيتونو او نبوي احاديثو، مؤمنان د ټولو امانتونو ادا کولو ته تشويق او ترغيب کړي دي.

د امانت ساتلو او د هغه د ارزښت په هکله ډېر آيتونه او احاديث راغلي دي، لکه: چې الله تعالى فرمايي: ﴿ إِنَّا عَرَضۡنَا ٱلۡأَمَانَةَ عَلَى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَٱلۡجِبَالِ فَأَبَيۡنَ أَن يَحۡمِلۡنَهَا وَأَشۡفَقۡنَ مِنۡهَا وَحَمَلَهَا ٱلۡإِنسَٰنُۖ﴾ [الاحزاب:۷۲]

يعنې: موږ دغه امانت، آسمانونو، ځمکو او غرونو ته وړاندې کړ، نو هغوى يې پورته کولو ته تيار نه شول او ورڅخه ووېرېدل، خو انسان هغه پورته کړ او په بل ځای کې الله ﷻ امانت ساتونکي خلک برياليي ښودلي دي، فرمايي: ﴿ وَٱلَّذِينَ هُمۡ لِأَمَٰنَٰتِهِمۡ وَعَهۡدِهِمۡ رَٰعُونَ ﴾

[المعارج: ۳۲ ، المؤمنون : ۸].

(c) ketabton.com: The Digital Library

يعني: او بريمن (کامياب) هغه کسان دي چې د خپلو امانتونو او ژمنې (وعدې) پالنه او رعايت کوي.

همدارنګه نبي کريم ﷺ ايمان او دين په امانت پورې اړوند بللی دی، فرمايي: «لا إِيمَانَ لِمَنْ لا أَمَانَةَ لَهُ، وَلا دِينَ لِمَنْ لا عَهْدَ لَهُ»[1] يعني څوک چې امانت نه رعايت کوي ايمان نه لري او څوک چې وعده او ژمنه نه پوره کوي دين نه لري.

په عدل سره حکم او قضاوت

الله تعالی مؤمنانو ته امر کړی چې په خپل حکم او قضاوت کې عدل او حق په نظر کې وساتي. الله ﷻ د خپلې پاچاهۍ بنسټ په دوو اصلونو (حق او عدل) باندی ايښی دی. کله چې په حکم او قضاوت کې ظلم او بې عدالتي وي، نو انسانان د بدبختۍ او تباهۍ خواته ځي، حقوقې ضايع او د انسانانو ترمنځ فساد خپريږي.

په دې هکله ډېر آيتونه او حديثونه راغلي چې يو له هغو دا الهي وينا ده چې فرمايي:

﴿إِنَّ ٱللَّهَ يَأۡمُرُ بِٱلۡعَدۡلِ وَٱلۡإِحۡسَٰنِ﴾ [النحل: ۹۰]. يقيناً الله تعالی په عدل او احسان امر کوي.

په ويناوو کې عدل او انصاف

همدارنګه الله تعالی په خبرو کولو کې د عدل او انصاف په رعايت کولو تاکيد کړی، الله تعالی فرمايي:

﴿ وَإِذَا قُلۡتُمۡ فَٱعۡدِلُواْ وَلَوۡ كَانَ ذَا قُرۡبَىٰۖ ﴾ [الانعام:۱۵۲]. يعني: کله چې خبرې کوئ، نو په عدالت سره يې وکړئ، که هغه د خپلوانو په هکله هم وي.

انس بن مالک ﷺ روايت کړی چې د الله پيغمبر فرمايي: «لاَ تَزَالُ هَذِهِ الْأُمَّةُ بِخَيْرٍ مَا اِذَا قَالَتْ صَدَقَتْ وَ اِذَا حَكَمَتْ عَدَلَتْ وَ اِذَا اسْتُرْحِمَتْ رَحِمَتْ»[2]

يعني: تر هغه وخته پورې به دا امت (زما امت) په خير او نيکۍ کې وي، ترڅو چې دوی په رښتيا وينا کوي او کله چې حکم کوي، عدالت کوي او کله چې ورڅخه د رحم غوښتنه وشي، رحم او مهرباني کوي.

بيا الله تعالی مؤمنانو ته خطاب کوي او فرمايي: ﴿ إِنَّ ٱللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُم بِهِۦٓۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ سَمِيعَۢا بَصِيرٗا ﴾

---

۱ -المعجم الکبير للطبرانی

۲ -مسند ابو يعلی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یعنې: الله تعالی د امانت په ادا کولو او په عدالت حکم کولو سره تاسو ته ډېر غوره نصیحت کوي چې په هغه کې ستاسو دنیوي او اخروي ګټې او نیکمرغۍ نغښتې دي، نو پر تاسو لازم ده ای مؤمنانو! چې د الله ﷻ په لارښوونو او حکمونو عمل وکړئ، ځکه الله تعالی په هغه څه چې له ستاسو څخه صادرېږي (د امانتونو په ادا کولو او خیانت کولو) ښه خبر، اوریدونکی او لیدونکی دی.

د الله ﷻ، د هغه رسول ﷺ او د اولي الامر اطاعت او پیروي

بیا قرآنی آیت مؤمنانو ته د الله ﷻ په پیروۍ او د هغه د پیغمبر په پیروۍ امر کوي. همدارنګه الله تعالی مؤمنانو ته امر کوي چې د خپل اولي الامر یا مسلمان مشر پیروي وکړي اولی الامر یا مشر د امیر، حاکم او د مسلمانانو د سرلښکر څخه عبارت دی چې پر مسلمانانو یې پیروي او اطاعت تر هغه واجب ده ترڅو چې د الله ﷻ په نافرمانۍ امر ونه کړي، خو که چېرته د مشر امر له الهي شریعت څخه مخالف وي، نو بیا هېڅوک ته د هغه اطاعت او پیروي جواز نه لري، ځکه د الله ﷻ پیغمبر ﷺ فرمایلي دي:

«لا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ»[1] یعنې د الله ﷻ د نافرمانۍ په صورت کې د مخلوق پیروي نشته.

بیا الله تعالی مؤمنانو ته د جنګ او اختلاف پر مهال لارښوونه کړې ده چې د الله ﷻ کتاب او د هغه د رسول ﷺ سنتو ته رجوع وکړي، د الله رسول ﷺ داسې فرمایلي دي:

«مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَافْعَلُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَثْرَةُ مَسَائِلِهِمْ وَاخْتِلاَفِهِمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ»

یعنې: له هغه څه چې مې منع کړي یاست له هغه څخه ډډه وکړئ او په هغه څه چې مې درته امر کړی، د خپل توان او وس مطابق په هغه عمل وکړئ، له ستاسو څخه مخکې تیر شوي امتونه د دوی د زیاتو پوښتنو او اختلافونو په سبب چې د خپلو پیغمبرانو په هکله یې کول، هلاک شوي دي.

فعالیت

هر زده کوونکی دې په دې هکله چې څه وخت د مخلوق پیروي او اطاعت واجب او څه وخت ناروا دی، په خپلو کتابچو کې یو نبوي حدیث ولیکي.

۱- المعجم الکبیر للطبرانی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لوست گټې او لارښوونې

د دې مبارک آیت ځینې گټې او لارښوونې په دې ډول دي:

- ❖ د امانت ادا کول او د خلکو په منځ کې په عدل او حق سره فیصله کول.
- ❖ د مسلمان اولي الامر او مشر اطاعت او پیروي کول په هغه صورت کې چې د الله جَلَّ جَلَالُهُ په نافرمانۍ حکم ونه کړي.
- ❖ د مسلمانانو د اختلاف په صورت کې د الله جَلَّ جَلَالُهُ کتاب او د نبي کریم ﷺ سنتو ته مراجعه کول، برابره ده که دا اختلاف د دین د امورو په هکله وي یا د دنیا د امورو په هکله.

پوښتنې

۱. د مؤمنانو دوه نیک او ښایسته عملونه بیان کړئ.؟

۲. الله پاک ولې د خلکو په منځ کې په عدل کولو سره امر کړی په عدل سره د امر کولو گټې بیان کړئ.؟

۳. د الله جَلَّ جَلَالُهُ د دې وینا ﴿ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ ﴾ څخه څه گټې حاصلولی شو؟

۴. د الله د رسول او اولي الامر په اطاعت او پیروۍ کې څه توپیر دی؟ واضح یې کړئ.

۵. په کوم حالت کې پر مسلمانانو د خپل مشر اطاعت لازم نه دی؟ په نبوي حدیث سره یې استدلال وکړئ.

٦ – الله تعالی موږ ته هغه مرجع او منبع معرفي کړې ده چې د اختلاف او جگړې په وخت کې باید هغې ته مراجعه وکړو. هغه منبع کومه ده او دلیل یې څه دی؟

۷– د شرعي مفهوم له مخې امانت کومو شیانو ته شاملېږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دولسم لوست

د وينا او کړنې يووالی

﴿ وَلَا تَلۡبِسُواْ ٱلۡحَقَّ بِٱلۡبَٰطِلِ وَتَكۡتُمُواْ ٱلۡحَقَّ وَأَنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ۝ وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ وَٱرۡكَعُواْ مَعَ ٱلرَّٰكِعِينَ ۝ أَتَأۡمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلۡبِرِّ وَتَنسَوۡنَ أَنفُسَكُمۡ وَأَنتُمۡ تَتۡلُونَ ٱلۡكِتَٰبَۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ۝ وَٱسۡتَعِينُواْ بِٱلصَّبۡرِ وَٱلصَّلَوٰةِۚ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى ٱلۡخَٰشِعِينَ ۝ ٱلَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَٰقُواْ رَبِّهِمۡ وَأَنَّهُمۡ إِلَيۡهِ رَٰجِعُونَ ﴾ [البقرة:۴۲-۴۶]

د کلمو او جملو معناوې

وَلَا تَلۡبِسُواْ:	او مه ګډوئ، مه ور آغوندئ
أَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ:	لمونځ د ارکانو، شرطونو او آدابو په مراعاتولو سره ادا کړئ.
وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ:	زکات (مستحقينو ته) ورکړئ.
ٱلۡبِرَّ:	نېکي (ټول نيک عملونه).
بِٱلصَّبۡرِ:	په زغم.
ٱلۡخَٰشِعِينَ:	عاجزي کوونکي.

ژباړه

او حق له باطل سره مه ګډوئ او مه پټوئ حق، حال دا چې تاسې (په دې خلط او پټولو سره پوهېږئ او له پوهېدو سره سره د حق پټولو هڅه مه کوئ.

او لمونځ قايم کړئ، زکات ورکړئ او له رکوع کوونکو (لمونځ کوونکو مسلمانانو) سره رکوع وکړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

آیا تاسې نورو ته د نیکۍ لارې د غوره کولو امر کوئ او خپل ځانونه هېروئ؟ په داسې حال کې چې تاسو کتاب لولئ، نو آیا تاسې له عقل څخه کار نه اخلئ؟

او (په هرې سختۍ کې له الله ﷻ) په صبر او لمانځه سره مرسته وغواړئ، په دې کې شک نشته چې لمونځ یو ډېر دروند کار دی، خو په عاجزۍ کوونکو درونډ نه دی، هغوی چې یقین کوي چې بیشکه له خپل پروردګار سره مخامخ کیدونکي دي او په تحقیق هغوی الله تعالی ته بیرته ورتلونکي دي.

تفسیر

الله تعالی په دې آیتونو کې د ځمکې پر مخ ټولو خلکو او امتونو ته چې خپل پیغمبران یې د دوی د هدایت لپاره رالیږلي دي امر کړی دی چې حق پټ نه کړي او د خپلو باطلو غوښتنو په حکم د الله ﷻ احکامو ته تغییر ورنه کړي، دا غوښتنه یې په ځانګړي ډول له یهودو څخه وه، ځکه چې هغو ته حق معلوم و، خو د تعصب او کینې له امله یې هغه ته تغییر ورکاوه، ترڅو خلک د حق له پیروۍ څخه منع کړي. یهودو حق پټ او له باطل سره یې ګډ کړل، حال دا چې ښه پوهېدل چې حق هماغه دی چې د اسلام پیغمبر ﷺ راوړی دی.

بیا الله ﷻ مؤمنانو ته امر کوي چې د خپل دین په ارکانو عمل وکړي څو یې زړونه حق ته لاره پیدا کړي او له الله ﷻ څخه یې ویره زیاته شي.

قرآن کریم دلته داسلام دوه اساسي رکنونه بیانوي چې لومړی د لمانځه ادا کول دي او دا لوی بدني عبادت دی چې له ټولو ارکانو او شرایطو سره ادا کول یې ډېرې ګټې لري او لمونځ کوونکی له فحشا او ناروا وو څخه ژغوري. دویم رکن زکات دی چې دا تر ټولو لوی مالي عبادت دی.

پرته له شکه پردې عبادت التزام او پابندي زړونو ته سپېڅلتیا وربښي او نفسونه پاکوي.که چېرې انسان د دې عبادت په ادا کولو کې بې پروایي او غفلت وکړي، نو په دنیا او آخرت کې یې ذلت او خواري په برخه کېږي.

د وینا او کړنې مطابقت

وروسته له هغو اوامرو او ویناوو چې د یهودو طایفې ته یې وړاندې کړې، الله تعالی هغوی د غیر عاقلانه تصرفاتو او کړو وړو په مقابل کې ورټل او داسې یې ورته وفرمایل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

﴿ أَتَأْمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلْبِرِّ وَتَنسَوْنَ أَنفُسَكُمْ وَأَنتُمْ تَتْلُونَ ٱلْكِتَٰبَ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾ **يعني**: آيا تاسې خلکو ته په نيکو کارونو حکم کوئ او خپل ځانونه هيروئ حال داچې د الله ﷻ کتاب هم لولئ ولې له عقل څخه کار نه اخلئ.

دلته استفهام د توبيخ او تعجب او د يهودو د بدو کړو وړو د غندنې لپاره دی چې خلکو ته يې په نيکيو امر کاوه، خو هغوی په خپله دغه کار نه ترسره کاوه. حال دا چې د دې کار په بدۍ د تورات له مخې ښه پوهيدل، نو ځکه قرآني آيتونو د دوی عقل مخاطب گرځولی او دوې له داسې کار څخه منع کوي او دې ته يې پام اړوي چې دا کار د عقل او پوهې د تقاضا پر خلاف دی.

په صبر او لمانځه سره مرسته غوښتل

په دې آيتونو کې الله تعالی يهوديانو ته د دې ښوونه کوي چې له خپل کتاب څخه په سمه توگه استفاده وکړي، ترڅو يې زړونه پاک او په نيتونو کې يې اخلاص راشي، نو الله تعالی هغوی ته امر وکړ چې لومړی د صبر په واسطه مرسته وغواړي، ځکه صبر انسان د الله ﷻ په هغه وعده ډاډمنوي چې صبر کوونکو ته يې د لوی اجر او ثواب زيری ورکړی دی، صبر کوونکو خپل نفسونه د خپلو غوښتنو څخه محروم کړي او په ټينگه يې له گناه او نافرمانۍ څخه ساتلي دي.

همدارنگه قرآني آيتونو په لمانځه سره د مرستې د غوښتلو امر کړی دی، ترڅو په دې وسيله د بې حياييو او ناروا وو څخه ډډه وشي، ځکه د لمانځه د ادا کولو پر مهال، انسان په ښکاره او پټو حالتونو کې الله ﷻ يادوي او هغه پر خپل ځان باندې څارونکی گڼي.

يقيناً لمونځ کول له داسې شرطونو او ادبونو سره يو ستونزمن کار دی مگر د هغه کسانو لپاره نه چې د الله ﷻ څخه ويرېږي او د هغه عذاب رايادوي، هغو ته دا يو آسان او زړه ته نژدې کار دی، لکه: څرنگه چې د الله ﷻ رسول فرمايلي دي: «وَجُعِلَتْ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ»[1]

يعنی زما د سترگو روښنايي او يخوالی په لمانځه کې دی.

الله تعالی په خشوع او عاجزۍ سره لمونځ کوونکي بنده گان له هغو خلکو څخه مستثنا کړي دي چې لمونځ ادا کول ورته گران برېښي. دا په دې چې دوی يقين لري چې د قيامت په ورځ به له خپل پروردگار سره مخامخ کېږي او د ټولو ستنيدنه يوازې د الله ﷻ لور ته ده او الله ﷻ به د دوی د عملونو ښه بدله ورکوي نو له همدې امله نه يوازې لمونځ ورباندې سخت او گران نه تماميږي بلکې په ډېره مينه يې ادا کوی او د لمانځه په واسطه د الله ﷻ نه مرسته غواړي او کله چې هغوی ته کومه ستونزه پيښه شي، نو د لمانځه په ادا کولو سره د الله ﷻ عبادت ته مخه کوي. ځکه کله به چې رسول الله ﷺ ته هم څه مهم کار پيښ شو، نو لمانځه ته به يې مخه کوله.

---

[1] - مسند امام احمد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیت

❖ له صبر او لمانځه ځخه د مرستې غوښتنې د څرنګوالي په اړه دې زده کوونکي له یو بل سره بحث وکړي.

د لوست ګټې او لارښوونې

د دې لوست ځینې ګټې او لارښوونې په دې ډول دي:

- ❖ رښتینی مؤمن د الله ﷻ د کتاب په بشپړه توګه پیروي کوي د هغه په اوامرو عمل او له نواهیو ځخه یې ډډه کوي او فرایض یې په ښه شان سرته رسوي.
- ❖ رښتینی مؤمن هغه دی چې یوازې له الله ﷻ ځخه وویرېږي او د بل هېڅ شي پروا ونه لري.
- ❖ رښتینی مؤمن هغه دی چې د الله ﷻ په ټولو اوامرو ځان مکلف ګڼي او هېڅ دیني او شرعي کار د نفس د غوښتنو لپاره نه پرېږدي.
- ❖ رښتینی مؤمن هغه دی چې وینا یې له کړني سره برابره وي او داسې څه نه وایي چې خپله پرې عمل نه کوي.
- ❖ رښتینی مؤمن د ستونزو پر مهال لمانځه ته مخه کوي او د لمونځ په ادا کولو سره له الله تعالی ځخه مرسته غواړي.

پوښتنې

۱- الله تعالی ولې د لمانځه په قایمولو او د زکات په ادا کولو امر کړی دی؟

۲- د (اقامة الصلاة) معنا څه ده؟

۳- الله تعالی یهود د دوو مهمو رکنونو ځخه په مرسته غوښتلو مامور کړي دي، ترڅو د ژوندانه پر ستونزو برلاسي شي. هغه دوه رکنونه کوم دي؟

۴- د صبر معنا څه ده؟

۵- د صبر ډولونه بیان کړئ؟

۶- انسان څرنګه په صبر او لمانځه مرسته ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د الله ﷻ له ذکر څخه د سرغړونې پایله

﴿ وَمَن يَعْشُ عَن ذِكْرِ ٱلرَّحْمَٰنِ نُقَيِّضْ لَهُۥ شَيْطَٰنًا فَهُوَ لَهُۥ قَرِينٌ ۝ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ ٱلسَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ۝ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَنَا قَالَ يَٰلَيْتَ بَيْنِى وَبَيْنَكَ بُعْدَ ٱلْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ ٱلْقَرِينُ ۝ وَلَن يَنفَعَكُمُ ٱلْيَوْمَ إِذ ظَّلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِى ٱلْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ۝ أَفَأَنتَ تُسْمِعُ ٱلصُّمَّ أَوْ تَهْدِى ٱلْعُمْىَ وَمَن كَانَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴾

[الزخرف: ۳٦-٤٠]

د کلمو معناوې

يَعْشُ:	څوک چې د الله ﷻ له ذکر څخه بې پروايي او غفلت کوي.
نُقَيِّضْ:	مسلط کوو.
قَرِينٌ:	مل او همیشنی دوست او ملګری.
لَيَصُدُّونَهُمْ:	هغوی له حق څخه اړوي.
ٱلسَّبِيل:	حقه لاره، د اسلام دين

ژباړه

څوک چې د رحمن خدایﷻ له ذکر څخه ځان په غفلت او بی پروایۍ کې اچوي، نو موږ په هغه باندې يو شيطان مسلط کوو، نو هغه به يې ملګرى وي، دا شيطانان دغسې خلک له سمې لارې څخه منع کوي او هغوی (له ځانه سره) دا ګمان کوي چې موږ په سمه روان يو، ترڅو چې کله (دغه انسان) زموږ حضور ته راشي، نو خپل شيطان دوست ته به ووايي: کاشکې زما او ستا ترمنځ د ختيځ او لويديځ لېرې والی وای ته خو ډېر بد ملګری وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او نن ورځ به (دا بيزاري) تاسې ته هېڅ ګټه ونه رسوي، ځکه چې تاسې ظلم کړی دی ستاسې لپاره بيشکه تاسې (او ستاسې شيطان) په عذاب کې يو برابر او شريکان يئ.

نو ای پيغمبره! آيا ته به کاڼه واوروې يا به ړندو او په ښکاره ګمراهۍ کې غورځيدلو خلکو ته لاره وښيې؟

تفسير

د بدې ملګرتيا پايله

دا مبارک آيتونه بيانوي چا چې د الله ﷻ له ذکر او لارې څخه سرغړونه کړې او په کايناتو او قرآن کريم کې د الله ﷻ د واضحو او ښکاره دليلونو څخه سترګې پټوي او په باطله لاره درومي، نو الله تعالی شيطان د ده ملګری او مل ګرځوي.

د مسلم په روايت حديث دی چې د هر مسلمان لپاره يو جني ملګری وجود لري او شيطان کولای شي د آدم د اولادې د وينو په جريان کې حرکت وکړي.

په دې ترتيب شيطانان خپل کافر پيروان او دوستان له حقې لارې څخه اړوي او هغوی داسې ګڼي چې لارموندونکي دي حال دا چې دوی په ښکاره ګمراهۍ کې دي، ترڅو چې بيا را ژوندي کړای شي، لکه چې الله تعالی فرمايي: ﴿ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ ٱلسَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴾

يعني شيطانان هميشه له الله ﷻ څخه غافل خلک د الله ﷻ له لارې څخه اړوي او هغوی داسې ګڼي چې هدايت موندونکي دي.

الله تعالی موږ ته خبر راکوي چې کله د قيامت په ورځ الله ﷻ کافر انسان ژوندی کوي، نو دا کافر هيله کوي چې د ده او د ناوړه ملګري ترمنځ يې د ختيځ او لوېديځ فاصله وای او دا کافران خپلو ملګرو ته وايي: کاشکې تاسومې نه وای پيژندلي او تاسو زه نه وای پيژندلی، کاشکې تاسومې نه وای ليدلي او تاسو زه نه وای ليدلی، تاسې څومره بد او ناوړه ياران او دوستان وئ.

خو الهي فرمان دوی ټولو ته داسې ځرګندونه کوي چې ستاسوله يو بل څخه بيزاري او نفرت ګټه نه لري بلکې تاسې ټول د عذاب مستحق او وړ يئ او په دې دردناک عذاب کې شريک يئ (او ستاسو په عذاب کې به څه کمی رانشي).

هدايت د الله ﷻ له لوري دی

بيا قرآني خطاب د الله ﷻ پيغمبر ته متوجه شوی، الله ﷻ له خپل نبي څخه پوښتنه کوي چې آيا ته به هغه څوک واورولی شې چې هغه د اوريدنې له نعمت څخه محروم شوی وي؟ او يا به وکولای شې چې ړانده ليدونکي کړې؟ او يا په ښکاره ګمراهۍ کې ډوبو خلکو ته لارښوونه وکړې؟ نه دا ټول کارونه ستا له وس او قدرته پوره نه دي او ته يوازې هغو کسانو ته تبليغ کوونکی او ويره ورکوونکی يې چې وغواړي خپل ځان د دوزخ له اوره وژغوري، لکه: څنګه چې الله ﷻ د دې امر ټينګار خپل رسول ته کړی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

﴿ أَفَأَنتَ تُسۡمِعُ ٱلصُّمَّ أَوۡ تَهۡدِي ٱلۡعُمۡيَ وَمَن كَانَ فِي ضَلَٰلٖ مُّبِينٖ ﴾ يعنې آيا ته دې كڼو ته كولاى شې خبرې واوروې او يا دې ړندو او ضدي گمراهانو ته لارښوونه وكړې؟ همدارنگه د دې لوست مبارك آيتونه د پيغمبرﷺ او مشركانو ترمنځ تضاد او اختلاف راپه گوته كوي، ځكه د الله ﷻ پيغمبرﷺ په اصرار او زړه سوي د دوى د دعوت لپاره هلې ځلې كوي او مشركان په گمراهۍ او سرغړونه ټينگار كوي او د قرآن او نبوت له ښكاره دلايلو څخه سترگې پټوي او كفر او عناد ته دوام وركوي.

د لوست گټې او لارښوونې

له مباركو آيتونو څخه ځينې گټې او لارښوونې ترلاسه كېږي.

- ❖ څوك چې د قرآن كريم له آيتونو او ښكاره دلايلو څخه سرغړونه كوي، الله پاك به هغه ته ددې په بدل كې د داسې شيطان ملگرتيا ورپه برخه كړي چې پر ده به مسلط وي او په دنيا او آخرت كې به ورته د هلاكت او تباهۍ لور ته لارښوونه كوي.
- ❖ كافران په گمراهۍ كې روان دي په داسې حال كې چې دوى گمان كوي چې لارموندونكي دي.
- ❖ بايد په قرآن كريم منگولې ونښلوئ ځكه قرآن كريم انسان ته هغه سمه او نيغه لاره ښيي چې د دنيا او آخرت د نيكمرغيو ضمانت كوي.
- ❖ د قرآن كريم پيروي په دنيا او آخرت كې د عزت او سرلوړۍ لامل دى چې عربو د قرآن په نازليدلو سره دا عزت او مرتبه ترلاسه كړه، لكه: څرنگه چې الله تعالى دا حقيقت خپل پيغمبرﷺ ته داسې بيـــان كړى دى: ﴿وَإِنَّهُۥ لَذِكۡرٞ لَّكَ وَلِقَوۡمِكَ﴾ [الزخرف: ۴۴] يعنې: قـــرآن كريم ستا او ستا د قوم لپاره شرف او عزت دى.

پوښتنې

۱- د هغو كسانو سزا چې د الله له ذكر څخه مخ اړوي او د هغه له اياتو څخه سترگې پټوي څه ده؟

۲- شيطانان د خپلو پيروانو او دوستانو سره څه كار كوي؟

۳- پيروان او امر منونكي د قيامت په ورځ خپلو مشرانو او متبوعانو ته څه وايي؟

۴- قرآني نص څه شى د پيغمبرﷺ له قدرت او صلاحيت څخه لرې گڼلى دى؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیکي څه ده؟

﴿ لَّيۡسَ ٱلۡبِرَّ أَن تُوَلُّواْ وُجُوهَكُمۡ قِبَلَ ٱلۡمَشۡرِقِ وَٱلۡمَغۡرِبِ وَلَٰكِنَّ ٱلۡبِرَّ
مَنۡ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةِ وَٱلۡكِتَٰبِ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ وَءَاتَى
ٱلۡمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِۦ ذَوِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَٱلۡيَتَٰمَىٰ وَٱلۡمَسَٰكِينَ وَٱبۡنَ ٱلسَّبِيلِ
وَٱلسَّآئِلِينَ وَفِي ٱلرِّقَابِ وَأَقَامَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَى ٱلزَّكَوٰةَ وَٱلۡمُوفُونَ
بِعَهۡدِهِمۡ إِذَا عَٰهَدُواْۖ وَٱلصَّٰبِرِينَ فِي ٱلۡبَأۡسَآءِ وَٱلضَّرَّآءِ وَحِينَ ٱلۡبَأۡسِۗ
أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ صَدَقُواْۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡمُتَّقُونَ ﴾ [البقرة: ۱۷۷]

د کلمو او جملو معناوې

ٱلۡبِرَّ: نېکي (د هر ښه کار لپاره جامع او کامل نوم دی).

ٱبۡنَ ٱلسَّبِيلِ: مسافر (چې د مال، کورنۍ او وطن څخه لرې وي).

فِي ٱلرِّقَابِ: د غلامانو په آزادولو (د غاړې په خلاصولو) کې.

ٱلۡبَأۡسَآءِ: فقر او سختي.

ٱلضَّرَّآءِ: ضررونه (لکه مرض، وېره او داسې نور).

وَحِينَ ٱلۡبَأۡسِۗ: د جنګ په وخت کې.

ژباړه

نېکي دا نه ده چې تاسې خپل مخونه ختیځ لورې ته یا لوېدیځ لورې ته واړوئ، بلکې نېکي دا ده چې انسان الله ﷻ او د قیامت ورځ او پرښتې او د الله ﷻ نازل کړې شوې کتابونه او د هغه پېغمبران د زړه له کومې ومني او د الله په مینه کې خپل ګران مالونه په خپلو خپلوانو، یتیمانو، مسکینانو، مسافرانو، سوال ګرو او د مریانو په آزادۍ کې مصرف کړي لمونځ قایم کړي، زکات ورکړي او (نیکان هغه کسان دي) چې کله وعده وکړي ترسره یې کړي ا و د تنګسې او غمونو په وخت کې او د حق او باطل په جګړه کې صبر وکړي. همدا رښتوني او همدا پرهیزګار خلک دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تفسیر

د قبلې ګرځېدل

نبی کریمﷺ سره له مسلمانانو وروسته د مدینې منورې له هجرت څخه تقریباً تر یو نیم کال پورې د بیت المقدس په لوري لمونځ کاوه. د رسول علیه السلام دا غوښتنه وه چې د کعبې لور ته لمونځ وکړي، الله تعالی خپل پیغمبر ﷺ ته امر وکړ چې له دې وروسته د کعبې شریفې په لوري لمونځ ادا کړي. د مدینې یهودو د قبلې په بدلېدو په فتنو لاس پورې کړ او غوښتل یې د مسلمانانو په زړونو کې شک او تردید پیدا کړي او خلک د اسلام د دین له منلو څخه منع کړي. یهودیانو تبلیغ کاوه چې سمه قبله بیت المقدس ده او له هغه پرته بل هېڅ لوري ته لمونځ نه صحیح کېږي.

نو پر دې بنسټ الله تعالی د پورتنیو آیتونو په رالېږلو سره دا څرګنده کړه چې په لمانځه کې ختیځ یا لوېدیځ لوري ته مخ ګرځول د نیکۍ معیار نه دی، بلکې د نیکۍ معیار ایمان او هغه صالح عملونه دي چې د دې آیتونو په ترڅ کې په تفصیل سره بیانېږي.

نیکي او ډولونه یې

پورتنی مبارک آیت بیانوي چې نیکي په لمانځه کې د مشرق او مغرب لوري ته مخ اړول نه دي، بلکې نیکي د ایمان، اخلاقو او غوره اعمالو څخه عبارت ده.

دا مبارک آیت د نیکۍ بنسټونه په لاندې چارو کې بیانوي:

د ایمان بنسټونه

د نیکۍ بنسټیز اصل په یو او بې نیازه الله ﷻ باندې ایمان راوړل دي چې د ټولو نیکیو اساس او بنسټ بلل کېږي، د آخرت پر ورځ ایمان راوړل دي چې په هغه ورځ له هر چا سره حساب کېږي او بیا ثواب او عذاب پرې مرتبېږي، په پرښتو ایمان راوړل دي او په انبیاؤ ایمان راوړل دي چې خلکو د دوی بلنه منله او د هغوی په هدایت او لارښوونه یې عمل کاوه دا د نیکیو اساس دی چې هر انسان باید په هغه ایمان او باور ولري، ترڅو له سالمې عقیدې، نیکمرغۍ او کامیابۍ څخه برخمن شي.

نیک عملونه

د ایمان له اصولو او بنسټونو څخه وروسته مبارک آیت د نیکو عملونو اصول او بنسټونه بیان کړي دي چې د ایمان نتیجه او ثمره ده، لکه: څرنګه چې الله تعالی د ښه انسان په وصف کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرمايي: ﴿ وَءَاتَى ٱلْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِۦ ذَوِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَـٰمَىٰ وَٱلْمَسَـٰكِينَ وَٱبْنَ ٱلسَّبِيلِ وَٱلسَّآئِلِينَ وَفِى ٱلرِّقَابِ ﴾ يعني مال او دولت سره له ډېرې مينې له هغه سره، هغو کسانو ته ورکړئ چې زياته اړتيا ورته لري، لکه: خپلوان، يتيمان، فقيران، مسکينان، په لاره کې پاتې مسافران، سوال کوونکي او د غلامانو په آزادۍ کې دې ورکړي.

په ډېر تأسف سره خلکو دغه حقوق چې په قرآن کريم کې پرې تاکيد او ټينګار شوی دی هېر کړي دي او يا ورڅخه غافله شوي دي، که چېرې مسلمانان دا حقوق مراعات کړي او عمل پرې وکړي نو دوی به له غوره خلکو او غوره امتونو څخه وګڼل شي او په دې سره به د نورو امتونو خلک د دې لوړو ارزښتونو په ليدلو د اسلام مقدس دين ته مخه وکړي.

همدارنګه د غوره عملونو له ډلې څخه د لمانځه اداء کول سره له ټولو آدابو او شرطونو دي.

همدارنګه بل له نيکو عملونو څخه د زکات د فريضې اداء کول دي چې ډېر ځله قرآن کريم هغه له لمانځه سره پيوست ذکر کړی دی.

غوره اخلاق

قرآني آيت د ايمان او نيکو عملونو له بيانولو وروسته د اخلاقو اصول بيانوي ترڅو مسلمان پر هغو پابندي ولري چې دا په خپله د ايمان ثمره ده. پر ژمنه وفا، په تنګ لاسی، ستونزو او جهاد کې صبر کول د غوره اخلاقو له ډلې څخه دي چې قرآن کريم د خير او نيکۍ په عنوان ياد کړي دي.

ختيځ يا لوېديځ ته مخ ګرځول نيکي نه ده، بلکې نيکي د ايمان، نيکو عملونو او د اخلاقو له ټولو اصولو او بنسټونو څخه عبارت ده چې دې مبارک آيت دا ټول اصول رانغښتي دي.

د آيت په پای کې هغه کسان چې د الله ﷻ د اوامرو پابندي کوي او د خپل دين لارښوونې په ښه توګه ترسره کوي، قرآن کريم په دوو لويو صفتونو ستايلي دي:

۱- هغوی د ايمان په دعوه کې رښتيني دي، ځکه دوی يوازې په ژبه ايمان نه دی راوړی بلکې ايمان يې په زړونو او عملونو سره ثابت کړی دی.

۲- دوی متقيان او پرهيزګاران دي چې پر قرآن يې عمل کړی او له الله ﷻ څخه ويريدلي او د آخرت د ورځې لپاره يې تياری او چمتووالی ښودلی او خپل ظاهر يې له باطن سره برابر کړی دی.

د لوست ګټې او لارښوونې

له تير شوي مبارک آيت څخه لاندې ګټې ترلاسه کوو:

- ❖ انسان تر هغه پورې مؤمن نه ګڼل کيږي، ترڅو چې له الله ﷻ او د الله له پيغمبر ﷺ سره مينه او دوستي پر نورو ټولو مينو او دوستيو لوړه ونه بولي، زړه يې د الله ﷻ په ياد ډاډمن نشي او له ګناهونو څخه ځان و نه ژغوري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❖ نیک عملونه او کړه وړه د صحیح ایمان ثمره او پایله ده.
❖ ډاډمنه او سوکاله ټولنه هغه ټولنه ده چې د وګړو ترمنځ يې، مينه، دوستي، مرسته او خواخوږي حاکمه وي، څکه داسې ټولنه د يوه جسم او تن په څېر وي چې د يوه غړي په درد او رنځ سره ټوله ټولنه ناكراره كېږي.
❖ ډاډمنه او نیکمرغه ټولنه هغه ده چې وګړي يې د اسلام د ستر پیغمبر ﷺ په غوره اخلاقو ستایل شوي وي.

پوښتنې

١- له (البر) څخه مقصد څه شی دی؟ او دا آیت د قبلې د تحویل له موضوع سره څه اړیکې لري څرګند يې کړئ؟
٢- دې مبارک آیت د ایمان بنسټونه د نیکۍ د اصولو او اساس په توګه ذکر کړل، د ایمان دا بنسټونه بیان کړئ؟
٣- هغه ایمان چې قرآن يې له انسان څخه غوښتنه کوي، څرنګه ایمان دی؟
٤- مستحقینو ته د مال ورکړه د نیکۍ د بنسټونو له جملې څخه ده، کوم کسان ددې مستحق دي چې مال ورته ورکړل شي؟
٥- قرآني آیت ولې خپل او خپلوان د مال د ورکړې لپاره مقدم کړي دي؟
٦- مسکین او ابن السبیل څوک دي؟
٧- د لمانځه له ادا کولو څخه مقصد څه دی؟
٨- دې مبارک آیت د اخلاقو اصول بیان کړي دي چې انسان باید پرې پابندي ولري دا اصول کوم دي؟
٩- دې مبارک آیت هغه کسان چې د نیکۍ په اصولو او بنسټونو پابندي لري، څرنګه ستایلي دي؟
١٠- قرآن کريم صبر او حوصله په دريو حالتونو کې خاص کړې ده، هغه درې حالتونه کوم دي؟

کورنۍ دنده

د دې مبارک آیت په رڼا کې:
الف: هغه نص چې د انسان اړیکې يې د خپل پروردګار سره، د انسان اړیکې يې د خپل نفس سره او د انسان اړیکې يې له نورو سره بیان کړي دي، څرګند کړئ.
ب: د دې لوست د مبارک آیت د مضامینو په هکله یوه پنځلس کرښې مقاله ولیکئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنځلسم لوست

په اسلام کې د سولې ارزښت

﴿إِنَّمَا ٱلۡمُؤۡمِنُونَ إِخۡوَةٞ فَأَصۡلِحُواْ بَيۡنَ أَخَوَيۡكُمۡۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ ۞ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا يَسۡخَرۡ قَوۡمٞ مِّن قَوۡمٍ عَسَىٰٓ أَن يَكُونُواْ خَيۡرٗا مِّنۡهُمۡ وَلَا نِسَآءٞ مِّن نِّسَآءٍ عَسَىٰٓ أَن يَكُنَّ خَيۡرٗا مِّنۡهُنَّۖ وَلَا تَلۡمِزُوٓاْ أَنفُسَكُمۡ وَلَا تَنَابَزُواْ بِٱلۡأَلۡقَٰبِۖ بِئۡسَ ٱلِٱسۡمُ ٱلۡفُسُوقُ بَعۡدَ ٱلۡإِيمَٰنِۚ وَمَن لَّمۡ يَتُبۡ فَأُوْلَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّـٰلِمُونَ﴾ [الحجرات: ١٠- ١١]

د کلمو او جملو معنا وې

لَا يَسۡخَرۡ قَوۡمٞ مِّن قَوۡمٍ:	یوه ډله دې پر بلې ډلې ملنډې نه وهي.
وَلَا تَلۡمِزُوٓاْ أَنفُسَكُمۡ:	یو د بل عیب مه وایئ.
وَلَا تَنَابَزُواْ بِٱلۡأَلۡقَٰبِۖ:	او نارې مه وهئ یو بل ته په بدو نومونو سره
بِئۡسَ ٱلِٱسۡمُ ٱلۡفُسُوقُ بَعۡدَ ٱلۡإِيمَٰنِۚ:	له ایمان راوړلو وروسته فسق ډېر بدنوم دی.

ژباړه

بېشکه مؤمنان سره ورونه دي، نو د خپلو ورونو په منځ کې روغه راولئ او له الله ﷻ څخه ووېرېږئ ښايي چې پر تاسې رحم وکړای شي، ای مؤمنانو! نه دې نارینه پر نورو نارینه وو ټوکې او ملنډې وهي، کیدای شي چې هغوی له دوی نه غوره وي او نه دې ښځې په نورو ښځو پورې ټوکې او ملنډې وهي، کیدای شي چې هغوی له دوی نه غوره وي، په خپلو کې یو د بل عیب مه وایئ او مه یو بل په بدو نومونو سره یادوئ، له ایمان راوړلو وروسته فسق ډېر بد نوم دی او هغه کسان چې له دغه کار څخه توبه ونه کړي (رجوع و نه کړي) نو هغوی ظالمان دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تفسیر

سوله او ورورولي

ددې لوست مبارک آیت یو لوی اصل او قاعده ثابتوي چې د مسلمانانو ترمنځ د اسلامي اخوت او ورورولۍ څخه عبارت دی، څکه ایمان مؤمنان خپل لور ته را ټولوي، لکه: څرنګه چې اصل او نسب وروڼه راجمع کوي او لکه: څرنګه چې وروري د نسب پر اساس د پیوند او اړیکو لامل دی، همدارنګه د دین په اساس هم وروري د پیوند او یوځای والي لامل ګرځي، دیني او ایماني ورورګلوي د مسلمانانو ترمنځ اصلاح ته بلنه ده او د مسلمانانو ترمنځ اصلاح، تقوی او د الله ﷻ څخه وېرې ته ضرورت لري، ترڅو یې اغیزې او پایلې تل وي او د الله ﷻ د پراخه رحمت مستحق شي.

د اسلامي ورورګلوۍ د ټینګار او تایید په هکله ډېر احادیث راغلي دي، پیغمبر ﷺ فرمایلي دي: «الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لاَ يَظْلِمُهُ وَلاَ يُسْلِمُهُ» یعني مسلمان د مسلمان ورور دی نه به په هغه ظلم کوي او نه به یې ظالم او دښمن ته سپاري. همدارنګه په بل صحیح حدیث کې راغلي دي «اللهﷻ تر هغه د بنده مرستندوی او ساتونکی دی ترڅو چې بنده د خپل مسلمان ورور په مرسته کې لګیاوي».

له سولې او دوستۍ څخه منافي صفتونه

الله پاک په لاندېني مبارک آیت کې اسلامي ټولنه له هغو ناوړو صفتونو څخه ژغوري چې سوله او مینه له منځه وړي او د ټولنې د وګړو ترمنځ دښمني او اختلاف پیدا کوي، الله تعالی فرمایي:

ژباړه: ای مؤمنانو! نه دې نارینه پر نورو نارینه وو ټوکې او ملنډې وهي، کیدای شي چې هغوی له دوی نه غوره وي او نه دې ښځې په نورو ښځو پورې ټوکې و ملنډې وهي، کیدای شي چې هغوی له دوی نه غوره وي، په خپلو کې یو د بل عیب مه وایئ، او مه یو بل په بدو نومونو سره یادوئ، له ایمان راوړلو وروسته په فسق کې نوم پیدا کول ډېره بده خبره ده او هغه کسان چې له دغه کار څخه توبه ونه کړي (را وانه وړي) نو هغوی ظالمان دي.

د پورتني آیت د نازلېدلو لامل

مفسرینو د پورتني مبارک آیت څه اسباب او لاملونه ذکر کړي چې ځینو ته یې داسې اشاره کېږي: ابن عباس رضي الله عنه روایت کوي چې صفیه بنت حی بن اخطب (د نبي کریم ﷺ مېرمن) پیغمبر ﷺ ته راغله عرض یې وکړ: ای د الله رسوله! ښځې ماته پیغور راکوي، راته وایي: ای یهودۍ! ای د یهودیانو بچې! پیغمبر ﷺ ورته وفرمایل: ولې دې دوی ته ونه ویل چې پلار مې هارون – کاکا مې موسی او مېړه مې محمد ﷺ دی.

همدارنګه روایت دی چې دا آیت د پیغمبر ﷺ د هغو بیبیانو په هکله نازل شوی چې ام سلمه رضي الله عنها ته یې د لنډې ونې (قد) پیغور ورکړی وو.

د ﴿ وَلَا تَنَابَزُواْ بِٱلۡأَلۡقَٰبِ ﴾ د نازلیدلو د سبب په هکله د سننو څلور واړو کتابونو د ابو جبیره بن الضحاک څخه روایت کړی چې وایي: (زموږ په منځ کې داسې کسان وو چې دوه یا

(c) ketabton.com: The Digital Library

درې نومونه به يې درلودل او کله به په داسې يوه نامه سره يادېدل چې له هغه څخه به يې بد وړل نو پورتنۍ آيت نازل شو.
همدارنګه له ابوجبيره څخه روايت شوی چې د جاهليت په دوران کې د خلک د داسې لقبونو خاوندان وو چې په هغو به ورته غږ کيده، نبي‌کريم ﷺ يوه کس ته د هغه په لقب غږ وکړ، يارانو يې عرض وکړ چې ای د الله ﷻ رسوله! هغه له دې لقب څخه بد وړي نو دا آيت ﴿ وَلَا تَنَابَزُواْ بِٱلۡأَلۡقَٰبِ﴾ نازل شو.

د عيب پلټلو، سپکولو او ملنډې وهلو څخه ځان ژغورل

ياد شوي آيت کې اخلاقي او ټولنيز موضوعات رانغښتي دي چې د مسلمانانو د ټولنې د خوريدلو، بې اتفاقۍ او دښمنۍ مخه نيسي.
دا مبارک آيت مؤمنانو ته په غږ کولو سره پيل شوی ترڅو مؤمنان يو بل تحقير او مسخره نه کړي.
ملنډې يا (تمسخر): ديته وايي چې يو انسان پر بل انسان باندې د خلکو پر وړاندې پر خپلې وينا او کړني سره داسې ملنډې وهي چې نور خلک ورباندې وخاندي.
لمز: ديته وايي چې يو تن خپل مسلمان وړور په يوه خاصه وينا يا اشاره عيبجن کړي، سمه ده چې خلک خندا ته هڅوي او که نه؟ د هغه په حضور کې وي يا د هغه په غياب کې.
څرنګه يو مؤمن پر بل مؤمن ملنډې وهي! کيدای شي هغه نر يا ښځه چې د مسخرو وړ يې ګرځيدلې ده له مسخره کوونکي نر يا ښځې څخه بهتره او ښه وي. حضرت ابو هريره رضي الله عنه روايت کوي چې رسول الله ﷺ وفرمايل: «رب أشعث أغبر ذي طمرين تنبو عنه أعين الناس، لو أقسم علي الله لأبره»[١]
يعنې: ډېر خواره واره ويښتانو والا، ګرد وهلی د زړې جامې لرونکی چې خلک يې له ليدلو څخه مخ اړوي، که چېرې هغه په الله ﷻ قسم يادکړي نو يقيناً الله پاک يې غوښتنه پوره کوي.
نو امتياز او غوره والی يوازې په اخلاص، رښتينولۍ ، د زړه په صفايۍ او د اللهﷻ لپاره د عمل په خالصولو لاس ته راځي نه په ظاهري ښو، بډايۍ، رنګ، څېره، قوم او ژبې سره.

د ناوړو لقبونو له کارولو څخه مخنيوی

پورتني آيت همدارنګه په ناوړو لقبونو د پيغور ورکولو څخه منع کړيده يعنې، تاسې يو او بل په بدو او ناوړو لقبونو مه يادوئ ځکه هغه کسان چې يو او بل په ناوړو لقبونو سره يادوي هغوی د منافقانو له ډلې څخه حسابيږي او فسق په اسلامي معيار کې لويه ګناه ده.
همدارنګه دې مبارک آيت په ناوړو او بدو لقبونو سره د خلکو رابلل حرام ګرځولي دي، لکه: داسې چې يو مسلمان، خپل مسلمان وړور په فاسق، منافق او داسې نورو الفاظو سره مخاطب کړي يا دا چې يو تن بل مسلمان ته د سپي، خوګ او داسې نورو الفاظو خطاب وکړي.

---
[١] المستدرک

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام علماء ټول هغه لقبونه چې انسان له هغه څخه بد وړي حرام ګرځولي دي، برابره ده چې دا لقبونه په خپله د شخص لپاره استعمالوي یا د هغه د مور او پلار لپاره او یا د هر هغه چا لپاره چې له ده سره اړیکې لري، البته هغه لقبونه چې انسانانو ورباندې شهرت موندلی دی او له هغو څخه کرکه او بد نه وړي هغوی له دې تعبیر څخه مستثنی دي. خو هغه القاب چې ښه او غوره وي د هغو ذکر کول پروا نه لري، لکه: د حضرت ابوبکر صدیق رضي الله عنه لقب چې (عتیق) ویل شوی، یا د عمر رضي الله عنه لپاره (فاروق) لقب ورکړ شوی، یا د عثمان رضي الله عنه لپاره (ذی النورین)، یا د علي رضي الله عنه لپاره (ابو تراب)، یا د خالد رضي الله عنه لپاره سیف الله، یا د عمر وبن العاص رضي الله عنه لپاره (داهیة الاسلام) لقب ورکړی شوی دی.

د لوست ګټې او لارښوونې

له دې لوست څخه لاندې ګټې او لارښوونې څرګندیږي:

- مؤمنان یو د بل ورونه دي او ایماني ورورګلوي د نسبي ورورګلوۍ څخه ډېره غوره او بهتره ده.
- د مسلمانو ورونو ترمنځ سوله او پخلاینه د الله تعالی امر دی.
- اسلام د ټولنې په وحدت او یووالي ټینګار کوي، لکه: څرنګه چې قرآن کریم د ناوړو اخلاقو څخه چې د ټولنې وحدت او یووالي ته ګواښ دی، منع کړې ده.
- د مؤمنانو ترمنځ یو پر بل ملنډې وهل او همدارنګه یو او بل په ناوړو لقبونو یادول چې هغه ورڅخه کرکه کوي، د قرآن کریم له نظره حرام دي.
- الله تعالی په ذکر شوي آیت کې درې شیان حرام کړي: سپکول او ملنډې وهل، د عیب څرګندولو په نیت اشاره کول او په ناوړو لقبونو سره پیغور ورکول.

پوښتنې

۱- مؤمنان په څه شي راټولیدای شي؟
۲- ورورګلوي د قرآن کریم له نظره په څو ډوله ده؟
۳- سوله او پخلاینه د مسلمانانو ترمنځ څه حکم لري؟
۴- هغه درې ناوړه خصلتونه او صفات چې په دې لوست کې یې ممانعت بیان شوی دی څرګند کړئ او نمونه یې واخلئ؟
۵- له نوموړو ناوړو او فاسدو اخلاقو څخه د منع حکمت څه دی؟
۶- که څوک خپل ځان له ناوړه اخلاقو څخه ونه ژغوري د هغه په هکله کومه اصطلاح استعمالولی شو؟

کورنۍ دنده

د ټولنیزو اخلاقو په هکله یوه مقاله ولیکئ چې له لسو کرښو څخه کمه نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپاړسم لوست

د لقمان حکیم نصیحتونه خپل زوی ته (۱)

﴿وَإِذۡ قَالَ لُقۡمَٰنُ لِٱبۡنِهِۦ وَهُوَ يَعِظُهُۥ يَٰبُنَيَّ لَا تُشۡرِكۡ بِٱللَّهِۖ إِنَّ ٱلشِّرۡكَ لَظُلۡمٌ عَظِيمٞ ۝ وَوَصَّيۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ بِوَٰلِدَيۡهِ حَمَلَتۡهُ أُمُّهُۥ وَهۡنًا عَلَىٰ وَهۡنٖ وَفِصَٰلُهُۥ فِي عَامَيۡنِ أَنِ ٱشۡكُرۡ لِي وَلِوَٰلِدَيۡكَ إِلَيَّ ٱلۡمَصِيرُ ۝ وَإِن جَٰهَدَاكَ عَلَىٰٓ أَن تُشۡرِكَ بِي مَا لَيۡسَ لَكَ بِهِۦ عِلۡمٞ فَلَا تُطِعۡهُمَاۖ وَصَاحِبۡهُمَا فِي ٱلدُّنۡيَا مَعۡرُوفٗاۖ وَٱتَّبِعۡ سَبِيلَ مَنۡ أَنَابَ إِلَيَّۚ ثُمَّ إِلَيَّ مَرۡجِعُكُمۡ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ۝ يَٰبُنَيَّ إِنَّهَآ إِن تَكُ مِثۡقَالَ حَبَّةٖ مِّنۡ خَرۡدَلٖ فَتَكُن فِي صَخۡرَةٍ أَوۡ فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ أَوۡ فِي ٱلۡأَرۡضِ يَأۡتِ بِهَا ٱللَّهُۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٞ﴾ [لقمان: ۱۳-۱۶]

د کلمو او جملو معنا وې

يَعِظُهُۥ:	هغه ته يې پند ورکاوه، هغه ته يې نصيحت کاوه.
وَوَصَّيۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ بِوَٰلِدَيۡهِ:	او انسان ته مو دمور او پلار سره په نيکۍ کولو امر کړی دی.
وَهۡنًا عَلَىٰ وَهۡنٍ:	د کمزورۍ د پاسه کمزوري.
إِلَيَّ ٱلۡمَصِيرُ:	راستنيدل زما په لوري دي.
وَفِصَٰلُهُۥ:	د رضاعت څخه يې جدا کول (د شېدو نه يې بېلول).
سَبِيلَ:	لاره
أَنَابَ إِلَيَّۚ:	رجوع يې کړې زما په لور.
مِثۡقَالَ حَبَّةٖ مِّنۡ خَرۡدَلٖ:	د اوري د دانې په اندازه، د وړې دانې په اندازه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه

او یاد کړه هغه وخت چې لقمان خپل زوی ته نصیحت کاوه، نو هغه ته یې وویل: زویه! له خدای سره څوک مه شریکوه، بې له شکه چې شرک ډېر لوی ظلم دی.

او مورِ انسان ته د خپل مور او پلار د حق پیژندنې امر کړی دی، د هغه مور د کمزورۍ د پاسه کمزورۍ په حال کې هغه بار کړی، (په خپله ګېډه کې یې وساته) او دوه کلونه یې په تي ورکولو ولګېدل. (له همدې امله مورِ هغه ته نصیحت وکړ) چې زما شکر وکړه او د خپل مور او پلار شکر پرځای کړه. همدا زما لوري ته ستا راګرځېدل دي.

خو که هغوی پر تا فشار راولي چې ته له ما سره داسې څه شریک کړې چې تا ته د هغه معلومات نه وي، نو د هغو خبره هېڅکله مه منه، په دنیا کې له هغو سره غوره ملتیا کوه خو پیروي د هغه چا د لارې وکړه چې هغه زما لوري ته رجوع کړې ده، بیا ستاسو ټولو راګرځېدل همدا زما لوري ته دي. په هغه وخت کې به زه تاسې ته دروښیم چې تاسو څه عمل کاوه.

ای زویه! یوشی (نیکي یا بدي) که د اوري د دانې په اندازه هم وي او په کومه لویه تیږه یا په اسمانونو او ځمکو کې پټه شوې وي، الله ﷻ به هغه راوباسي. الله ﷻ ښه لیدونکی (باریک بین) او باخبره دی.

تفسیر

لقمان څوک دی؟

الله تعالی په خپل کتاب کې مورِ ته خبر راکړی چې لقمان (علیه السلام) د الله ﷻ حکیم بنده وو چې په وینا او کړووړو کې یې د الله ﷻ له ورکړې حکمت څخه ګټه اخیستله او دا علم او حکمت د لقمان(علیه السلام) د ایمان د ترقۍ او د خپل پروردګار د ذکر او شکر د زیاتیدو لامل ګرځېدلی و. همدارنګه لقمان علیه السلام له دې علم او حکمت څخه په استفادې سره نور خلک د الله ﷻ لوري ته رابلل او هغوی ته یې پند او نصیحت کاوه چې تر ټولو د مخه یې خپل پندونه او نصیحتونه خپل زوی ته متوجه کړل چې د نوم یادونه یې نه ده شوې. همدارنګه قرآن کریم د لقمان علیه السلام د ژوند د څرنګوالي په اړه په تفصیل بیان نه دی کړی وو او مورِ د ده د ژوند په هکله نه پوهېږو او دا معلومات هم نه لرو چې آیا لقمان علیه السلام د انبیاوو له جملې څخه دی او که یوازې یو مؤمن حکیم او نصیحت کوونکی و، نو د لقمان علیه السلام په هکله ښه دا ده چې د قرآن کریم په بیان بسنه او اکتفاء وکړو.

شرک تر ټولو ډېر ناوړه ظلم دی

د قرآن کریم دغه مبارک آیت د حکایت په توګه، خپل زوی ته د حضرت لقمان حکیم نصیحت په ډېرو لوړو مفاهیمو او معانیو سره بیان کړی دی. لقمان حکیم خپل زوی ته په توحید او د یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله جَلَّ جَلالُهُ په عبادت کولو امر کړی او له شرک او د الله جَلَّ جَلالُهُ له عبادت څخه پرته د نورو له عبادت څخه يې ويرولی دی او استدلال کوي چې شرک لوی ظلم او ستره ګناه ده.
ای بچيه! هيڅکله له الله جَلَّ جَلالُهُ سره څوک شريک مه نيسه، ځکه شرک ډېر لوی ظلم دی.
پيغمبر ﷺ هم د لقمان عليه السلام د وينا په استناد شرک ډېر ناوړه ظلم معرفي کړی دی.
د عبدالله بن مسعود رضي الله عنه څخه روايت شوی چې فرمايلي يې دي کله چې د الله جَلَّ جَلالُهُ دا وينا نازله شوه ﴿ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَلَمۡ يَلۡبِسُوٓاْ إِيمَٰنَهُم بِظُلۡمٍ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلۡأَمۡنُ﴾ [الانعام: آية: ۸۲].
يعني: په حقيقت کې خو امنيت د هماغو کسانو لپاره دی او هم هغوی پر سمه لاره برابر دي چې ايمان يې راوړی او خپل ايمان يې په ظلم نه دی ملوث کړی.
صحابه کرامو د دې آيت دروندوالی او سختوالی درک کړ او د پيغمبر ﷺ په حضور کې يې داسې عرض وکړ چې ای د الله رسوله! چا له موږ څخه پر خپل نفس ظلم نه دی کړی؟ نبي کريم ﷺ وفرمايل: موضوع داسې نه ده، لکه: چې تاسو ګمان کړی دی بلکې دلته له ظلم څخه شرک عبارت دی، آيا د لقمان وينا مو خپل زوی ته نه ده اورېدلې چې هغه ورته داسې نصيحت وکړ: ﴿ لَا تُشۡرِكۡ بِٱللَّهِۖ إِنَّ ٱلشِّرۡكَ لَظُلۡمٌ عَظِيمٞ ﴾.
يعني: له الله سره شريک مه نيسه، بيشکه چې شرک ډېر لوی ظلم دی.

له مور او پلار سره نيکي

ورروسته له دې چې الله پاک د شرک د تحريم په اړه د لقمان عليه السلام نصيحت خپل زوی ته بيان کړ، انسان ته يې د مور او پلار د حقوقو په هکله پند او نصيحت پيل کړ.
د مور او پلار په هکله انسان ته پند او نصيحت دا دی چې له هغوی سره نيکي وکړي، اطاعت او پيروي يې پر ځان لازم او حقوق يې ادا کړي، په ځانګړې توګه د مور حقوق، چې له زوی سره يې ستونزې ګاللې دي، هو! مور ځکه پر زوی (اولاد) ډېر زيات حقوق لري چې دی يې په ډېر تکليف سره په ګېډه ګرځولی او د توان او طاقت نه پورته ډېرې ستونزې يې د حمل، زېږون، شيدې ورکولو او له شيدو بېلولو وروسته نورو مرحلو کې زغملي او ګاللې دي.
الله تعالی مؤمن انسان ته امر کړی چې خپل پروردګار ته د هغو نعمتونو په مقابل کې چې په ده يې پيرزو کړي شکر وباسي او همدارنګه د مور او پلار سره ښيګڼه او د هغوی منښه وکړي چې د ده پالنه او روزنه يې کړې ده او مور او پلار له الله جَلَّ جَلالُهُ څخه وروسته ده ته د احسان او مهربانۍ سرچينه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مور او پلار پیروي د الله ﷻ په پیروۍ پورې تړاو لري

ددې لوست مبارک آیت همدارنګه حکم کړی دی چې د مور او پلار اطاعت او پیروي مطلقه نه ده بلکې د الله تعالی له پیروۍ سره تړلې ده. کله چې مور او پلار د الله ﷻ په نافرمانۍ امر وکړي، نو پیروي یې ساقطیږي، په دې معنا چې کله مور او پلار خپل زوی ته د الله ﷻ په نافرمانۍ او د الله ﷻ سره په شریک نیولو امر وکړي او کوښښ وکړي چې خپل زوی کفر ته وهڅوي، نو په دې صورت کې پر زوی لازمه ده چې د هغوی د امر اطاعت ونه کړي، ځکه د مخلوق پیروي او امر منل د الله ﷻ د نافرمانۍ په صورت کې جواز نه لري.

هو! د الله ﷻ د نافرمانۍ په صورت کې د مور او پلار پیروي او امر منل نشته، خو بیاهم زوی مکلف دی چې د دنیا په ژوندانه کې له هغو سره نیکه کړنه ولري او له هغو سره نیکي او احسان وکړي. همدارنګه پر اولاد لازمه ده چې د حق لاره غوره کړي او له نیکو او صالحو مومنانو سره یوځای ګام پورته کړي او پدې وپوهیږي چې د ټولو مخلوقاتو او خلکو ستنیدنه د قیامت په ورځ د الله ﷻ په لوري ده، ترڅو د نیک عمل خاوند ته د نیک عمل په بدل کې نیکه بدله او بد عمله ته د ناوړه عمل په بدل کې سزا ورکړي.

بیا قرآني آیتونه د حضرت لقمان علیه السلام پند او نصیحت ته ادامه ورکوي چې خپل زوی ته یې د الله ﷻ د کامل علم په هکله خبر ورکړی او ورته وایي چې الله ﷻ په هر هغه څه چې په آسمانونو او ځمکو کې دي خبر دی، برابره ده که هغه شی وړوکی وي او یا لوی. همدارنګه د حضرت لقمان علیه السلام له ژبې څخه یې خپل زوی ته خبر ورکړی چې نیکي او بدي که هرڅومره وړه هم وي الله ﷻ په هغې خبر او عالم دی، حتی که د اوري د دانې په اندازه وړه او کم وزنه وي، د ځمکې په تل یا د غټې تیږې په منځ کې پټه شوې وي او یا د آسمانونو په لېرو کنارو او څنډو کې ځای په ځای شوې وي، الله تعالی پرې خبر او عالم دی او د قیامت په ورځ یې خاوند د محاسبې لپاره حاضرولی شي.

فعالیت

د اسراء سورت هغه آیت چې په ځمکه باندې په تکبر سره تلل منع کوي په خپلو کتابچو کې ولیکئ او بیا دا څرګنده کړئ چې دغه آیت د دې سورت (لقمان) له اتلسم آیت سره څه ورته والی لري.

د لوست ګټې او لارښوونې

له دې مبارکو آیتونو څخه ځینې ګټې او لارښوونې ترلاسه کېږي چې په لاندې ډول دي:

❖ پلار باید د خپلو اولادونو په پالنه او روزنه کې له همت څخه کار واخلي او له هغوی څخه خپل پند او نصیحت ونه سپموي او هغوی په سالمه عقیده او غورو اخلاقو وروزي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- له الله جل جلاله سره شریک نیول ډېر لوی ظلم دی.
- د مور او پلار سره نیکي او احسان د اسلام له بنسټونو او اساساتو څخه دی چې پر الله تعالی له ایمان راوړلو او د هغه له عبادت کولو څخه وروسته ذکر شوی دی.
- پر انسان لازم دي چې له هغه چا سره نیکي وکړي چې له ده سره يې نیکي کړې وي، البته مور او پلار تر ټولو کسانو لومړۍ مرتبه لري.
- د مور او پلار پیروي او امر منل د الله جل جلاله په اطاعت پورې مقیده ده، ځکه د مخلوق پیروي او امر منل د خالق په نافرمانۍ کې ناروا ده.
- د مور او پلار سره ښه تعامل او ناسته ولاړه واجب ده، ان تر دې که چېرې هغوی کافر هم وي.
- الله جل جلاله ډېر عالم ذات دی، علم يې هرڅه ته شامل دی او هېڅ شی د الله جل جلاله له علم څخه پټ نه پاتې کېږي.

پوښتنې

۱- د قرآني آیتونو په رڼا کې د لقمان حکیم په هکله خپل معلومات څرګند کړئ.

۲- ولې الله تعالی د مور او پلار سره نیکي په خپل عبادت پسې ترلې، ذکر کړې ده؟

۳- د دې الهي وینا: ﴿حَمَلَتۡهُ أُمُّهُۥ وَهۡنًا عَلَىٰ وَهۡنٖ وَفِصَٰلُهُۥ فِي عَامَيۡنِ﴾ معنا څه ده؟

۴- د مور او پلار پیروي او امر منل څه وخت واجب او په کوم حالت کې حرام دي؟ او کله چې د مور او پلار پیروي کول حرام شي، نو اولاد به له هغوی سره څرنګه تعامل کوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لقمان حکیم نصیحتونه خپل زوی ته (۲)

﴿يَٰبُنَيَّ أَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ وَأۡمُرۡ بِٱلۡمَعۡرُوفِ وَٱنۡهَ عَنِ ٱلۡمُنكَرِ وَٱصۡبِرۡ عَلَىٰ مَآ أَصَابَكَۖ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنۡ عَزۡمِ ٱلۡأُمُورِ ۞ وَلَا تُصَعِّرۡ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمۡشِ فِي ٱلۡأَرۡضِ مَرَحًاۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخۡتَالٖ فَخُورٖ ۞ وَٱقۡصِدۡ فِي مَشۡيِكَ وَٱغۡضُضۡ مِن صَوۡتِكَۚ إِنَّ أَنكَرَ ٱلۡأَصۡوَٰتِ لَصَوۡتُ ٱلۡحَمِيرِ ۞ أَلَمۡ تَرَوۡاْ أَنَّ ٱللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِ وَأَسۡبَغَ عَلَيۡكُمۡ نِعَمَهُۥ ظَٰهِرَةٗ وَبَاطِنَةٗۗ وَمِنَ ٱلنَّاسِ مَن يُجَٰدِلُ فِي ٱللَّهِ بِغَيۡرِ عِلۡمٖ وَلَا هُدٗى وَلَا كِتَٰبٖ مُّنِيرٖ﴾ [لقمان:۱۷-۲۰]

د کلمو او جملو معناوې

عَزۡمِ ٱلۡأُمُورِ:	لوی او مهم کارونه.
وَلَا تُصَعِّرۡ خَدَّكَ:	د تکبر او تحقیر په نیت خپل مخ له خلکو مه ګرځوه.
مَرَحًاۖ:	په فخرو او غرور.
مُخۡتَالٖ فَخُورٖ:	تکبر کوونکی، پر ځان مین او ویاړ کوونکی.
وَٱقۡصِدۡ فِي مَشۡيِكَ:	په خپل تګ کې منځنی حال غوره کړه.
وَٱغۡضُضۡ مِن صَوۡتِكَۚ:	خپل غږ ټیټ کړه.
وَأَسۡبَغَ:	بشپړ او کامل يې کړل.
ظَٰهِرَةٗ وَبَاطِنَةٗۗ:	ښکاره او پټ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه

ای زما زويه! لمونځ قايم کړه، په نيکۍ امر وکړه، له بدۍ څخه منع وکړه او (که په دې لار کې هر مصيبت دربانديې راشي پر هغه صبر وکړه، بيشکه دا له مهمو کارونو څخه دی، (چې پر هغو ډېر تاکيد شوی دی). او له خلکو سره په مخ اړولو خبرې مه کوه، پر ځمکه په ډېر خيال او کبر مه ځه! الله ﷻ هېڅ يو متکبر، په ځان مين او وياړ ښکاره کوونکی انسان نه خوښوي. په خپل تگ کې منځنی حال (ميانه روي) غوره کړه او خپل غږ ټيټ کړه، بيشکه چې له ټولو آوازونو څخه ډېر بد آواز د خرو دی. آيا تاسې نه وينئ چې الله ﷻ د آسمانونو او ځمکې ټول شيان ستاسې لپاره مسخر (تابع) کړي دي او خپل ښکاره او پټ نعمتونه يې پر تاسې تمام کړي دي؟ (خو حال دا دی چې) له انسانانو څخه ځينې خلک شته دي چې پرته له کومې پوهې، هدايت او روښنايي ښودونکي کتاب څخه د الله په هکله شخړې کوي.

تفسير

د خير په لار کې صبر او استقامت

په مخکينيو آيتونو کې په الله ﷻ باندې د ايمان راوړلو، له هغه سره د شريک نه نيولو، له مور او پلار سره د نيکي کولو او د الله ﷻ پر معصيت له امر کولو پرته د هغوی د اوامرو منل، د لقمان عليه السلام د نصيحتونو په ترڅ کې چې خپل زوی ته يې کړي دي بيان شول او ددې لوست په آيتونو کې هغه خپل زوی ته د الله ﷻ په عبادت، په نيکو اعمالو او په دنيوي ژوند کې د صبر او استقامت په غوره کولو نصيحت کوي او داسې فرمايي: ای بچيه! لمونځ قايموه په نيکيو امر او له بديو منع کوه او په هغه څه چې په دې کار کې درته رسيږي پر هغه صبر کوه چې دا په دنيوي چارو کې د عزت او ثبات له ښنو څخه دي.

د لمانځه قايمول په دې معنا دی چې لمونځ په خالص نيت د فرايضو، واجباتو، سنتو، ادابو او وختونو په مراعاتولو سره ادا شي، بيا لقمان حکيم له خپل زوی څخه غواړي چې خلکو ته په نيکيو امر وکړي او له بديو څخه يې منع کړي. څرنگه چې داعي د دعوت په لار کې له ستونزو او ربړونو سره مخ کېږي، نو ځکه لقمان عليه السلام خپل زوی ته نصيحت کوي چې د دې مسؤوليت د ادا کولو لپاره چمتو شي، په دې هکله له سستۍ او ناراستۍ څخه کار وانخلي ځکه د لمانځه ادا کول، په نيکيو امر او له بديو څخه ژغورنه او په دې لار کې صبر او حوصله له خورا مهمو کارونو څخه دي چې الله تعالی پر هغو امر کړی دی.

بيا لقمان حکيم خپل زوی د غرور او کبر څخه منع کوي او داسې ورته وايي: ای بچيه! کله چې څوک خبرې درسره کوي يا ته ورسره خبرې کوې له هغوی څخه خپل مخ مه اړوه، بلکې عاجزي، تواضع او موسکا غوره کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدارنګه په لاره تللو کې د تکبر او وياړ څخه ځان ساته، ځکه الله ﷻ متکبر انسان نه خوښوي بلکې په لاره تللو کې د اعتدال اړخ غوره کوه. الله ﷻ هغه لاره تګ خوښوي چې په ساده ګۍ ، عاجزۍ او ميانه روۍ سره وي، لکه څنګه چې الله تعالی د فرقان سورت په ٦٣ آيت کې فرمايي: ﴿ وَعِبَادُ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى ٱلْأَرْضِ هَوْنًا... ﴾
او د الله خاص بندګان هغه دي چې په ځمکه کې په سادګۍ او عاجزۍ روان وي. مطلب دا دی چې په لاره تللو کې تقوی او خاکساري ځرګنده کړي نه ډېر سست روان وي او نه په ټوپونو، چې انسان پرې بې وقاره معلومېږي.

د خبرو کولو آداب

لقمان حکيم خپل زوی ته د نصيحتونو په ترڅ کې د خبرو کولو آداب هم ښيي او ورته وايي چې د خبرو کولو په وخت کې مه خپل آواز دومره ټيټوه چې وانه وريدل شي او مه په ډېر لوړ آواز خبرې کوه ځکه له حد او اندازې څخه آواز جګول اوريدونکي ته آزار ورکوي او په غرور او بې عقلۍ دلالت کوي. نو له دې کبله يې له ضرورت څخه پرته د غږ جګيدل بد معرفي کړی او د خره له آواز سره يې تشبيه کړی دی چې د خره غږ په ټولو غږونو کې ډېر بد دی.
ابو هريره ﷺ روايت کړی چې رسول الله ﷺ فرمايلي دي:«إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيكَةِ فَسَلُوا اللَّهَ تَعَالَى مِنْ فَضْلِهِ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهِيقَ الْحِمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهَا رَأَتْ شَيْطَانًا».
يعني کله مو چې د چرګ غږ واوريد، نو د اللهﷻ فضل او احسان وغواړئ، ځکه چرګ پرښته ليدلې ده او که مو د خره غږ واوريد، نو له شيطان څخه پناه وغواړئ، ځکه ده شيطان ليدلی دی.
بيا الله تعالی انسانانو ته د هغو نعمتونو چې پر دوی يې پيرزو کړيدي يادونه کوي او دوی ته دا وريادوي چې الله تعالی ټول هغه څه چې په آسمانونو کې دي لکه: لمر، سپوږمۍ، ستوري او څه چې په ځمکو کې دي، لکه: اوبه، بحرونه، سيندونه، مېوې، زراعتي پيداوار او داسې نور انسانانو ته مسخر کړي او نور محسوس او ظاهري نعمتونه چې په خپلو جسمونو او مالونو کې يې ګورئ پيرزو کړي دي، همدارنګه معنوي نعمتونه، لکه: اسلام، علم، يقين، رضايت، نيکمرغي او نور بې شمېره نعمتونه يې دوی ته وربښلي دي، نو دا ټول نعمتونه چې انسانان يې په خپلو نفسونو، ځمکه او خپل چاپيريال او آسمانونو کې ګوري د دې غوښتونکي دي چې بايد په مقابل کې يې د الله ﷻ شکر ادا کړي او ناشکري ونه کړي. په انسان لازمه ده چې د الله ﷻ عبادت وکړي او نافرماني يې ونه کړي.
هو! ډېر انسانان شته چې د دې نعمتونو ناشکري کوي، د مؤمنانو سره په ناحقه جګړې کوي او د الله تعالی سره شريک نيسي، په داسې حال کې چې نه دليل او برهان لري او نه کتاب او لارښود.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیت

خپل زوی ته، د لقمان حکیم هغه نصیحتونه چې په دې لوست کې مو ولوستل په لنډه توګه بیان کړئ.

د لوست ګټې او لارښوونې

له دې آیتونو څخه ځینې ګټې او لارښوونې ترلاسه کېږي چې په لاندې ډول دي:

۱- مسلمان مسؤولیت لري چې د خپلو مسلمانو وروڼو په مقابل کې د امر بالمعروف او نهي عن المنکر دیني وجیبه په سمه توګه ترسره کړي.

۲- مسلمانان چې د ستونزو او ناخوالو پر وړاندې له صبر او زغم څخه کار اخلي دا د هغوی له ډېرو سترو صفاتو څخه ګڼل کېږي، او دا صفت د مؤمن داسې زیرمه ده چې د دعوت او اصلاح د مسؤولیت په ترسره کولو کې ورسره مرسته کوي.

۳- متکبر او ځان ستر ګڼونکی انسان هم د الله ﷻ په وړاندې د قهر او غوسې وړ دی اوهم د خلکو په منځ کې منفور او سپک دی.

۴- مسلمان باید د مسلمان ورور سره په ښو اخلاقو، خوشحالۍ او پراخ تندې مخامخ شي.

۵- د الله ﷻ په نزد ښه او مناسب تګ متوازن او درمیانه تګ دی. ځکه سستي او تېزتګ دواړه د وقار او عزت منافي دي.

۶- مسلمان باید له اندازې څخه زیات خپل غږ لوړ نه کړي، ځکه ښه آواز هغه دی چې د ورو او جهر په منځ کې وي.

۷- الله تعالی د آدم علیه السلام اولادې لپاره اسمانونه او ځمکې مسخر ګرځولي دي او د آدم علیه السلام اولاده یې د خپل عبادت لپاره پیدا کړې ده. الهي نعمتونه د انسانانو لپاره ډېر او بې شمېره دي، نو په انسانانو لازمه ده چې د الله ﷻ د ظاهري او معنوي نعمتونو شکر ادا کړي.

پوښتنې

۱- د عزم الامور معنا څه ده؟ او کوم شیان چې مبارک آیت په عزم الامور یاد کړي دي، هغه کوم دي؟

۲- له درمیانه او معتدل تګ څخه مطلب څه شی دی، په دې هکله په یوه بل قرآني آیت استدلال وکړئ؟

۳- دا الهي وینا ﴿ وَٱغۡضُضۡ مِن صَوۡتِكَۚ ﴾ معنا کړئ، د الله ﷻ په نزد د غږ او آواز ښه صفتونه کوم دي؟

۴- د خره آواز ولې د الله ﷻ په نزد بد او مکروه دی؟

۵- د الله ﷻ څلور ظاهري او څلور باطني نعمتونه د بنده ګانو لپاره بیان کړئ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بدگمانۍ ، غيبت او عيب پلټلو څخه ځان ژغورنه

﴿يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱجْتَنِبُواْ كَثِيرًا مِّنَ ٱلظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ ٱلظَّنِّ إِثْمٌ ۖ وَلَا تَجَسَّسُواْ وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا ۚ أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ ۚ وَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ۝ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَـٰكُم مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ وَجَعَلْنَـٰكُمْ شُعُوبًا وَقَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوٓاْ ۚ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِندَ ٱللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ [الحجرات: ۱۲- ۱۳]

د کلمو او جملو معناوې

إِنَّ بَعْضَ ٱلظَّنِّ إِثْمٌ: بیشکه ځینې گمانونه گناه ده.

وَلَا تَجَسَّسُواْ : او د نورو عیبونه مه پلټئ.

وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا: او غیبت دې نه کوي ځینې ستاسې د ځینو نورو.

خَبِيرٌ: په هر څه خبر دی.

شُعُوبًا: (جمع د شعب، خیلونه او قومونه، د خلکو لویه ډله چې واحد اصل ته منسوبه وي).

لِتَعَارَفُوٓاْ: ترڅو یو او بل وپیژنئ او خپل پیوند وساتئ.

ژباړه

ای مؤمنانو! له ډېرو گمانونو کولو نه ډډه وکړئ بیشکه ځینې گمانونه گناه وي، د چا پټ عیبونه مه لټوئ او له تاسې نه دې څوک د چا غیبت نه کوي، آیا په تاسې کې داسې څوک شته چې د خپل مړ ورور غوښې خوړل خوښ کړي، نو تاسو په خپله د دې نه کرکه کوئ، له ا لله ﷻ نه وویرېږئ، الله ﷻ ډېر ښه توبه قبلوونکی او خورا مهربان دی. ای خلکو! موږ تاسې له یوه نارینه او ښځې څخه پیداکړئ او بیا مو تاسې قومونه او قبیلې وگرځولئ ترڅو تاسې یو تر بله سره وپیژنئ، په حقیقت کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د الله ﷻ په نزد له تاسي نه تر ټولو زيات عزتمن هغه څوک دی چې په تاسي کې تر ټولو زيات پرهيزګاروي بيشکه اللهﷻ پر هرڅه پوهېدونکی او باخبره دی.

تفسير

د بشر ترمنځ مساوات او برابري

د دې لوست په مبارکو آيتونو کې اخلاقي او ټولنيز موضوعات بيانېږي چې ټولنه له کړکې، کمزورۍ او دښمنۍ څخه ژغوري. په دې آيتونو کې الله تعالی د بشريت په اصل ماده کې مساوات او برابري تثبيتوي او ټينګار پرې کوي او د بهترۍ او غوره والي معيار يوازې تقوی او نيک عمل معرفي کوي.

الله تعالی مؤمنانو ته خطاب کوي او هغوی له ډېرو ګمانونو څخه چې د هغوی په زړونو کې د وسوسې لامل ګرځي، منع کوي. دغه مبارک آيتونه بيانوي چې ډېر داسې ګمانونه د هغه چا په هکله چې ظاهر يې په خير، نيکۍ او امانت دلالت کوي، باطل او ناروا دي او د شيطان له وسوسو څخه دي چې انسان د ګناه او نافرمانۍ لور ته بيايي.

خو هغه بدکاران او فاسقان چې په ښکاره توګه فسق، فجور او ناوړه کړنې ترسره کوي، د هغوی په هکله بدګماني روا ده، ترڅو خلک له هغه څخه لرې واوسي او د کړو وړو پيروي يې ونه کړي، لکه: هغه کسان چې په عام محضر کې د بدکاره ښځو سره مجلسونه او ملتيا لري او يا په ښکاره او ښکاره توګه شراب او نور مخدر مواد استعمالوي او ګناهونه کوي.

له بدګمانۍ څخه ځان ساتل

عبدالله ابن عباسؓ د پورتني آيت په تفسير کې فرمايي: «نهى الله المؤمن ان يظن بالمؤمن إلا خيرا» يعنې الله ﷻ مؤمن له دې څخه منع کوي چې پر بل مؤمن له نيک ګمان څخه پرته بل ګمان وکړي.

ابو هريرهؓ روايت کوي چې رسول الله ﷺ فرمايلي دي: «إياكم و الظن، فإن الظن أكذب الحديث، و لا تجسسوا و لا تحسسوا، و لا تنافسوا، و لا تحاسدوا، و لاتباغضوا، ولا تدابروا، وكونوا عباد الله إخواناً» يعنې: له (بد) ګمان څخه ځانونه وژغورئ، ځکه (بد)ګمان ډېره دروغجنه خبره ده، جاسوسي مه کوئ، د نورو عيبونه مه څېړئ، په بدۍ کې له يو بل سره رقابت مه کوئ، له حسد څخه کار مه اخلئ، يو بل ته کينه مه ساتئ، له يو او بل څخه نفرت او لرېوالی مه غوره کوئ او د ورونو په شان ټول د الله ﷻ بنده ګان شئ.

د غيبت او عيب پلټلو بدي او ناوړتوب

دغو مبارکو قرآني آيتونو موږ له عيب پلټلو چې د نورو د رازونو ښکاره کول او د پردو برسيره کول دي، منع کړي يو، همدارنګه له غيبت څخه يې هم منع کړي يو.

غيبت: د يوه مسلمان ورور په هکله د هغه په غياب کې د داسې شي بيانول او يادول دي چې هغه ورځنې بد وړي. دغه مبارک آيت د غيبت ناوړتيا داسې تعبير او تصوير کړې ده چې ګواکې غيبت کوونکی د خپل مړه ورور غوښې خوري او دا داسې شی دی چې انساني نفس ورڅخه کرکه او نفرت لري او ځان ورڅخه ژغوري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ابو برزه اسلمي څخه روایت دی چې وايي: نبي کریم ﷺ یوه خطبه وړاندې کړه او ویې ویل: ای هغه ډلې چې په ژبه مو ایمان راوړی! خو ستاسو زړونو ته ایمان نه دی ننوتلی، د مسلمانانو پردې مه لوڅوئ، یقیناً څوک چې د مسلمانانو پردې ښکاره کوي، الله پاک به هغه د خپل کور په دننه کې رسوا کړي.

د تقوی پر بنسټ غوره والی

دویم آیت انسانانو ته خطاب کوي او دا حقیقت ثابتوي چې الله تعالی انسانان له یوه سړي او یوې ښځې څخه پیدا کړي دي او د ټولو انسانانو اصل یو دی، نو ټول انسانان برابر دي. الله ﷻ له یوه سړي او ښځې څخه ملتونه او قبیلې پیداکړي دي، ترڅو په خپلو منځو کې پېژندګلوي او معرفت پیدا کړي، نه داچې څینې په څینو نورو ځان لوړ وګني او یا په خپلو کې جنګ او جګړې وکړي. بیا الله پاک د عزت معیار داسې ټاکي چې د خدای ﷻ په وړاندې تر ټولو زیات عزتمند هغه څوک دی چې تر ټولو زیات له خدایه وېرېدونکی وي.

دا مبارک آیت په دې الهي وینا ختم شوی چې فرمايي: ﴿ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴾ یعنې الله د خپلو بندګانو او مخلوقاتو په هکله ښه عالم او د دوی په احوالو ښه خبر دی.

په دې هکله ډېر صحیحه احادیث روایت شوي دي چې یو له هغو څخه د حضرت حذیفه رضي الله عنه حدیث دی چې له رسول الله ﷺ څخه یې روایت کړی دی چې هغه فرمايي: تاسو ټول د آدم اولاده یاست او آدم له خاورې څخه پیدا شوی دی، باید هېڅ قوم او ډله په خپل اصل او نسب فخر او ویاړ ونه کړي او که نه خو د الله ﷻ په وړاندې به د جعلان[1] څخه هم سپک او حقیر وي.

همدارنګه طبراني روایت کوي چې پیغمبر ﷺ د حج په موسم په منی کې د تشریق په ورځو کې په داسې حال کې چې په اوښ سپور و خطابه وړاندې کړه او ویې ویل: ای خلکو! خبر اوسئ چې ستاسو پروردګار یو دی، پلار مو یو دی. خبر اوسئ چې عربي ته پر عجمي او عجمي ته پر عربي، تور ته پر سره او سره ته پر تور هېڅ ډول لوړتیا او فضیلت نشته مګر په تقوی سره. آیا تاسو ته مې دین ورساوه؟ ټولو وویل هو، نو بیايي وفرمایل: حاضران دې غايبينو ته ورسوي.

د دې آیت، او نورو مبارکو آیتونو او نبوي احادیثو پر بنسټ هر ډول قومي، توکمي، سمتي او ژبنی تعصب حرام دی، مسلمانان مکلف دي چې د شرعي وجیبې په توګه د جاهلي تعصباتو له ټولو ډولونو سره مبارزه وکړي او دا ویجاړوونکې ټولنیزه ناروغي له ټولنې څخه ورکه کړي.

د رسول الله صلی الله علیه وسلم د مبارک حدیث پر بنسټ انسانان (د ږمنځې د غاښونو په څېر) سره برابر دي، هر څوک چې قومي، ژبني، نژادي او سمتي تعصبونو ته خلک رابلي په حقیقت کې د ناروا جاهلي عمل مرتکب شوی دی، دا ځکه چې د خوږ پیغمبرﷺ له وینا سره سم تعصب د جاهلیت د زمانې له ناوړو خویونو څخه دی او په مبارک حدیث کې د (ناولي او بد بویه) شي په نامه یاد شوی. پر دې اساس مسلمانان باید دې خبرې ته متوجه وي چې تعصب د ایمان او اسلامي

۱– جعلان د جیم په کسره یوه وړه حشره ده چې د حیواناتو په خوشایو کې ژوند کوي او خوراک یې د حیواناتو نجاست دی او کله چې خوشبويي ورته ورسېږي نو مري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شریعت سره په ټکر کې دی او حقیقي مومن هغه دی چې تل د هغو ناولو او بدبویه شیانو څخه چې د مسلمانانو تر منځ تفرقه رامنځته کوي او د مسلمانانو یووالي ته زیان رسوي، په کلکه ځان وساتي.

د لوست ګټې او لارښوونې

د دې لوست ګټې او لارښوونې په لنډه توګه بیانېږي:

- الله ﷻ غیبت حرام کړی او غیبت کوونکی او غیبت شوی یې داسې تمثیل کړی چې ګواکې غیبت کوونکی د غیبت شوي غوښه په داسې حال کې خوري چې هغه مړ وي.
- له بدګمانۍ څخه د ځان ژغورنې ضرورت، ځکه دی چې بدګماني یو ناروا کار دی.
- ټول خلک برابر دي او ټول له یوه اصل څخه پیدا شوي او په دوی کې د الله ﷻ په نزد ډېر غوره هغه دی چې ډېر پرهېزګار وي.
- د مبارک آیت پر بنسټ په قومونو او ژبو کې د تنوع موخه د انسانانو تر منځ پېژندګلوي ده، نه یو پر بل لویي او ویاړ کول. په حقیقت کې پېژندګلوي د تفاهم او مرستې لامل ګرځي. که مبارک آیت ته ښه ځیر شو، نو وینو چې همدا پېژندګلوي، تفاهم او مرسته د کورنیو، موسسو، ټولنیزو بنسټونو او بالآخره د تمدنونو اساس جوړوي.
- جاهلي تعصبونه په هره بڼه چې وي د اسلام له نظره حرام او مردود دي.
- د مسلمانانو تر منځ یووالی ساتل او د تفرقې او اختلاف له عواملو سره مبارزه کول د هر مسلمان شرعي او ایماني دنده ده.
- د خلکو پټو خبرو ته غوږ نیول، د شخصي لیکونو لوستل، ټلیفوني اړیکو ته په غلا غوږ نیول، د کورنیو او افرادو د پټو رازونو پلټنه او داسې نور تجسس بلل کېږي او شرعاً حرام دي.

پوښتنې

- د مسلمان غیبت له څه شي سره تشبیه شوی دی؟
- د انسانانو ترمنځ د لوړتیا معیار او بنسټ څه دی؟
- د ګمان کولو څخه ولې منع شوې ده؟
- په مختلفو قبیلو او ډلو باندې د انسانانو د ویشل کېدو لامل څه دی؟
- آیا رنګ، توکم یا ژبه دانسانانو ترمنځ د لوړتیا معیار کیدای شي او که څوک یې معیار وګڼي د هغه په هکله څه حکم کولی شو؟
- د اسلام پیغمبرﷺ د حج په موسم کې د انسانانو د مساوات او برابرۍ اصل څه معرفي کړی دی؟

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې د قرآن او حدیثو په رڼا کې د (اسلام او جاهلي تعصب) تر سرلیک لاندې شل کرښې مقاله ولیکي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نولسم لوست

کورونو ته د ننوتلو آداب

﴿ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَدۡخُلُواْ بُيُوتًا غَيۡرَ بُيُوتِكُمۡ حَتَّىٰ تَسۡتَأۡنِسُواْ وَتُسَلِّمُواْ عَلَىٰٓ أَهۡلِهَاۚ ذَٰلِكُمۡ خَيۡرٞ لَّكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُونَ ۝ فَإِن لَّمۡ تَجِدُواْ فِيهَآ أَحَدٗا فَلَا تَدۡخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤۡذَنَ لَكُمۡۖ وَإِن قِيلَ لَكُمُ ٱرۡجِعُواْ فَٱرۡجِعُواْۖ هُوَ أَزۡكَىٰ لَكُمۡۚ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ عَلِيمٞ ۝ لَّيۡسَ عَلَيۡكُمۡ جُنَاحٌ أَن تَدۡخُلُواْ بُيُوتًا غَيۡرَ مَسۡكُونَةٖ فِيهَا مَتَٰعٞ لَّكُمۡۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ مَا تُبۡدُونَ وَمَا تَكۡتُمُونَ ﴾

[النور:۲۷-۲۹]

د کلمو معناوې

تَسۡتَأۡنِسُواْ: اجازه وغواړئ.

أَزۡكَىٰ: ډېر پاک او سوتره

جُنَاحٌ: گناه.

مَتَٰعٞ لَّكُمۡ: ستاسو د کار او گټې سامان وي.

ژباړه

ای مؤمنانو! له خپلو کورونو څخه پرته نورو کورونو ته تر هغه پورې مه ننوځئ، ترڅو چې اجازه تر لاسه نه کړئ او پر کورنۍ (اوسیدونکو) باندې یې سلام وانه چوئ، دا کړنلاره ستاسې لپاره ډېره ښه ده، ښايي چې تاسي پند واخلئ.

نو که هلته مو څوک ونه موندل، نو مه ننوځئ ترهغه چې تاسې ته اجازه ونه شي او که تاسې ته وویل شي چې بیرته وگرځئ، نو: بېرته ولاړ شئ، دا ستاسې لپاره ډېره پاکه کړنلاره ده او الله ﷻ ستاسو په کړنو ډېر ښه پوهېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر تاسې کوم باک (ګناه) نشته چې هغو کورونو ته بې له اجازې ولاړ شئ (ننوځئ) چې هلته څوک نه اوسي او هلته ستاسې څه ګټې او اړتیاوې پرتې وي او الله ښه پوهیږي پر هغه څه چې تاسې یې ښکاره کوئ او پر هغه څه چې تاسې یې پټوئ.

تفسیر

د استوګنځي یا کور محرمیت

په دې آیتونو کې کورونو ته د اجازې اخیستلو او داخلېدلو ادبونه بیان شوي، ترڅو د مسلمانانو د کورونو د پردو او رازونو ساتنه وشي، مبارک آیت لومړی مؤمنان د ایمان په صفت چې د اسلامي لارښوونو څخه د التزام، پیروۍ او اطاعت بیانوونکی دی مخاطب کړي دي او فرمايي، چې: پرته له خپلو کورونو څخه د نورو خلکو کورونو ته چې په هغو کې دوی اوسیږي، مه داخلیږئ، ترهغه چې د کور خاوند اجازه نه وي درکړې او ستاسو په ننوتلو راضي شوی نه وي، نو تاسو د هغه کور په اوسېدونکو سلام واچوئ، ځکه ستاسې په اجازه غوښتلو او پر اوسېدونکو یې د سلام په اچولو کې ډېر خیر او ښېګنې نغښتې دي او دا تاسو ته امرونه او لارښوونې دي چې د هغو په غوښتنو عمل وکړئ او همیشه ورته توجه ولرئ.

که کله په کورونو کې څوک ونه مومئ چې تاسو ته د داخلیدو اجازه درکړي، نو بیاهم پرته له اجازې مه داخلیږئ، ځکه د اوسېدنې کورونه د حرمت او عزت لرونکي او د آرام او مطمئن ژوند کولو لپاره دي چې باید حرمت او عزت یې وساتل شي. کله چې کور والا له ستاسو څخه د بېرته ګرځیدو غوښتنه وکړي باید پرته له ځنډه راوګرځئ او په داخلېدو ټینګار ونه کړئ، ځکه دا بیرته ستنېدل ستاسو لپاره ډېر پاک او غوره کار دی.

پوه شئ چې الله تعالی (چې په ټولو پټو شیانو خبر دی نو) ستاسو په عملونو (هم) پوهېږي، نو د الله ﷻ په امرونو او حکمونو عمل وکړئ ترڅو برى او د الله ﷻ رضا ترلاسه کړئ.

له استوګنې څخه خالي کورونو ته د ننوتلو ادب

بیا قرآن کریم هغو کورونو او ځایونو ته د داخلېدلو احکام او آداب بیانوي چې په هغو کې کورنۍ ژوند نه لري، بلکې د اړو خلکو د استفادې لپاره تیار شوي وي، لکه: مدرسې، ښوونځي، هوټلونه، تجارتي خونې او داسې نور عمومي ځایونه چې د داخلېدلو آداب او شرطونه یې آسان او د اوسیدنې د کورونو په پرتله په دویمه درجه کې دي.

الله تعالی فرمايي: داسې کورونو او ځایونو ته (د روا استفادې لپاره) چې هلته یې د کار او ګټې وړ سامانونه ایښي وي، پرته له اجازې داخلیدل روا دي، ځکه په عمومي توګه دارنګه کورونه او ځایونه د ټولو خلکو پر مخ پرانستي وي، خو بیا هم د آیت په پای کې مورږ ته لارښوونه کوي چې داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځایونو ته داخلېدل او له هغو څخه ګټه اخېستل باید د ضرورت، ګټې او روا مصلحتونو مطابق ترسره شي او الله تعالی ستاسو په ښکاره او پټو نیتونو او مقصدونو ښه خبر دی چې آیا تاسو د مشروع او روا منفعت او مصلحت لپاره دې کورونو ته ننوځئ او که د خبرو ټولولو او د اسرارو او رازونو د پلټلو یا نورو ناوړه مقصدونو لپاره ؟!﴿ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ مَا تُبۡدُونَ وَمَا تَكۡتُمُونَ ﴾. یعني: الله پاک په هغه څه چې تاسو يې ښکاره کوئ او په هغه څه چې تاسو يې پټوئ پوهېږي.

کورونو ته د داخلېدلو ځینې آداب

- درې ځله د اجازې غوښتنه، په داسې ترتیب چې د هر ځل اجازې په غوښتلو کې مناسبه زماني فاصله په نظر کې ونیول شي، ترڅو په کور کې اوسېدونکي د خپل مشغولیت او حاجت له حالت څخه فارغ شي.
- د دروازې ټکول یا د دروازې زنګ ته فشار ورکول او داسې نور د اجازې غوښتلو حیثیت لري چې نه ښايي له دريو ځلو زيات تکرار شي او نه ښايي د اجازې غوښتل يا پرله پسې زنګ وهل يا د دروازې ټکول د کور د اوسېدونکو د خپګان او نارامۍ لامل شي.
- کله چې له داخلېدونکي څخه د هغه د نوم پوښتنه وشي، د (زه یم) په کلمه باید بسنه ونشي بلکې خپل بشپړ نوم دې ورته ووایي ترڅو د کور اوسېدونکی يې وپېژني.
- داخلېدونکی سړی باید دروازې ته مخامخ ونه درېږي چې د دروازې د پرانستلو په وخت کې يې نظر په هغه شیانو ونه لګي چې د کور خلک يې نورو ته ښودل نه خوښوي، ځکه د اجازې غوښتلو له اساسي حکمتونو څخه یو حکمت دا دی چې د سترګو له نظر څخه مخنیوی وشي.

په یوه حدیث کې رسول الله ﷺ فرمايلي دي «إِنَّمَا جُعِلَ الاسْتِئْذَانُ مِنْ أَجْلِ الْبَصَرِ»[١]

یعني: د اجازې غوښتنه د سترګو د نظر او لیدنې څخه د ژغورل کېدو له امله تاکل شوې ده.

- خپل کور ته د ننوتلو لپاره هم د اجازې غوښتنه ضروري ده، ځکه امکان لري په کور کې ښځینه میلمانه یا نور کسان وي او یا د کور خلک په داسې حالت کې وي چې نه خوښوي په هغه حالت کې يې څوک ووینې.
- عمومي ځایونو، هوټلونو او یا داسې نورو ځایونو ته داخلېدونکی باید د هغو ځایونو پر اوسېدونکو او موجودو خلکو سلام واچوي، ځکه په داسې ځایونو کې د اجازې غوښتنه نشته، خو سلام اچول نه ساقطېږي، بلکې واجب دي.
- د (السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته) د الفاظو مراعاتول، ځکه چې سلام ورکول د اسلام شعار او نښه ده او په ټولو وختونو کې مناسب او ضروري ده او په محبت، سلامتیا او دوستۍ دلالت کوي.

١- السنن الصغری

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیت

زده کوونکي دې د اجازې غوښتلو او يا کور ته د داخلېدلو په هکله د ځينو ناوړو عاداتو او کړنو په اړه له يو بل سره بحث وکړي او د علاج لارې دې ورته ولټوي.

د لوست گټې او لارښوونې

د دې لوست له مبارکو آيتونو څخه لاندې گټې او لارښوونې ترلاسه کېږي:

۱- هر څوک چې له خپل کور نه پرته د پرديو د استوگنې کورونو ته داخليږي، پر هغه واجب ده چې اجازه وغواړي.

۲- د اجازې غوښتنې پر آدابو پابندي لازم ده، ځکه د داسې آدابو مراعاتول پر عالي اخلاقو او غوره آدابو دلالت کوي.

۳- که کله د کور اوسېدونکي، خپل کور ته، ستاسو له راتگ څخه معذرت وغواړي، بايد خواشيني نشئ، ځکه انسانان ځانگړې حالتونه او ضرورتونه لري او کورونه د خاصو رازونو او حرمتونو لرونکي دي چې بايد مراعات شي.

۴- عمومي ځايونو او محلونو، لکه: تجارتخانو، هوټلونو، رستورانونو او داسې نورو ته د داخلېدو لپاره اجازه غوښتنه ضروري نه ده.

پوښتنې

۱- د لوست لومړي آيت له هغه چا څخه چې د استوگنې پرديو کورونو ته ننوځي دوه خبرې يا دوه کارونه غوښتي دي، دا دوه خبرې څرگندې کړئ؟

۲- کله چې ننوتونکی د کور د خاوند له لوري ونه منل شي او يا د هغه له ننوتلو څخه معذرت وغواړي، دغه مهال ننوتونکي ته څه په کار دي، په دليل سره يې څرگند کړئ.

۳- کورته د ننوتلو اجازه څه وخت ساقطېږي، له دليل سره يې بيان کړئ؟

۴- عمومي آباديو ته ننوتل اجازې غوښتلو ته اړتيا نه لري، خو يو بل شی نه ساقطېږي، هغه څه دی؟

۵- د اجازې غوښتلو له آدابو څخه درې شيان ذکر کړئ؟

۶- هغه کلمه چې د سلام اچولو په وخت بايد مراعات شي څه ده او ولې هغه کلمه د نورو کلمو په پرتله غوره ده؟

کورنۍ دنده

د خپلوانو، دوستانو، عمومي آباديو او خپل کور ته د داخلېدو د آدابو په هکله يوه مقاله وليکئ چې له شلو کرښو څخه کمه نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شلم لوست

د شرابو او قمار وهلو حراموالی

﴿يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّمَا ٱلۡخَمۡرُ وَٱلۡمَيۡسِرُ وَٱلۡأَنصَابُ وَٱلۡأَزۡلَٰمُ رِجۡسٞ مِّنۡ عَمَلِ ٱلشَّيۡطَٰنِ فَٱجۡتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ۝ إِنَّمَا يُرِيدُ ٱلشَّيۡطَٰنُ أَن يُوقِعَ بَيۡنَكُمُ ٱلۡعَدَٰوَةَ وَٱلۡبَغۡضَآءَ فِي ٱلۡخَمۡرِ وَٱلۡمَيۡسِرِ وَيَصُدَّكُمۡ عَن ذِكۡرِ ٱللَّهِ وَعَنِ ٱلصَّلَوٰةِۖ فَهَلۡ أَنتُم مُّنتَهُونَ﴾ [المائدة: ۹۰- ۹۱]

د کلمو معناوې

ٱلۡمَيۡسِرُ: جواري (قمار).

ٱلۡأَنصَابُ: بتان، هغه تیږې چې مشرکانو یې عبادت کاوه.

ٱلۡأَزۡلَٰمُ: د فال غشي، هغه غشي چې مشرکانو به د هغو په واسطه خپل بختونه آزمویل (ښه او بد فال یې پرې نیوه).

رِجۡسٌ: ناپاکي، پلیتي او چټلي.

فَٱجۡتَنِبُوهُ: له هغه څخه ډډه وکړئ، ځان وژغورئ.

ژباړه

ای مؤمنانو! شراب، جواري (قمار)، (درول شوي) بتان او د فال نیولو غشي دا ټول ناولي او شیطاني کارونه دي له هغوی څخه ډډه وکړئ. هیله ده چې تاسې ته به برى درپه برخه شي.
بیشکه شیطان خو دا غواړي چې په شرابو او قمار سره ستاسې په منځ کې دښمني او کینه واچوي او تاسې د الله ﷻ له یادولو او لمانځه څخه منع کړي، نو آیا تاسې له دې چارو څخه لاس اخلئ؟

تفسیر

شراب او قمار د بت پرستۍ په قطار کې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې آيتونو کې الله تعالی مؤمنان د حرامو شيانو له ضررونو او ناوړو پايلو څخه ويرولي او هغوی ته يې امر کړی چې ځانونه ترې وژغوري.

د لومړي آيت د شان نزول په هکله په صحيح مسلم کې له سعد بن ابي وقاص رضي الله عنه څخه روايت شوی دی چې هغه وويل: د قرآن کريم دغه آيت زما په باره کې نازل شوی دی، ويې ويل: زه د انصارو يوې ډلې ته ورغلم چې هغوی زه مېلمستيا ته بللی وم، په هغه وخت کې شراب څښل نه و حرام شوي.

نو زه په يوه باغ کې له دوی سره مېلمه شوم چې هلته کباب شوې غوښې او د شرابو کوزه ايښودل شوې وه. سعد بن ابی وقاص رضي الله عنه وفرمايل: ما له دوی سره ډوډۍ او شراب وخوړل، بيا د مهاجرينو او انصارو خبره ياده شوه، ما وويل: مهاجرين له انصارو څخه غوره دي. په دې وخت کې د انصارو له ډلې څخه يوه تن د اوښ په هډوکي ووهلم او پوزه يې راته وينې کړه، زه د رسول الله ﷺ حضور ته ورغلم او دا پيښه مې ورته وويله، نو دا آيت نازل شو: ﴿يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِنَّمَا ٱلۡخَمۡرُ وَٱلۡمَيۡسِرُ .. ﴾.

الله تعالی په دې آيتونو کې مؤمنان له څو شيانو څخه منع کړي دي:

۱- د شرابو له څښلو څخه چې عقل پټوي او د سالم فکر کولو مخه يې نيسي.

۲- الله جل جلاله له قمار وهلو څخه منع کړې ده چې د هغه له لارې پيسې او مالونه د بخت يا د تصادف له مخې لاس ته راځي او کومې هلې ځلې او زيار يې په ترلاسه کولو کې رول نه لري او نه هم انسانانو ته څه گټه رسولی شي.

۳- الله پاک د بتانو له عبادت څخه منع کړي دي چې د جاهليت د وخت مشرکانو به هغه د کعبې شاوخوا نصب کړي وو او د هغو په نومونو به يې د هغو په پښو کې قرباني کولې او په دې طريقه به يې په خپل گومان الله جل جلاله ته نژدې والی حاصلاوه.

۴- همدارنگه الله تعالی له هغه غشو څخه منع کړې ده چې مشرکانو به د هغو په واسطه د غيبو خبرې کولې او دې ټولو شيانو ته يې پليتي او چټلي ويلې ده چې سليم نفسونه ورته رغبت نه لري او له هغو څخه کرکه او نفرت کوي، ځکه دا ټول کارونه د شيطان عملونه دي چې د انسان دښمن دی، بناء الله تعالی مؤمنانو ته امر کړی دی چې له دې شيانو څخه ډډه وکړي، ترڅو په دنيوي ژوندانه کې کامياب او په آخرت کې له الهي نعمتونو څخه برخمن شي.

د شرابو او جوارۍ (قمار) د حراموالي دليلونه

وروسته له دې چې قرآني آيتونو ډېر شيان منع او حرام وگرځول، په وروستني آيت کې يې بيا شراب او قمار ځانگړي کړل او د هغوی په حرمت يې ټينگار وکړ او د دې حرمت اسباب او دلايل يې بيان کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې مبارک آیت مؤمنان د شرابو او قمار له ناوړو پایلو څخه ویرولي او تاکید یې کړی دی چې شیطان د منکراتو په ښایسته کولو سره غواړي ستاسو ترمنځ دښمني او بدبیني پیدا کړي. ستاسو ترمنځ د دوستۍ اړیکې وشلوي او د شرابو او قمار په وسیله ستاسو په نفسونو کې کینې او دښمنۍ ژوندۍ کړي، ځکه کله چې شراب د شرابي پر عقل غلبه وکړي، نو د هغه د عقل او پوهې په سلامتۍ کې خلل رامنځته کوي او هغه دیته هڅوي چې د هغو کسانو په مقابل کې چې له ده سره یې نیکي کړې ده بدي وکړي او یا په خپلو خپلوانو تېری وکړي چې دا کار د خلکو ترمنځ د سختې دښمنۍ لامل ګرځي.
همدارنګه جوارګر ډېر وختونه خپل مال او پانګه د قمار په میدان کې له لاسه ورکوي، څرنګه چې انساني نفس له مال او سرمایې سره مینه لري، نو جوارګر د مال او سرمایې د بایللو په خاطر له هغه چا سره چې له ده څخه یې مال او سرمایه په جوارۍ کې ګټلې ده دښمني کوي او حتی کله یې وژنې ته هم اقدام کوي چې په دې سره په ټولنه کې د دښمنۍ، بدۍ او فتنې اور په شغلو راځي.

د شرابو او جوارۍ (قمار) دیني او معنوي ضررونه

هغه شیان چې مخکې ذکر شول د شرابو او قمار مادي او دنیوی ضررونه او فسادونه وو، خو د دې ترڅنګ شیطان هلې ځلې کوي چې د دې مفاسدو او پلیتیو په عملي کولو سره مسلمانان د الله ﷻ له ذکر او لمانځه څخه غافله او له الله ﷻ څخه یې لرې کړي، ځکه شراب څښونکی (شرابي) په دروغجنه نشه او د عقلي سلامتیا په زوال سره، د الله ﷻ د حکمونو له پیروۍ او د فرایضو او دیني مسؤولیتونو له ادا کولو څخه لرې کېږي، همدارنګه جوارګر له دې پلیتې او حرامې لارې څخه د سرمایې په حاصلولو او د روحي او دیني سالمې عاطفې د نشتوالي په سبب، نور د دیني وجایبو او مسؤولیتونو د ترسره کولو په فکر کې نه وي. چې په دې سره د الله ﷻ له عبادت او د هغه له تقرب څخه لرې کېږي.

د شرابو او قمار صحي او اقتصادي زیانونه

باید وپوهیږو چې شراب د روغتیا له نظره د انسان لپاره ډېر ناوړه، ضررناک او بدې پایلې لري. شراب د ډېرو خطرناکو ناروغیو لامل کېږي، د زړه او ځیګر ځینې ناروغۍ د شرابو د څښلو له امله منځته راځي.
قمار وګړو او ټولنې ته ډېر زیات زیانونه اړوي او ډېر ځلې د اقتصادي ستونزو او مشکلاتو لامل ګرځي. څرنګه چې قمار کوم سم اقتصادي بنسټ نه لري، ترڅو د وګړو او ټولنې په اقتصادي وده او د پیسو په چلن او دوران کې مرسته وکړي، نو ځکه یو ناوړه او ناسم کار بلل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېږي. اسلام د فطرت دين او د الله له خوا رالېږل شوى نظام دى او ټول هغه شيان يې چې د انساني فطرت سره په ټکر کې دي حرام کړي. څرنګه چې شراب او قمار دواړه ضررناک او له انساني فطرت سره مخالف عملونه دي، نو ځکه اسلام هم حرام او ناروا بللي دي.

د لوست ګټې او لارښوونې

د دې لوست له آيتونو څخه دا لاندې ګټې او لارښوونې ترلاسه کېږي.

❖ د قمار، شرابو، بتانو، غشو او نور هغو شيانو حراموالی چې په نامشروع لارو د مال او پانګې په ترلاسه کولو کې ورڅخه استفاده کېږي.

❖ شيطان د انسان د ګمراه کولو لپاره د ډېرو لارو او چارو څخه کار اخلي، نو هوښيار انسان له دې لارو څخه ډډه کوي او ځان د شيطان په منګولو کې نه ايساروي.

پوښتنې

۱. لاندې کلمې او مفردات معنا کړئ:
«الميسر، الأنصاب، الأزلام، رجس، جناح».

۲. له قرآني آيتونو څخه د لاندې چارو په اړه دليل ذکر کړئ.
❖ د شرابو حرمت.
❖ د قمار حراموالی.
❖ شيطان په دې هڅه کې دی چې مسلمانانو ته زيان ورسوي.

۳. د شرابو مادي او معنوي تاوانونه بيان کړئ؟

۴. (جوارګر خپل ځان او ټولنې ته ضرر رسوي) دا مقوله شرحه کړئ.

کورنۍ دنده

د (شرابو او قمار) د ضررونو او مفاسدو په هکله يوه مقاله وليکئ چې له دوو مخونو څخه کمه نه وي او په خپله مقاله کې له قرآني آيتونو او احاديثو څخه دليلونه راوړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په عدل او احسان امر کول

﴿إِنَّ ٱللَّهَ يَأۡمُرُ بِٱلۡعَدۡلِ وَٱلۡإِحۡسَٰنِ وَإِيتَآيِٕ ذِي ٱلۡقُرۡبَىٰ وَيَنۡهَىٰ عَنِ ٱلۡفَحۡشَآءِ وَٱلۡمُنكَرِ وَٱلۡبَغۡيِۚ يَعِظُكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُونَ ۞ وَأَوۡفُواْ بِعَهۡدِ ٱللَّهِ إِذَا عَٰهَدتُّمۡ وَلَا تَنقُضُواْ ٱلۡأَيۡمَٰنَ بَعۡدَ تَوۡكِيدِهَا وَقَدۡ جَعَلۡتُمُ ٱللَّهَ عَلَيۡكُمۡ كَفِيلًاۚ إِنَّ ٱللَّهَ يَعۡلَمُ مَا تَفۡعَلُونَ﴾ [النحل: ۹۰- ۹۱]

د کلمو او جملو معناوې

ٱلۡعَدۡلِ:	انصاف ، د یوه شي اینبودل په خپل ځای کې.
ٱلۡإِحۡسَٰنِ:	ښیگنه، په سمه توگه د یوه کار سرته رسول.
ٱلۡفَحۡشَآءِ:	بې حیایي، فاحش کارونه.
ٱلۡمُنكَرِ:	بدي، هغه چې شریعت بد گڼلي دي.
ٱلۡبَغۡيِ:	تېری، ظلم.
لَا تَنقُضُواْ ٱلۡأَيۡمَٰنَ:	خپلې لوړې مه ماتوئ. قسمونه مه ماتوئ.

ژباړه

بیشکه الله ﷻ د عدل، ښېگنې او خپلوئ پالنې حکم کوي او له بدی، بی حیایی، زور ظلم څخه منع کوي، هغه تاسې ته نصیحت کوي، ترڅو تاسې عبرت واخلئ. د الله ﷻ ژمنه پوره کړئ که تاسې له هغه سره ژمنه کړې وي او خپلې لوړې له پخولو څخه وروسته مه ماتوئ چې کله تاسې الله ﷻ پر خپل ځان شاهد نیولی وي، الله ﷻ ستاسو په ټولو کړنو عالم دی.

تفسیر

د امر بالمعروف او نهي عن المنکر په هکله تر ټولو جامع آیت

الله تعالی مسلمانانو ته امر کوي چې: ای مسلمانانو! الله تعالی تاسوته امر کوي چې په خپلو معاملو کې په عدل او انصاف عمل وکړئ، همدارنگه تاسوته د احسان امر کوي چې خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارونه او دندې په غور، توجه او ښه توګه ترسره کړئ. همدارنګه الله ﷻ تاسې ته امر کوي چې د خپلوانو سره صله رحمي او زړه سوی وکړئ، حقوق يې ادا او نيکي ورسره وکړئ او له محتاجانو سره مرسته وکړئ.

سره له دې چې صله رحمي يا خپلوي پالنه د احسان په ضمن کې داخله ده، خو په مستقله توګه يې ذکر کول د هغه په ارزښت او غوره والي دلالت کوي.

لکه څنګه چې دا آيتونه مسلمانانو ته خطاب کوي چې الله تعالی تاسو له فحشاوو څخه چې له ناوړو کړو وړو او بدو ويناوو څخه عبارت دي، منع کوي، همدارنګه الله تعالی تاسو پر نورو باندې له ظلم او د هغوی پر حقوقو له تېري کولو څخه هم منع کوي.

بيا قرآن کريم فرمايي: الله تعالی تاسو ته پند درکوي چې پند او عبرت واخلئ ﴿ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴾ يعنې: الله تعالی تاسې ته د داسې چارو په هکله معلومات درکوي چې ستاسو ژوند ښايسته کوي او ګټې در رسوي ترڅو تاسې د الله ﷻ فضل او احسان در ياد کړئ.

ابن مسعود رضي الله عنه د دې مبارک آيت په هکله داسې فرمايلي دي چې (دا آيت په نيکيو د امر او له بديو څخه د منع په هکله) تر ټولو زيات جامع آيت دی.

فعاليت: زده کوونکي دې د ښوونکي تر لارښوونې لاندې د احسان او د هغه د ګټو په هکله د قرآني آيتونو په رڼا کې بحث او څېړنه وکړي.

په ژمنه وفا کول

الله تعالی د دې آيتونو له مخې مسلمانانو ته د وعدې ساتلو په هکله امر کړی دی.

عهد: د وعدې او ژمنې په معنا دی او د الله ﷻ وعده هغه ده چې له انسانانو څخه يې اخيستې ده، ترڅو د الله په عبادت او پيروی ژمن واوسي او موږ دا وعده او ژمنه د لمانځه په هر رکعت کې له الله ﷻ سره کوو او وايو (اياک نعبد) يعنې ای پروردګاره! موږ يوازې ستا عبادت کوو.

په دې آيت کې ټول هغه څه چې بايد په هغه وفا وشي داخلېږي، لکه: اسلامي احکام، د الله تعالی سره وعدې او ژمنې، له انسانانو سره وعدې او يا له خپل نفس سره وعده او په دې ترتيب د دې قرآني لفظ جامع والی ثابت او روښانه کېږي. الله ﷻ له ټولو پيغمبرانو او د هغو له پيروانو څخه ژمنه اخيستې ده چې د ده عبادت او پيروي وکړي.

په دې آيت کې الله ﷻ ته د وعدې منسوبول د وعدې د تاکيد او اهميت لپاره دي، نو کله چې انسان وعده او ژمنه پرځان لازمه کړي بايد په هغې وفا وکړي ﴿ وَلَا تَنقُضُواْ ٱلْأَيْمَـٰنَ

(c) ketabton.com: The Digital Library

بَعْدَ تَوكِيدِهَا ﴾ يعني: د الله ﷻ په نامه چې لوړې کوئ هغه مه ماتوئ، ځکه د مؤکدو قسمونو ماتول د الله سره ژمنه ماتول ګڼل کېږي.

﴿إِنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴾ يعني: الله تعالى په وعدو، ژمنو او د هغو په ماتولو چې له ځانه په جوړو شويو حيلو او پلمو ترسره کېږي، باخبره دی او تاسو ته د خپلو کړو وړو مطابق سزا درکوي.

د لوست ګټې او لارښوونې

له پورتنيو آيتونو څخه لاندې ګټې ترلاسه کېږي:

❖ د عدل او احسان واجبوالی او د خپلوانو د حقوقو ادا کول.
❖ د هر ناوړه او بد عمل حراموالی چې شريعت او عقل هغه بد او ناخوښ وګڼي.
❖ د ظلم او د نورو په حقوقو د تېري کولو حراموالی.
❖ په وعده، ژمنه او قسم باندې د وفا واجبوالی.
❖ په ځان کې د دې حس او شعور ژوندي کول چې الله ﷻ د ټولو اعمالو څارونکی دی.

پوښتنې

لاندينيو پوښتنو ته ځوابونه ورکړئ:

۱- (۹۰) آيت په دريو شيانو امر او له دريو شيانو څخه منع کړې ده. دا اوامر او نواهي څرګند کړئ؟
۲- ابن مسعود رضي الله عنه د دې آيت په هکله څه فرمايلي دي؟
۳- په دې مبارک آيت کې له وعدې څخه مراد څه دی او د وعدې نسبت الله ﷻ ته د څه شی افاده کوي؟
۴- دا لاندې کلمې څه معنا لري:
الاحسان – الفحشاء – الايمان.

کورنۍ دنده

په ژمنې باندې د وفا کولو او له خپلوانو سره د نيکۍ په هکله يوه مقاله وليکئ چې له لسو کرښو څخه کمه نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه ويشتم لوست:

د مور او پلار حقوق

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوٓاْ إِلَّآ إِيَّاهُ وَبِٱلْوَٰلِدَيْنِ إِحْسَـٰنًا ۚ إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِندَكَ ٱلْكِبَرَ أَحَدُهُمَآ أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُل لَّهُمَآ أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُل لَّهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ۞ وَٱخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ ٱلذُّلِّ مِنَ ٱلرَّحْمَةِ وَقُل رَّبِّ ٱرْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِى صَغِيرًا ۞ رَّبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِى نُفُوسِكُمْ ۚ إِن تَكُونُواْ صَـٰلِحِينَ فَإِنَّهُۥ كَانَ لِلْأَوَّٰبِينَ غَفُورًا ﴾ [الإسراء:۲۳-۲۵]

د کلمو او جملو معناوې

قَضَىٰ: پرېکړه يې کړې ده، امر يې کړی او حکم يې کړی.

أُفٍّ: هغه اواز يا هغه تعبير چې د رټنې لپاره کارول کېږي.

لَا تَنْهَرْهُمَا: دوی مه رټه، دوی مه ځوروه.

وَٱخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ ٱلذُّلِّ: د دوی دواړو د خدمت لپاره خپل د تواضع وزر (اوږه) ټيټ کړه (ځان مهربانه او عاجزي کوونکی جوړ کړه).

لِلْأَوَّٰبِينَ: د الله ﷻ لوري ته رجوع کوونکو لپاره.

ژباړه

او ستا رب پرېکړه کړې ده چې تاسي د بل هيچا عبادت مه کوئ، مګر يوازې د هغه، له مور او پلار سره نيکي او ښه تعامل وکړئ، که له تا سره د هغو نه يو يا دواړه زړښت ته ورسېږي، نو هغه ته اف قدرې مه وايه او مه رټه دوی دواړه، بلکې له هغو سره په درناوي خبرې کوه او په نرمۍ او رحم سره د هغو په وړاندې مات غاړی اوسه او دا دعا کوه چې پروردګاره! پر دوی رحم وکړه، لکه: څنګه چې دوي له زړه سوي او خوا خوږۍ سره په ماشومتوب کې زه پاللی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وم. ستاسې رب ښه پوهېږي چې ستاسو په زړونو کې څه دي. که تاسې صالحان (نیکان) یاست، نو هغه د رجوع کوونکو لپاره ښښونکی دی.

تفسیر

د الله په عبادت امر

الله تعالی په دې آیتونو کې خپلو بندګانو ته یوازې په خپل عبادت امر کړی دی او د الله ﷻ امر د (قضی) په کلمه کې راغلی چې په ډېر تاکید دلالت کوي. یعنې الله ﷻ په غوڅه توګه حکم کړی چې پرته له هغه د بل چا عبادت ونه کړئ، ځکه ا لله ﷻ د ټولو خالق او پیدا کوونکی دی او یوازې هغه د عبادت مستحق دی، نو ټول امر خاص هغه الله ﷻ لره دی چې د کایناتو خالق او پالونکی دی.

له مور او پلار سره په نیکۍ کولو امر

وروسته له دې چې الله تعالی په خپله بنده ګۍ او عبادت امر کوي، سمدلاسه یې د مور او پلار سره په نیکۍ او احسان کولو هم امر کړی دی، ترڅو له هغوی سره د نیکۍ ارزښت او د هغوی لوړ مقام او منزلت څرګند شي، نو کله چې مور او پلار دواړه یا یو له دوی څخه د بوډاتوب او بیوسۍ عمر ته ورسیږي، نو په دغه وخت کې دې داسې کلمه یا لفظ د دوی په وړاندې استعمال نشي چې د دوی زړه پرې وځورېږي او یا دوی د خواشینۍ او خفګان احساس پرې وکړي مثلاً (اف) کلمه که څه هم دا وړه کلمه ده، خو د مور او پلار د رنځ او درد سبب ګرځي، نو د اسلام او قرآن له مخې مردوده او ناخوښه ده.

مبارک آیت د مور او پلار د بوډاتوب او بېوسۍ عمر خاص کړی، په داسې حال کې چې د دوی خدمت په ټولو حالتونو کې واجب دی، خو دا تخصیص په دې دلالت کوي چې دوی د بوډاتوب او بېوسۍ په حالت کې تر هر وخت زیات پاملرنې او خدمت ته ضرورت لري، نو الله ﷻ انسان ته امر کوي چې د دوی خدمت ته په عاجزۍ او نرمۍ ځان تیار کړه او په مهربانۍ او خاکسارۍ له دوی سره معامله کوه.

او الله تعالی له دوی سره د نیکې معاملې تعبیر د مرغه د وزرونو له راټیټولو سره تشبیه کړی دی ځکه کله چې خپل بچیان په غیږه کې رانیسي، نو خپل وزرونه ورته ټیټوي، همدارنګه کله چې وغواړي له هوا څخه ځمکې ته راټیټېږي، نو خپل وزرونه ښکته کوي نو دا د وزرونو ټیټول د مور او پلار سره د نیکۍ او احسان، نرمۍ او مهربانۍ له معاملې څخه کنایه ده، نه یوازې دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلکې الله ﷻ امر کړی چې انسان دې خپل مور او پلار ته دعا هم کوي او داسې دې وايي: ای زما پالونکيه! زما مور او پلار ته د خپل بې اندازې رحمت په سيوري کې ځای ورکړې، لکه: څنګه چې دوی د ماشومتوب په حالت کې په ما شفقت او مهرباني درلوده.

په دې دعا کې دې خبرې ته اشاره ده چې اولاد که په هره اندازه د مور او پلار په وړاندې وفادار او خدمت کوونکی اوسي بياهم نشي کولای چې د دوی حق ادا کړي، نو پردې اساس بايد له الله ﷻ څخه ورته د رحمت غوښتنه وکړي.

د والدينو د عاق له ګناه څخه د توبې تشويق

بيا الله تعالی فرمايي: ﴿رَّبُّكُمۡ أَعۡلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمۡۚ إِن تَكُونُواْ صَٰلِحِينَ فَإِنَّهُۥ كَانَ لِلۡأَوَّٰبِينَ غَفُورٗا ﴾

الله تعالی د خپلو مخلوقاتو په نفسونو چې د مور او پلار سره د نيکۍ او بدۍ په هکله وجود لري ښه باخبره دی، نو څوک چې له مور او پلار سره د نيکۍ او احسان اراده وکړي او له هغې کوتاهۍ او تقصير چې مخکې يې د دوی په وړاندې يا د نورو خلکو په وړاندې کړې دی، توبه وباسي، نو الله تعالی توبه قبلوونکی دی او الله ﷻ يې ګناهونه په خپل فضل او مهربانۍ سره ښښي.

فعاليت: زده کوونکي دې دوه ډلې شي د مور او پلار د حقوقو په هکله دې خبرې وکړي. بيا دې يو يو تن د خپل ګروپ په استازۍ د ټولګي مخې ته راشي او د بحث غوره مطالب دې په دريو دقيقو کې شرح کړي.

د لوست ګټې او لارښوونې

له پورتنيو آيتونو څخه لاندې ګټې لاسته راځي:

- ❖ د مور او پلار سره د نيکۍ واجبوالی او د دوی په وړاندې عاجزي او مهرباني، خصوصاً د هغو د بوډاتوب په حالت کې.
- ❖ دا چې مور او پلار لوی حقوق لري، نو له دې امله الله ﷻ د خپل حق څخه وروسته د دوی حق ذکر کړی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ❖ د هغو الفاظو مراعاتول چې اولاد يې د والدينو په وړاندې وايي. بايد هېڅ داسې کلمه په ژبه استعمال نشي چې د دوی د رنځ او تکليف باعث گرځي، که څه هم پرته له قصده وي.
- ❖ د مور او پلار لپاره دعا، د دوی په ژوند او پس له مرگه يې.
- ❖ د مور او پلار د حقوقو د تقصير په صورت کې د توبې ايستلو لپاره هلې ځلې او په خپل نفس کې څه نه پټول.

پوښتنې

۱- دا چې د الله ﷻ په عبادت، د مور او پلار سره د نيکۍ امر عطف شوی دی دا په څه دلالت کوي؟

۲- د مور او پلار يا له دوی څخه د يوه په وړاندې د (اف) کلمې د منع لامل او سبب څه شی دی؟

۳- هغه چارې چې اولاد يې د والدينو لپاره ترسره کوي، په مبارک آيت کې ورته اشاره شوې ده، هغه څه دي، واضح يې کړئ؟

۴- له والدينو سره په خبرو کولو کې اولاد بايد له کوم اسلوب څخه کار واخلي، دا حکم له ذکر شويو آيتونو څخه راوباسئ؟

۵- اولاد د مور او پلار په حق کې بايد څرنگه دعا وکړي؟

کورنۍ دنده

د قرآني آيتونو او نبوي احاديثو په رڼا کې له مور او پلار سره د نېکۍ په اړه يوه مقاله وليکئ چې له پنځلسو کرښو څخه کمه نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

درویشتم لوست:

د خپلوانو، مسکینانو او مسافرانو حقوق

﴿ وَءَاتِ ذَا ٱلْقُرْبَىٰ حَقَّهُۥ وَٱلْمِسْكِينَ وَٱبْنَ ٱلسَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا
۝ إِنَّ ٱلْمُبَذِّرِينَ كَانُوٓا۟ إِخْوَٰنَ ٱلشَّيَٰطِينِ ۖ وَكَانَ ٱلشَّيْطَٰنُ لِرَبِّهِۦ كَفُورًا
۝ وَإِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ٱبْتِغَآءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُل لَّهُمْ
قَوْلًا مَّيْسُورًا ۝ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ
ٱلْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا ۝ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ
وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرًۢا بَصِيرًا ﴾ [الإسراء:٢٦-٣٠]

د کلمو او جملو معناوې

قَوْلًا مَّيْسُورًا: نرمه، پسته او خوږه خبره.

مَغْلُولَةً: په ځنځیرونو تړلی، له بخل څخه کنایه ده.

تَبْسُطْهَا: د لاس پراخول، پرانیستل، له اسراف څخه کنایه ده.

مَّحْسُورًا: پښیمانه، بېوسی.

ژباړه

د خپلوانو، مسکینانو او مسافرو حق پوره ورکړه او بې ځایه لګښت مه کوه، بې ځایه لګښت کوونکي د شیطان ورونه دي او شیطان د خپل رب ناشکره دی. که ته له هغو اړو خپلوانو، مسکینانو او مسافرو څخه مخ اړوې، په دې اساس چې تر اوسه د الله ﷻ د هغه رحمت (مال) په لټه کې یې چې ته یې هیله من یې، نو هغو ته ښه او نرم ځواب ورکړه، مه خپل لاس تر غاړې تړه او مه یې بیخې داسې غځولی پرېږده چې په خپله بېوسی پاتې شې، ستا رب چې چاته غواړي روزي پراخوي او چاته یې چې خوښه شي تنګوي یې، هغه د خپلو بندګانو له حاله باخبر دی او هغوی ویني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تفسير

له خپلوانو سره نیکي

په دې آیتونو کې الله تعالی خپلو بندګانو ته ډېرې لارښوونې کړې دي ترڅو د هغو په واسطه خپل نفسونه پاک کړي او خپله ټولنه له هر ډول بدیو او ناوړو پایلو څخه وژغوري.

الله تعالی فرمایي: ﴿ وَءَاتِ ذَا ٱلۡقُرۡبَىٰ حَقَّهُۥ وَٱلۡمِسۡكِينَ وَٱبۡنَ ٱلسَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرۡ تَبۡذِيرًا ﴾ الله تعالی په دې آیت کې په نیکۍ ، احسان، صله رحمۍ او د خپلوانو محتاجانو او تش لاسو سره په مرسته امر کړی دی.

په دې آیت کې نورو مستحقینو باندې د خپلوانو مخکې کول د دې لپاره دي چې خپلوان پر نورو د لومړیتوب حق لري، ځکه له خپلوانو سره احسان او نیکي، پر هغو باندې صله رحمي او صدقه ده.

له اسراف څخه ډډه کول

الله تعالی له اسراف او زیات لګښت څخه منع کړېده، پرته له ضرورته او بې ځایه د مال او پانګې مصرفولو ته اسراف یا تبذیر ویل کېږي په دې آیت کې له اسراف څخه د منعې علت داسې بیان شوی دی: ﴿إِنَّ ٱلۡمُبَذِّرِينَ كَانُوٓاْ إِخۡوَٰنَ ٱلشَّيَٰطِينِۖ وَكَانَ ٱلشَّيۡطَٰنُ لِرَبِّهِۦ كَفُورًا ﴾.

یعنې: مبذرین او اسراف کوونکي یې د ناوړو صفتونو په لرلو سره له شیطانانو سره تشبیه کړي دي، ځکه شیطانان د الله د نعمتونو په وړاندې شکر نه باسي او یو شی بې ځایه او په نامناسب ځای کې ږدي، په ځمکه کې فساد خپروي او خلک ګمراه کوي. په همدې ترتیب اسراف کوونکی په دې صفتونو کې له شیطانانو سره شباهت او همغږي لري، البته په دې تشبیه کې اسراف او تبذیر بد او ناوړه معرفي شوي او پرېښودلو ته یې ترغیب او تشویق ورکړل شوی دی، ځکه عاقل انسان په هېڅ صورت نه غواړي چې د شیطان په شان وي.

له تنګلاسو او مسکینانو سره خوږې خبرې کول

په تېر شوي آیت کې الله ﷻ بډایان د خپلوانو او محتاجانو سره نیکۍ او احسان ته تشویق کړل په وروستیو آیتونو کې د هغو کسانو بیان دی چې سخا یې عادت وي، خو دا مهال د نفقه کولو او مال لګولو وس نه لري او له الله تعالی څخه دا هیله کوي که چېرې ده ته څه پانګه او پیسې لاس ته ورشي، نو هغه به صدقه کوي. الله ﷻ ددوی په هکله داسې فرمایي: په داسې حالت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې له خپلوانو او محتاجانو څخه په لطف او نرمۍ ښېنه وغواړئ، ترڅو د هغوی زړونه دردمند نشي.

﴿وَإِمَّا تُعۡرِضَنَّ عَنۡهُمُ ٱبۡتِغَآءَ رَحۡمَةٖ مِّن رَّبِّكَ تَرۡجُوهَا فَقُل لَّهُمۡ قَوۡلٗا مَّيۡسُورٗا﴾

یعني که ته له دغو خپلوانو او مسکینانو او مسافرو څخه په دې اساس مخ اړوې چې تر اوسه د خپل رب د هغه رحمت (مال) په لټه (انتظار) کې یې چې ته یې هېله من یې، نو هغوی ته نرم ځواب ورکړه، له هغو څخه ښېنه وغواړه او خوږه خبره ورته وکړه، ترڅو له تا څخه خپه او خواشینی نشي.

په دې مبارک آیت کې د هغو مؤمنانو لپاره لارښوونه ده چې د اړو کسانو سره د مرستې کولو څخه عاجز دي، نو دوی دې د الله ﷻ در بار ته دعا وکړي، ترڅو الله ﷻ ورته دولت او پراخه روزي نصیب کړي چې بیا یې د الله ﷻ په لاره کې ولګوي او د خپلوانو او بېوزلو له مرستې څخه مال ونه سپموي، خو په هغه صورت کې چې له دوی سره د مرستې لپاره څه نه وي، نو له دوی څخه دې په خوږه او نرمه ژبه معذرت وغواړي.

د مال په مصرفولو کې اعتدال او منځلاریتوب:

الله تعالی بندګان له اسراف او بخل څخه منع کوي او په لګښت کې ورته د اقتصاد او میانه روۍ لارښوونه کوي، الله تعالی فرمایي:﴿ وَلَا تَجۡعَلۡ يَدَكَ مَغۡلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبۡسُطۡهَا كُلَّ ٱلۡبَسۡطِ فَتَقۡعُدَ مَلُومٗا مَّحۡسُورًا﴾

یعني مه خپل لاس د بخل او شومتیا له وجې په خپلې غاړې پورې ټینګ تړه او مه یې ډېر پراخوه چې په دواړو صورتونو کې به له پښېمانتیا او ملامتیا سره مخ شې.

مطلب دا دی چې مؤمن انسان باید له اعتدال او میانه روۍ څخه کار واخلي، بخیل ونه اوسي لکه د چاچې لاس په ځنځیر د غاړې سره تړل شوی وي او ونه شي کولای چې انفاق او صدقه ورکړي، همدارنګه مسرف او مبذر هم ونه اوسي، لکه: هغه څوک چې خپل لاس پرانیزي او هېڅ شی یې په لاس کې پاتې نشي.

نو د بخل او اسراف دا پایله ده چې خاوند یې هم د الله ﷻ له لوري، هم د خلکو له لوري او هم د خپل نفس له لوري د ملامتۍ وړ ګرځي، نو دا دواړه (بخل او اسراف) بد او ناوړه صفتونه دي چې د الله ﷻ رضا پرې نشي حاصلیدای.

په روزۍ کې پراخي او تنګي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا الله تعالی فرمايي: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَبۡسُطُ ٱلرِّزۡقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقۡدِرُۚ إِنَّهُۥ كَانَ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرَۢا بَصِيرٗا﴾

يعنې: يوه شه، ستا پالونکی چې هر چا ته وغواړي هغه ته پريمانه روزي ورکوي او هر چا ته چې وغواړي د روزۍ دروازې يې تنګوي. هغه د خپلو بنده ګانو پر حال ښه خبر دی او هغوی ويني.

بندګانو ته د روزۍ پريماني او کموالی د الله ﷻ په ارادې او د هغه په حکمت او بشپړ علم پورې اړه لري. الله ﷻ د خپلو بندګانو په حالاتو ښه خبر او لېدونکی دی. الله تعالی ښه پوهېږي چې چا ته د روزۍ پراخي مناسبه ده او څوک دی چې فقر او تنګلاسي يې فاسدوي. همدارنګه الله ﷻ پوهېږي چې ځينو بندګانو ته يې يوازې فقر او تنګلاسي مناسبه ده. کله کله د روزۍ پريماني او تنګلاسي د بندګانو لپاره آزموينه وي، نو الله ﷻ د خپلو بندګانو په ټولو حالتونو ښه خبر او ليدونکی دی.

فعاليت

زده کوونکي دې د ښوونکي په لارښوونه د مرستې او صدقې د ښيګڼو، او همدارنګه د بخل د ناوړو پايلو په هکله د آيتونو او نبوي احاديثو په رڼا کې بحث وکړي.

د لوست ګټې او لارښوونې

- ❖ د خپلوانو د حقوقو د ادا کولو واجبوالی، له هغوی سره صله رحمي او د بېوزلو او مسافرانو مرسته.
- ❖ د اسراف او تبذير حراموالی، له اسراف څخه کرکه او د مسرف تشبيه کول له شيطان سره.
- ❖ هغه څوک چې د انفاق او صدقې ورکولو وس او توان نه لري هغه ته په کار ده چې په نرمو او خوږو خبرو سره معذرت وغواړي.
- ❖ له الله ﷻ څخه د مال غوښتنه، ترڅو يې د الله ﷻ په لاره کې ولګوي.
- ❖ په انفاق او صدقه کې ميانه روي او اعتدال، له بخل او اسراف څخه ډډه کول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوښتنې

۱–هغه حقوق چې خپلوانو، تنگ لاسو، محتاجانو او مسافرانو ته یې ورکول واجب دي کوم دي؟

۲– د تبذیر معنا څه ده، د هغه د نهې علت څرگند کړئ؟

۳– څوک چې سوالگر ته د ورکړې لپاره څه ونه لري، څه باید وکړي؟

۴– د لاندنیو چارو لپاره له قرآنی آیتونو څخه دلیل راوړئ؟

الف– اسراف د خپل خاوند لپاره د ملامتۍ او پښیمانۍ لامل گرځي.

ب– د روزۍ کموالی او تنگ لاسي د الله ﷻ له پلوه پر خپل بنده، د قهر او غوسې په معنا نه دی.

کورنۍ دنده

– د خپلوانو، مسکینانو او مسافرانو حقوق په لنډه توگه په خپلو کتابچو کې ولیکئ.

– د بخل او شومتیا ناوړې پایلې په خپلو کتابچو کې ولیکئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په معاملاتو کې عدالت او مسؤولیت

﴿وَأَوْفُواْ ٱلْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُواْ بِٱلْقِسْطَاسِ ٱلْمُسْتَقِيمِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ
وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۞ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِۦ عِلْمٌ إِنَّ ٱلسَّمْعَ وَٱلْبَصَرَ
وَٱلْفُؤَادَ كُلُّ أُوْلَٰٓئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْـُٔولًا ۞ وَلَا تَمْشِ فِي ٱلْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ
لَن تَخْرِقَ ٱلْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ ٱلْجِبَالَ طُولًا ۞ كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُۥ عِندَ
رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۞ ذَٰلِكَ مِمَّآ أَوْحَىٰٓ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ ٱلْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ
ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا﴾ [الإسراء:۳۹-۳۵]

د کلمو او جملو معناوې

بِٱلْقِسْطَاسِ ٱلْمُسْتَقِيمِ: په عدل او انصاف، په برابره تله.

تَأْوِيلًا: نتیجه او پایله.

لَا تَقْفُ: پیروي مه کوه.

مَرَحًا: په خیال او تکبر.

مَّدْحُورًا: رټل شوی، شړل شوی، او د الله له رحمته لرې.

ژباړه

او پوره کړئ پیمانه کله چې پیمانه کوئ، او تول په سمه تله وکړئ، دا سمه کړنلاره ده او ښه پای لري، په هغه څه پسې مه ځه چې تا ته د هغه په اړه علم او پوهه نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیشکه غوږ او سترګه او زړه هر یو له دغو (دریو واړو) دي له هغه څخه پوښتنه کړی شوی (په قیامت کې چې ولې دې په دنیا کې ګناه کوله) او مه ګرځه په ځمکه کې په خیال (او تکبر) بیشکه چې ته به ځمکه څیرې نه کړې او له سره به ونه رسیږې (د) غرونو (سرونو) ته له جهته د اوږدوالي. ددې ټولو کارونو بد اړخ ستا د رب په وړاندې خورا ناکاره (ناخوښه) دی.

دا هغه د حکمت خبرې دي چې ستا رب تا ته وحې کړي دی او له الله ﷻ سره کوم معبود مه نیسه، که نه نو په دوزخ کې به ملامت شوی او رټل شوی وغورځول شې.

تفسیر

په پوره پیمانه ورکولو امر

الله تعالی خپلو مؤمنو بندګانو ته امر کوي: ﴿وَأَوۡفُواْ ٱلۡكَيۡلَ إِذَا كِلۡتُمۡ وَزِنُواْ بِٱلۡقِسۡطَاسِ ٱلۡمُسۡتَقِيمِۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ وَأَحۡسَنُ تَأۡوِيلٗا﴾.

کله چې مو نورو ته څه شی پیمانه کول نو پوره یې پیمانه کوئ او که څه مو وزن کول، نو هغه هم پوره وزن کړئ، ځکه دا کار په دنیا او آخرت کې ستاسو په خیر او ښېګڼه تمامېږي، خلک له تاسو سره معاملاتو ته تشویقېږي او اخروي ثواب هم پرې ترلاسه کېږي.

په دې ځای کې نوروته پوره ورکول ځانګړي شوي دي، ځکه دلته د پلورلو خبره ده چې زیاتره په هغه کې کمی واقع کېږي، خو د اخیستلو پر مهال انسان حریص وي او نه غواړي چې حق یې کم شي.

په مجهولو شیانو پسې نه تګ

بیا الله تعالی انسان ته امر کوي: ﴿وَلَا تَقۡفُ مَا لَيۡسَ لَكَ بِهِۦ عِلۡمٌۚ إِنَّ ٱلسَّمۡعَ وَٱلۡبَصَرَ وَٱلۡفُؤَادَ كُلُّ أُوْلَٰٓئِكَ كَانَ عَنۡهُ مَسۡـُٔولٗا﴾ یعنې د څه شي په هکله چې علم او اطمینان نه لرې هغه شی هیڅکله مه تعقیبوه، ځکه غوږونه، سترګې او زړه ټول مسؤول دي، نو انسان باید د خپل علم په حدودو کې واوسېږي او د هغه څه په هکله چې نه پوهېږي خبره ونه کړي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه: څرنګه چې انسان د بې فايدې خبرې په اورېدو، دروغو او غيبت کولو د سوال او محاسبې لاندې راځي، همدارنګه به د منکراتو او عورتونو په کتلو ورسره محاسبه وشي. د انسان اعضا او غړي، لکه: غوږ، سترګې، زړه او داسې نور له پوښتنې لاندې راځي، دا ټول غړي به په قيامت کې په خبرو راشي او د انسان په ګټه يا تاوان به ګواهي ورکوي.

نو پر انسان لازم دي چې هوښيار اوسي، له ړانده تقليد څخه ځان وژغوري، کوم کار چې ترسره کوي په هغه کې د الله تعالی ويره په نظر کې ونيسي او پرته له بشپړ باور او يقين څخه دې حکم نه کوي او پر څه چې نه پوهيږي له هغه څخه دې ډډه وکړي.

له تکبر څخه ځان ژغورل

الله تعالی انسان ويروي، چې له ځان لوی ګڼلو او تکبر څخه ډډه وکړي، نو فرمايي:

﴿وَلَا تَمْشِ فِي ٱلْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ ٱلْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ ٱلْجِبَالَ طُولًا﴾

يعنې: ای انسانه! په نخرو، کبر او بې اندازې زياتې خوشالۍ په ځمکه کې حرکت مه کوه، په خپل قوت، مال، دبدبه او چوکۍ د وياړ او لوړوالي احساس مه کوه، اې انسانه! څرنګه په ځمکه کې تکبر کوې په داسې حال کې چې نشې کولای په خپلو قدمونو ځمکه وشلوې، څرنګه د خلکو په وړاندې تکبر کوې په داسې حال کې چې په ځان لوی ګڼلو او لوړ الوتلو سره نشې کولای د غرونو څوکو ته ورسيږې، ته له کمزورې او بېوسې مخلوق څخه پرته بل څه نه يې، نو له تا سره نه ښايي چې تکبر وکړې، ته په خپل تګ او خپله راشه درشه کې له نورو سره عاجزي او خاکساري غوره کړه، الله ﷻ فرمايي: ﴿كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُۥ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا﴾ يعنې له ټولو هغو کړو وړو څخه چې الله ﷻ منع فرمايلې هغه ټول د الله ﷻ په وړاندې ناوړه او ناکاره دي، نو بايد له هغو څخه ځان وژغورې، ترڅو د الله ﷻ رضا حاصله کړې.

﴿ذَٰلِكَ مِمَّآ أَوْحَىٰٓ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ ٱلْحِكْمَةِ ۗ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَتُلْقَىٰ فِى جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا﴾. يعنې دا ځينې حکمتونه دي چې الله ﷻ درته د هغه وحې کړې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هېڅکله د واحد الله ﷻ سره څوک شريک مه نيسه، کنه نو ملامت به شې او دوزخ ته به واچول شې.

ددې آيت عامه معنا دا ده چې الله تعالى پيغمبر ﷺ ته خطاب کوي او فرمايي: هغه څه چې په هغه مې تا ته امر کړى او يا مې له هغه څخه منع کړې يې هغه د الله ﷻ محکم کلام دى، نو هغو کسانو ته چې له تا څخه پيروي کوي لارښوونه وکړه چې په هغو شيانو چې پرې تشويق شوي عمل وکړي او له هغو شيانو چې ورڅخه منع شوي ځانونه وژغوري.

بيا الله تعالى له شرک څخه منع کوي او دا څرگندوي چې هر څوک له الله تعالى سره شريک نيسي، نو هغه به په داسې حالت کې دوزخ ته واچول شي چې هم به د خپل نفس له لوري او هم به د نورو خلکو له لوري په ده ملامتي ويل کېږي او د الله ﷻ له رحمت څخه به لرې وي.

د لوست گټې او لارښوونې

د دې لوست گټې دا ډول دي:

- ❖ د الله ﷻ په اوامرو عمل او التزام کول، ډېرې زياتې دنيوي گټې او په آخرت کې د الله ﷻ په وړاندې انسان ته ستر اجر ورپه برخه کېږي.
- ❖ د پيمانې پوره ورکول واجب دي بايد په تللو او پيمانه کولو کې عدالت او انصاف مراعات شي او له کمولو څخه يې ډډه وشي.
- ❖ په يوه مسئله کې پرته له علم او پوهې خبرې او حکم کول، له منکراتو څخه دي چې انسان بايد له هغه څخه ځان وژغوري.
- ❖ په لاره تللو کې پر ځان وياړل، نخرې او تکبر کول حرام دي.

پوښتنې

۱- په دنيا او آخرت کې د پيمانې پوره کولو گټې څه دي؟

۲- د هغه څه چې انسان ته پرې پوهه حاصله نه وي، د هغه له پيروۍ او عمل څخه د منع سبب څه دى؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳- د انسان غړي او اندامونه د قيامت په ورځ له څه شي څخه پوښتل کېږي او بيا څرنگه ځواب وايي؟

۴- متکبر انسان ته د يادونې سبب چې څمکه شلولی نشي او د غرونو لوړوالي ته رسيدلی نشي څه دی؟

کورنۍ دنده

په مطففين سورت کې د اندازې او تلې د کمولو کيفيت ذکر شوی، نوموړې آيتونه تلاوت او په خپلو کتابچو کې يې وليکئ.

وصلی الله تعالی علی خير خلقه محمد و علی آله و أصحابه أجمعين، و آخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library